

Čo je realita,

alebo

ako dosiahnuť

dokonalosť

**Druhé prepracované a doplnené vydanie
2012**

Autor: Dio

OBSAH

1. Ako to začalo
 2. Prvé stretnutie s Diom
 3. Mirhon, vládca planéty Mirha
 4. Stretnutie vládcov
 5. Múdry Grad
 6. Sen alebo realita?
 7. Druhé stretnutie s Diom
 8. Ria a Otila
 9. Najvyššia sféra Zeme
 10. Stretnutie s Kristom
 11. Johanova manželka
 12. Návrat z hmoty
 13. Tretie stretnutie s Diom
 14. Život v hmotnej sfére Zeme
 15. Dio učí
 16. Ria na návšteve
 17. Johanis oživuje Lásku k Bohu
 18. Prijatie za božieho syna
 19. Ria a Johanis
 20. Návrat do práce
- Záver

Čo je realita?

1. Ako to začalo

Johan sa vznášal čoraz vyššie, až vzhliadol pod sebou celé mesto. Pozoroval v ňom rôzne životné príbehy. Sledoval ľudí, ktorí nemali strechu nad hlavou. Iní sa nevedeli rozhodnúť, do čoho investovať svoju hrbu peňazí. Ďalší tvrdo pracovali, skromne žili a napriek tomu boli zadlžení. V tom zrazu počuje neznámy hlas: "Johanis, už nemusíš utekať a skrývať sa, lebo o chvíľu dorazí pre teba lietadlo z cudziny." Začudoval sa tej správe, pretože nemal v úmysle nikam letieť a navyše sa volá Johan, nie Johanis. Nato počuje hlas svojej manželky: "Johan, vstávaj zlatko, raňajky máš na stole." Od tohto okamihu sa mu postupne strácal obraz mesta a jeho vedomie sa presúvalo do inej reality.

Prebudil sa, ale oči neotváral. Nehodlal totiž zabudnúť na tento sen a preto si ho v polospánku ešte raz premietol. Až potom otvoril oči a rozmýšľal: "Bolo to tak skutočné. Ako som mohol naletieť ilúzii sna, že je v ňom všetko reálne? Ako som mohol uveriť, že sa dá lietať bez krídel? Prečo je sen taký živý? Keby som v ňom prežil aj 50 rokov, zrejme nerozlíšim ilúziu od reality. Čo je vlastne realita? Je tento svet skutočný?"

V myšlienkach na dnešný sen sa pripravil do práce, rozlúčil s manželkou, ako v každý pracovný deň a odišiel. Pred vstupom do budovy mestského úradu sa Johanovi z ničoho nič zahmlilo pred očami, nohy sa mu podlomili a jeho bezvládne telo padlo k

zemi. Najprv netušil, že sa niečo stalo s jeho telom. Bol totiž aj naďalej pri vedomí, ale okolie nevnímal skrz sluch a zrak fyzického tela. Z jednej strany počul príjemný hlas, ktorý ho víta doma a z druhej strany krik ľudí, ktorí zháňajú lekára pre svojho bezvládneho primátora. Vznášajúc sa nad nimi spozoroval na chodníku ležať bezvládne telo. Nieкто v tom oznámil smutným hlasom: "Nedýcha." Johan sa lepšie pozrel na ležiace telo a pochopil, že je to jeho telo. Bol z toho zmätený a pripomínalo mu to dnešný sen, v ktorom počul hlasy tiež z dvoch "realít". Nato sa ocitol na schodoch, ktoré smerovali nahor, do neznáma. Všade bola tma, iba na ich konci pozoroval krásne biele svetlo a počul milý hlas. Keď došiel k svetlu, spozoroval nádhernú krajinu. V krátkej chvíli sa Johanovi premietol skrútený príbeh o tom, ako kvôli vlastnej túžbe po peniazoch, na ktoré nemal nárok, vzal úplatok od ľudí, ktorým napokon zabezpečil pridelenie sociálneho bytu. K tomu sa primiešala spomienka na jeho tvrdenie, že ako primátor bude spravodlivý a nikdy sa neznižuje k podvodom. Takto prichádzali a odchádzali rôzne situácie z jeho 50 ročného života na Zemi, z ktorých značne prevyšovali pozitívne zážitky. Počas každého prežitku precit'oval aj pocity ľudí, ktorých sa jeho skutky týkali. Johan totiž 'poklesol na ducha' až v posledných troch mesiacoch pred fyzickou smrťou. Premietaním tohto filmu života sa zároveň zapisovali dôležité životné skúsenosti do pamäte duševného tela. Bolo to možné preto, lebo ostal čiastočne pri vedomí tela fyzického, ale aj tela duševného. Ráno to robil tiež takto, keď mal v úmysle zapamätať si svoj sen. Vtedy zámerne zotrval sčasti v snovom a sčasti vo fyzickom vedomí. Teraz sa to však dialo samo.

Keď prechádzal bránou do nového sveta, privítala ho

neznáma ľudská bytosť. Tá ho odprevadila do akejsi budovy, kde si mal údajne oddýchnuť a nabrať sily. Omámený z neznáma si ľahol a ihneď zaspal.

Prebudil sa v bielej čistej izbe. Ležiac v posteli sa pýta roztraseným hlasom: "Kde to som? Čo sa stalo?"

Podišla k nemu milá pani v strednom veku a utešuje ho slovami:

"Ahoj Johanis, volám sa Miriam. Ešte chvíľku budem čistiť tvoje telo, potom si spomenieš a môžeš ísť ďalej."

"Ako čistiť telo? Načo? Ved' nie som špinavý!" vraví.

"Som lekárka a mojou povinnosťou je očistiť tvoje duševné telo od negatívnych energií, aby si mohol, Johanis, v tomto svete normálne žiť. Očista je dôležitá, inak by tvoje zmyslové orgány nedokázali dôkladne vnímať túto realitu."

"Ale ved' vás dobre vidím, a aj počujem."

"To je ale málo. Ved' ani obyčajný telepatický rozhovor zatiaľ nezvládneš. A nevykaj mi, zlatko, ved' sme starí priatelia."

"Tomu neverím. Čo je toto za sen? A vlastne... konečne sa mi po prvýkrát podarilo odhaliť sen. Už aby som sa zobudil! Ale ako sa mám zobudiť?"

"Milý Johanis! Práve si sa zobudil, ak to takto chápeš. Ty nespíš. Spomeň si, ako si bol v poslednom 'sne' primátorom a volal si sa Johan. V tom sne to trvalo 50 pozemských rokov."

"Hahaha. Samozrejme, že si spomínam, ale to nebol sen.

Ved' práve žijem život na Zemi a teraz sa mi iba sníva."

"No, ako myslíš. Potom ale tento sen bude poriadne dlhý," pousmiala sa Miriam a pokračovala v liečení.

V tom vošiel do izby tmavovlasý muž s úsmevom na tvári a vraví: "Vítam ťa, Johanis. Dlho sme sa nevideli."

"Samuel? Ale odkiaľ sa vlastne poznáme? Prečo poznám tvoje meno a navyše mám pocit, akoby sme sa poznali celé veky. Čo je to za zvláštny sen? Kto vlastne si?"

"Milý Johanis, to nie je sen. To je realita. Miriam, koľko ešte potrvá prečistenie jeho prepojenia s pamäťou?"

"Už tam nie je veľa nízkych energií. Za pár minút to bude odblokované a jeho myseľ bude schopná z nej čítať," utešene vraví Miriam.

"Tak si robte srandu! Dúfam, že na tento sen hneď po prebudení zabudnem!" naštvane odvrkol Johanis a čudoval sa sám sebe, že v skutočnosti nie je nervózny, akoby mu chýbali emócie. "Ako sa mám prebudiť?!" v tichosti premýšľa.

"No sláva! Už je to čistučké!" nežne ohlásila Miriam. "Teraz som zvedavá, ako sa bude tváriť, keď sa napojí pamäť. Hehehe!"

Johanis zrazu zvažnel, otvoril ústa, vypučil oči a 'zmrzol'. S touto grimasou na tvári ostal nehybne ležať pár minút a pritom ani nevnímal Samuela, ako sa k nemu prihovára.

"Toto bude zrejme väčší šok, ako som predpokladala," chichúňa sa Miriam.

"Nehrozí mu nejaké riziko?" ustarostene sa spýtal Samuel.

"Môžeš byť spokojný, zatiaľ to každý prežil," odvetila pokojne Miriam.

Po chvíli sa Johanis zhlboka nadýchol a trasľavým hlasom vraví: "Ja..., ja som vážne navždy zanechal na Zemi svoje telo. Už nie som primátor. To bol sen, alebo čo to bolo do kelu? Ved' nie som mŕtvy! Žil som v hmotnom tele na Zemi 50 rokov a nechal som sa oklamať ilúziou?! Mal som rodinu a nesmútim za nikým. Existujú vôbec? Čo to všetko znamená? Ved' tu je skutočný svet a čo bolo tých 50 rokov? Prečo som tak morálne poklesol v posledných dňoch na Zemi? Ako som mohol ublížiť tým ľuďom kvôli obyčajným papierom, ktoré nemajú hodnotu?"

"No sláva, Johanis je späť a kompletný," utešene vraví Samuel. "Vravel som ti, že úloha primátora bude ťažká. Ale ty si bol tvrdohlavý a presvedčený, že túto úlohu zvládneš prežiť bez porušenia jediného riadku z pravidiel, ktoré platia na Zemi. Spomínaš si?"

Johanis pokorne prikývol.

Samuel pokračoval: "Je pravda, že sa ti darilo na Zemi spočiatku veľmi dobre, keďže si si správne vybral rodičov, ktorí ti dali dobrú výchovu. Potom bola pre teba pripravená cesta primátora. Pôvodný zámer si mal správny a chcel si pomôcť mestu tak, že budeš za každých okolností spravodlivý a neúplatný. Lenže bola to veľmi ťažká úloha a osobne nepoznám nikoho, kto ju zvládol. Dúfam, že pár sa ich nájde aj v súčasnej dobe, lebo tým všetkým tlakom a vyhrážkam nakoniec podľahnú takmer všetci. Keby si nezabudol, že si na Zem prišiel zložiť svoju ďalšiu skúšku, tak by si sa ničoho nebál. Radšej si

mal všetko v tej hre stratiť, po čom si túžil, ako zbytočne prežiť ďalší život na Zemi."

"Nie celkom zbytočne, lebo všetko zlé je na niečo dobré," oponuje mu Miriam, "a dobre vieš, že to patrí medzi najťažšie skúšky. V kláštore dokáže žiť takmer každý v súlade s Božím Zákonom, ak človeka nikto neprovokuje, neuráža, nestraší a podobne. Lenže hod' človeka do džungle veľkomesta a navyše nech účinkuje na vysokom politickom pôste. To zvládne málokto v terajšej korupčnej dobe na Zemi. Ak sa neprispôsobí ten spravodlivý väčšine, tak ho buď nepravdivo skompromitujú, alebo sa ho zbavia inými nezákonnými metódami."

"To je pravda, ale vývoj sa nedá preskočiť a navyše ľudia už značne pokročili, ak to porovnáme s minulosťou," doplnil Samuel a pokračuje: "Johanis, iste si pamätáš, ako si požiadal správcu, keď si odchádzal na Zem do úlohy primátora, aby ťa "stiahli zo scény" hneď, len čo to začne s tebou ísť dolu vodou. To si mal šťastie, keď ti túžby zatemnili zdravý úsudok a začal si zabúdať na morálne hodnoty, pretože Najvyšší dovolil správcovi odpojenie tvojho oživujúceho ducha. Na Zemi to vyzeralo ako zlyhanie srdca. Bud' rád, že ťa stiahli odtiaľ zavčasu, lebo keby si pokračoval so zatemnenou mysl'ou ešte 5 pozemských rokov, tak by si mohol veľmi ďaleko zablúdiť a my by sme sa zrejme stretli až o pár storočí neskôr, ak vôbec."

"Spomínam si, priatelia, to som mal vážne šťastie, keď si predstavím, kde by som sa po smrti prebudil," povzdychol si Johanis. "Nechcel som nikomu na Zemi ublížiť, ale Satan má tak vycvičených pomocníkov, že dokážu zatemniť zdravý rozum aj tomu najspravodlivejšiemu. Hanbím sa, že som aj ja podľahol ilúzii a so zatemnenou mysl'ou som napáchal nepravosť. V tom

obrovskom množstve informácií, ktoré každú minútu vnucujú ľuďom prostredníctvom médií, sa už zrejme nikto nevyzná, čo je pravdivé.

"Samuel, v akom svete teraz vlastne sme? Spomínam si, že sme tu už spolu boli, ale čo je to za planétu?"

"Nie som o nič múdrejší, Johanis, ako si ty. Takisto sa s tebou brodím hmotným svetom a ty sám vieš, že dlhé tisícročia to ťaháme spolu, raz tu a raz tam. Prišiel som zo Zeme z pohľadu tohto sveta len nedávno pred tebou. Tu je ten čas nejaký zvláštny. Sám ho nechápem. Zdá sa mi všetko reálne, ale nerozumiem, prečo tu všetko funguje inak. Napríklad chcel som dom a mal som určité predstavy o ňom. Potom kráčam krajinou a zrazu vidím, že tu je môj dom a presne taký, aký som chcel mať. Celý bol zariadený a navyše s mojou menovkou na dverách. Vedel som, že je môj, ale nechápem, ako som k nemu prišiel. Zrejme ešte rozmýšľam pozemským spôsobom. Priestor je tiež pre mňa zatiaľ ťažko pochopiteľný. Ináč som začal chodiť na prednášky k skvelému učiteľovi. Je to bytosť nie z tohto sveta, ale z vyšších svetov a tak, ako chodia tieto múdre, čisté a láskyplné bytosti učiť "Pravde" tu, rovnako chodia aj na Zem a na iné planéty. My vyššie svety nepoznáme, ale on tam žije. Vraj je zároveň aj doma, a aj tu medzi nami. To som tiež nepochopil, ako to myslel. Pochopil som však, že aj tu sa treba vzdelávať a naplno využiť čas pobytu v tejto sfére v prospech svojho duchovného vývoja."

"Ako sa môžeme dostať k tomu učiteľovi?" Mám strašne veľa otázok. Rád by som sa s ním stretol, ak je to možné."

"Johanis, ak je tvoja túžba po duchovnom učení úprimná,

tak učiteľ bude mať určite záujem odpovedať na tvoje otázky. Tu máme iné zmysly, ako sme mali na Zemi, takže učiteľ sa ti sám ozve a sám budeš počuť jeho hlas. Najprv ho iba v tichosti popros o stretnutie. Sústred' sa na svoje duchovné srdce v strede hrude a skrz neho vyslov prosbu. Predtým ho však musíš osloviť jeho menom – Dio.”

“Tak to spravím hneď,” odvetil Johanis.

Johanis si sadol na stoličku, v tichosti presunul svoje vedomie do duchovného srdca a s láskou a pokorou vyslovil prosbu: “Vznešený Dio, prosím vás úctivo o stretnutie s vami. Mám veľa nezodpovedaných otázok a verím, že mi viete pomôcť v ich zodpovedaní. Prosím vás, umožnite mi stretnúť sa s vami. Za odpoveď vopred ďakujem.”

O krátku chvíľu Johanis pocítil vo svojej hrudi nával príjemného tepla, až sa mu z dojatia zježili chlípky po celom tele a vyšli mu malé slzičky z očí. Po napojení sa na učiteľa bol zaplavený takou intenzitou čistej lásky, až sa ocitol v nepochopiteľnom tranze. Najradšej by zotrval v tejto neopísateľnej záplave Lásky celú večnosť. Mal zatvorené oči a sám nedokázal pochopiť, ani opísať, čo práve prežíva. Bolo to pre neho niečo neveriteľne krásne. V tom zhluku nádherných pocitov zrazu začul hlas učiteľa, ktorý mu oznámil, aby prišli hodinu po východe slnka. Potom sa spojenie stratilo a s ním aj vysoké a čisté energie pochádzajúce od učiteľa.

Napriek tomu, že úžasná energia zmizla, v Johanisovi to vytvorilo nezabudnuteľný zážitok. Bol naďalej opojený čistou Láskou, ale nebola to obyčajná láska, akú poznajú ľudia medzi mužom a ženou, alebo matkou a dieťaťom na Zemi. Tá Láska

sa nedá opísať pozemským slovníkom, je možné ju iba prežiť a precítiť vo svojom vnútri. Johanis bol v miernom šoku z tohto prežitku. Nikdy by neveril, že je niečo také možné.

2. Prvé stretnutie s Diom

Skoro ráno sa obaja vybrali lesnou cestičkou k príbytku učiteľa. Jeho dom bol postavený na malej lúke plnej žiarivo krásnych kvetov, ktorá bola obklopená lesom. Lúkou pretekal úzky potôčik a učiteľ sedel na lavičke dívajúc sa na jeho priezračnú vodu.

Čím viac sa približovali k učiteľovi, tým viac ich zaplavovala jeho neuveriteľne príťažlivá energia Lásky. V tej chvíli nebolo možné myslieť na nič negatívne a spočiatku nedokázali obaja myslieť vôbec na nič. Jednoducho nechali tú energiu, aby s nimi robila, čo sa jej zachce a oni sa jej úplne odovzdali. V tej chvíli boli vnútorne očistení od negatívnych myšlienok a spomienok, ktoré im už dlho zožierali ich vnútro. Najradšej by naveky ostali v prítomnosti učiteľa a prežívali pôsobenie tohto nektáru, ktorému sa celkom poddali. Učiteľ im nežným gestom ukázal, že si môžu sadnúť na lavičku oproti. Najprv takto všetci ticho sedeli a počúvali zvuky prírody.

Po chvíli sa Johanis rozhodol položiť učiteľovi prvú otázku: „Vznešený Dio, povedzte mi prosím, čo je to za planéta, na ktorej sa teraz nachádzame.“

Dio s úsmevom odvetil: "Je to planéta Zem."

"Ale ved' na Zemi som nedávno zomrel a toto je iný svet!"
Začudovane odvetil Johanis.

"Áno, toto je iný svet, ale stále patrí planéte Zem, na ktorej ste zomreli, Johanis. Aké máte teraz telo, keďže ste fyzické telo

zanechali na Zemi?"

"No neviem, ako ho nazvať, ale zdá sa byť tiež fyzické."

"Johanis, súčasné telo ste mali aj na Zemi, lenže bolo "väznené" ešte ťažším - fyzickým telom. Môžeme ho nazvať jednoducho duševným telom, keďže obaľuje dušu. Nakoľko tu vnímate duševnými, jemnými zmyslovými orgánmi, tak sa vám to telo javí ako pozemské a pevné, lenže pre fyzické oči je duševné telo neviditeľné, lebo vibruje inými frekvenciami energií v porovnaní s pozemským telom."

"To ma nenapadlo, vznešený Dio, hoci som vedel, že človek má viac tiel. Myslel som si, že v duševnom tele budem jednoducho priesvitný," pousmial sa Johanis.

Dio pokračoval: "Takže viete, že človek má viac tiel. A ak majú byť telá človeka niečím živé, čiže udržiavané pri živote, musí mať aj planéta Zem viac sfér, alebo tiel. Fyzická príroda živí tela fyzické a duševná sféra Zeme živí telá duševné. Na Zemi nazývate tieto sféry rôzne, napríklad éterická, astrálna, mentálna, ale to nie je teraz dôležité. Tie sféry sú jemné a neviditeľné pre človeka v porovnaní s fyzickou sférou a sú presiaknuté skrz fyzickú časť Zeme a presahujú až mimo ňu. Popravde môžeme nazvať všetky sféry ako fyzické, rozdiel je však v ich hustote a zložení energií. Dokonca aj myšlienka je energia. Je možné ju merať prístrojmi a má veľkú moc, ale o tom sa porozprávame neskôr."

"Tak tomu nerozumiem. Kde sú tie sféry umiestnené?" poznamenal Johanis.

"Predstavte si nádobu plnú kameňov," pokračuje učiteľ,

"ktorú zasypeme pieskom a potom vodou, ktoré sa dostanú pomedzi kamene. Kamene predstavujú fyzickú Zem, piesok jemnejšiu sféru Zeme, voda ešte jemnejšiu a vzduch vo vode ešte jemnejšiu. Navyše aj kamene samotné obsahujú vo svojom zložení piesok, vodu a vzduch."

"Už to trocha chápem. Myšlienky patria k mentálnej sfére a pritom sa nachádzajú vo vnútri fyzickej hlavy človeka, ale svojou kvalitou energie sa pohybujú v mentálnej sfére," dodal Samuel.

"A keby sa pozrel jasnovidný človek na Zemi, ktorý dokáže nahliadnuť až do sféry myšlienok, na niekoho, tak uvidí obrazy a zvuky jeho živej myšlienky, ako nejaký film," s úsmevom konštatoval Johanis.

"Áno, je to približne tak, ako vravíte," pousmial sa Dio.

"Ctený Dio, akou potom energiou sú duševné telá človeka na Zemi živéné?"

"Všimli ste si, že človek musí spať, hoci nie je fyzicky vyčerpaný, napríklad po preležanom dni v posteli. Je to preto, lebo jeho jemné telá potrebujú doplniť energiu zo svojich sfér. Preto sa človek nachádza počas spánku v rôznych jeho fázach, v závislosti od hĺbky spánku, čiže podľa toho, v akej hlbokjej sfére je spiaceho vedomie ponorené. Počas spánku potom každé telo človeka čerpá energiu zo svojej sféry."

"Teraz to už chápem. Múdry Dio, a všetky duše po smrti hmotného tela prídu priamo sem?"

"Kdeže! Nie každá duša má to šťastie dostať sa hneď po

pozemskej smrti až tu. Nezáleží však doslovne na šťastí, pretože náhody neexistujú, ale na duchovnej vyspelosti jedinca a na jeho zásluhách. Neznamená to však, že je to najvyššia úroveň, kam je možné sa dostať priamo zo Zeme. Sú aj vyššie sféry, ale sú aj temné, nižšie sféry. Môžeme ich chápať ako medzistanice, slúžiace ako očistec, medzi rôznymi životmi. Lenže z určitého uhla pohľadu je aj Zem medzistanicou. Chápem, že je ťažké pre vás pochopiť to vo vašej fáze vývoja. Ste zatiaľ ovplyvnení logickým zmýšľaním, ktoré platí v hmotných svetoch. Nehovoriac už o tom, že vývoj človeka neprebíha iba vo sférach Zeme, ale aj na iných planétach vesmíru. Náš Jediný Boh, Stvoriteľ, nestvoril život skrze Syna iba na jednej planéte. Ak by tak chcel, nestvoril by ďalšie miliardy planét so svojimi slnkami a mesiacmi."

„Takže v tejto sfére to nedokážeme pochopiť?“ spýtal sa Samuel.

„Tu je to ťažké. Ľahšie to pre Vás bude, ak prežijete určitý čas vo vyššej sfére, alebo na inej vyspelejšej planéte. Tento svet na dokonalé pochopenie nestačí. V tejto sfére Zeme sa nachádzajú duše, ktoré nie sú síce zlé, dosiahli už vyššie štádium vývoja, ale sú stále závislé na hmote. Tí, ktorí sa dostali až tu, sú napriek tomu ďaleko od Stvoriteľa. Všimli ste si napríklad, ako pôsobí moja energia na vás. Ja som pritom iba služobník Boží a napriek tomu cítite moje energie ako niečo neskutočné a veľkolepé. Dokážete si predstaviť, čo by sa dialo, ak by ste sa stretli priamo so Stvoriteľom? Moje energie sú vám príjemné, ale cudzie. Prečo? Prečo nie sú aj vo vašom vnútri? Čo "cennejšie" si pestujete vo svojom vnútri? Ja tam vidím rôzne túžby, závislosti, strach z budúcnosti a podobne. Kde je pravá láska? Kde ste ju stratili? Je pravda, že ste sa zbavili

nenávisť, závisť, odsudzovania a iných negatívnych vlastností, ale túžby po hmotnom zabezpečení vám spôsobujú strach a strach je pre človeka smrteľný. Ak niekto v sebe pestuje energie strachu, tie ho môžu stiahnuť naspäť k negativite a agresivite. Preto po pozemskej smrti ste nemohli vystúpiť na vyšší stupeň, ako je tento.“

„Ctený Dio, ved' tento svet je už vo vyššej úrovni, alebo nie?“

„Podľa toho, z akej úrovne na tento svet hľadáme. Z pohľadu Zeme je to vyšší svet, pretože medzi Zemou a touto sférou sú aj iné medzistupne. Napríklad ľuďom značne závislým na hmote niekedy aj dlhé pozemské roky po smrti trvá, pokiaľ sa dostanú z prvej najbližšej sféry Zeme. Roky blúdia vo svojom obľúbenom drahom dome, alebo hrade ako duchovia a niektorí ani nedokážu pochopiť, že zomreli a že sa pohybujú iba vo svojom jemnejšom tele, v jemnej sfére Zeme. Vysávajú energiu zo žijúcich ľudí, aby udržali pri živote svoje telo, lebo sa boja odchodu do inej sféry. Ale napríklad ľudia, ktorí videli zmysel života v okrádaní iných, sa po smrti môžu prepadnúť do sveta, ktorý sa im tak páčil na Zemi. Čiže po smrti žijú v prostredí, kde každý okráda každého a tak to ide dookola, pokiaľ to neprestane dotyčného baviť a krádež sa mu stane odpornou činnosťou. Je to určitá forma očisty a preto to voláme aj očistec. Potom začne túžiť po inom spôsobe života a tá jeho túžba po lepšom živote ho presunie po smrti jeho tela, patriaceho tamtej sfére, vyššie.“

„Ale na Zemi je dôležité si zaobstarat' budúcnosť hmotným zabezpečením, lebo inak sa tam nedá bezstarostne žiť. Nie je to ako tu, kde každý dostane, čo potrebuje k prežitiu.“

„Aj v hmote Zeme platí zákon, moji milí, že každý dostane od Boha, čo potrebuje a čo si zaslúži" konštatuje Dio. "Je predsa v svätých písmach napísané, že sa nemáte starať o zajtrajšok, že Boh Otec sa o vás postará, tak ako o zvieratá a o všetko živé sa stará. Môžete sa snažiť ako chcete, ale iba to dostanete, čo si zaslúžite. A ak by ste sa aj o to nesnažili, aj tak by ste to dostali, čo máte dostať a bez námahy. Ak robíte niečo s námahou, robíte to nesprávne. Všetko je jednoduché, ak to robíte správne. Taký je Zákon. Boh vie, čo potrebujete. Lenže vy často túžite po veciach, ktoré nepotrebujete. Môže sa stať, že ak by ste ich dostali, môže to s vami dopadnúť zle, ak nezvládnete ich vlastníctvo. Ale v skutočnosti nič nevlastníte, pretože všetko patrí Bohu, Stvoriteľovi. Ak vás má Boh naozaj rád, tak vám nechce uškodiť a On miluje všetky svoje deti. Tak, ako milujúci rodič nekúpi svojmu nerozumnému dieťaťu motorku, pretože ho chce ochrániť, tak koná aj Boh. Koľko ľudí už oľutovalo, že vyhrali veľké množstvo peňazí. Celkom im to zničilo životy, pretože väčšina to nedokázala zvládnuť bez toho, aby si nevypestovali rôzne negatívne vlastnosti, ako strach o peniaze, povýšenectvo, zabudli na morálne a duchovné hodnoty, keďže ich neustále zamestnávalo užívanie si pozemského bohatstva. Celkom zabudli na Boha, Lásku, priateľov, rodinu a podobne."

„Ako máme vlastne postupovať, keď sa ocitneme opäť v hmotnej sfére Zeme?"

„Nemáte sa starať o budúcnosť. Musíte žiť v prítomnom okamžiku. Nie je možné milovať v minulosti alebo v budúcnosti. Milovať sa dá iba v prítomnosti. Ak chcete byť šťastní, naučte sa milovať všetko, čo je v ôkol vás, ale aj seba. Všetko je z Boha, preto vám vravím, že milujte všetko. Nieкто povie, že Boh

stvoril vesmír a ja vám vravím, že časť z Boha sa stala vesmírom. Naučte sa milovať Boha celým svojim srdcom, celou svojou dušou, celou svojou myslíou a celou svojou silou. To vám povedal aj prvorodený Syn Boží. Je to hlavné prikázanie a ak oživíte svoju duchovnú iskrú láskou k Bohu, rozhorí sa vo vás veľký plameň Lásky. Potom už budete milovať všetko a všetkých bez rozdielu tak, ako to robí aj náš Otec a potom dostanete všetko, o čo budete prosiť Boha v mene Jeho Syna, Ježiša Krista.

"Lenže na Zemi má človek toľko starostí, že jeho myseľ je nekontrolovateľná," smutne podotkol Johanis.

"Presne ako vravíte. Mnohí si stále plánujú budúcnosť a zabúdajú žiť práve tu a teraz. Žijú vlastne v ilúzii a v myšlienkach na budúcnosť a ani si neuvedomujú, že práve žijú v prítomnom okamihu. Niektorí zasa žijú v spomienkach na minulosť, či už v dobrých alebo v zlých a tiež zabúdajú na prítomnosť. To, čo bolo, už neexistuje a to čo bude, tiež v tejto chvíli neexistuje. Existuje iba to, čo je teraz. A práve teraz, v každej prežitej chvíli musíte pracovať na svojom duchovnom vývoji skrz Lásku k Bohu. Je jedno, čo práve robíte, musíte to robiť vedome, vaša myseľ musí byť prítomná pri každej vašej činnosti a každú činnosť musíte vykonávať v súlade so zákonmi, ktoré platia tam, kde práve žijete. To je pre začiatok dôležité. Musíte ukázať svoju myseľ, aby sa stala vašim služobníkom a nie aby ste vy boli služobníkmi vašej mysle. Myseľ musí byť podriadená vášmu duchovnému srdcu, kde sídli duchovná iskra pochádzajúca z Boha, ktorá vás drží pri živote. Myseľ väčšiny ľudí je však podriadená rôznym túžbam, závislostiam, strachom, nenávisťami a podobne, ktoré si vytvorili sami svojou vášňou a nevedomosťou. Preto milujte Boha a vaše slovo sa skutkom

stane. Vaša vôľa bude aj vôľou Božou. Vaša myseľ sa stane poslušnou a bude vám slúžiť. Teraz ste otrokmi svojej mysle, ale potom to bude opačne. Ďalej je dôležité, aby ste vaše činnosti, nevykonávali z pripútanosti k týmto činnostiam, alebo kvôli rôznym výhodám a cieľom, napríklad kvôli peniazom. Všetko robte preto, že to máte robiť a každú svoju činnosť, ak nie je v rozpore so zákonmi, obetujte Bohu. Tak na Neho budete stále myslieť. Nezabúdajte, že Boh je vaším Otcom. On vám dal život a On vás drží pri živote. A vy preto takmer nič nerobíte, dokonca ani Mu neďakujete. Veľké množstvo ľudí sa o Neho ani nezaujíma a dokonca poniektorí ani neveria, že existuje. On miluje svoje deti viac, ako vy dokážete milovať svoje pozemské deti. A sami viete, že vás bolí srdce, ak vás vaše dieťa ignoruje alebo nemiluje. Najradšej máte to dieťa, ktoré sa s vami najčastejšie poradí, porozpráva, poprosí o pomoc, zverí sa vám, poslúchne vaše rady a podobne. Tomu dieťaťu aj najviac doprajete a kvôli jeho snahe, láske a úcte k vám, mu najviac pomáhate. Je napísané „ako dole, tak aj hore“. Preto si môžete sami domyslieť, ako sa máte správať k Bohu Otcovi v každom živote a v každej chvíli. Navyše to máte vo viacerých svätých písomkách na Zemi napísané, ako hlavné a najväčšie prikázanie. Preto milujte Boha celým svojim srdcom, celou svojou dušou, celou svojou myslou a celou svojou silou. Ak sa vám podarí vypestovať lásku k Bohu, začnete cítiť podobné energie, ako ste cítili v mojej prítomnosti. Čím viac Ho budete milovať a častejšie na Neho myslieť, tým viac sa bude vo vás hromadiť energia Božej Lásky. Tá Energia má silu vás očistiť od všetkých neduhov. Ak budete neustále naplnení Božou Láskou, nebudete už mať viac strach z pozemských záležitostí, nebudete viac myslieť negatívne, nikto vám už nemôže ublížiť. Preto je toto prikázanie najväčšie, lebo je to

jediná a najrýchlejšia cesta k Bohu skrz Krista. A Jeho Láska vás naučí ako správne milovať svojich blížnych, ale aj svojich nepriateľov. Sami cítite v mojej prítomnosti, že sa stratil váš strach, závislosti, nenávisť, pochybnosti a podobne. Preto som musel túto posvätnú energiu pred naším rozhovorom stlmiť, aby ste boli schopní sa porozprávať aj o pozemských záležitostiach, inak by ste nemali žiadne otázky, lebo by sa vám zdali nepodstatné v porovnaní s tým, čo ste práve prežívali."

„To je úžasné, ctený Dio," vraví Johanis a utiera si slzy, ktoré mu z dojatia stekali po tvári. "Až teraz si uvedomujem, aké je toto prikázanie dôležité a pritom je všeobecne známe na Zemi. Iba nechápem, prečo sa neberie vážne. Také je to jednoduché a každý môže predmetné prikázanie dodržiavať v každom okamžiku, ale pravda je, že naša myseľ nám v tom bráni. A ako ste to mysleli, že nám už nikto potom neublíži, veď aj Božiemu Synovi ublížili, hoci dokonale miloval svojho Boha Otca?"

„Prečo si myslíte, že Mu bolo ublížené. To je iba pohľad pochádzajúci z nevedomosti. Je pravda, že ľudia nekonajú správne, ak niekoho urážajú, mučia alebo zabijú. To je zakázané konanie. Ak má byť však úspešne nejakej bytosti ublížené, tá bytosť to musí pociťovať ako ublíženie. Myslíte si, že Ježiš cítil krivdu, cítil poníženie, ubližovanie jeho telu alebo duši? Alebo na túto situáciu hľadel ináč? Nepovedal ľuďom, že tento čin si odpykajú, ale povedal: „Bože Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia. Toto im nezapočítaj do hriechov." On sa nestotožňoval s telom, ktoré bolo mučené. Kto sa môže v skutočnosti cítiť ako pokorený, ponížený, urazený a podobne? No iba ten, kto túži byť v očiach iných povýšený, nedotknuteľný a nadradený. Ak sa pokúsite uraziť, alebo verejne ponižit'

bytosť, ktorá je na vysokej duchovnej úrovni, myslíte, že sa vám podarí ju uraziť? Urazí alebo zahanbí sa iba ten, kto nemá v sebe pokoru a nepozná Pravdu. Vyššia bytosť pri pokuse o jej poníženie cíti maximálne ľútosť k bytosti, ktorá sa o to pokúša a necíti nenávisť voči nej. Miluje ju naďalej tak, ako každú bytosť, ktorá má v sebe božskú iskru. Rozumie jej konaniu a zmýšľaniu, ale nijako sa jej to nedotkne. Necíti sa byť urazená, lebo nikto nikoho v skutočnosti nemôže uraziť. Uraziť sa môže iba človek sám, kvôli svojmu egu, ktoré si časom vybudoval."

"Ctený Dio, spomínali ste, že duša môže opätovne žiť na Zemi. Ale podľa cirkvi založenej Kristom neexistuje takáto možnosť," nechápavo sa spýtal Johanis.

"Z určitého uhla pohľadu má aj cirkev pravdu, hoci iba z pohľadu pozemského, nie nebeského. Nikdy sa už totiž na hmotnej Zemi nenarodí ten Johan, ktorý zomrel. Zakaždým sa narodí nová osobnosť, hoci ide o tú istú dušu. Človek narodením sa v tele matky začína od začiatku. Nič si nepamätá z minulosti, ale duchovné hodnoty, ktoré nadobudol prežitými skúsenosťami, mu ostávajú vryté vo vyšších zložkách jeho bytosti. Preto majú poniektorí od malička v sebe rozvinuté niektoré vlastnosti alebo schopnosti, ako napríklad pravdomluvnosť, abstinenciu, vegetariánstvo, jasnovidnosť a podobne. Preto je aj pravda, že každý človek, ako osobnosť, sa narodí iba raz v hmote Zeme, ale neplatí to pre dušu."

"Koľkokrát sa musí duša takto narodiť na Zemi, pokiaľ sa dostane vyššie?" spýtal sa Johanis.

"Opakované vtelenia duša prežíva dovtedy, pokiaľ 'sa nenarodí počas života na Zemi z ducha'. To vám povedal aj Boží

Syn. Človek sa musí narodiť z ducha, nielen z vody. A to sa nepodarí človeku, pokiaľ v sebe dostatočne nevyvinie lásku k Bohu, Stvoriteľovi. Pretože pravá láska má v sebe obrovskú moc a dokáže preformovať celé naše myslenie. Ak budete neustále s láskou a úctou myslieť na Jediného Boha, Ktorý nás všetkých miluje a Ktorému vdáčíme za život, potom konečne pochopíte veľa tajomstiev, ktoré ste doposiaľ nechápali. Budú sa vám postupne odkrývať závoje spreď očí. Začnete žiť v Božom Kráľovstve už počas života na hmotnej Zemi. Tak spoznáte pravé šťastie a nájdete ozajstný zmysel života. Potom sa už nemusíte vrátiť na Zem, ibaže by ste sa tak sami rozhodli, z nejakého vznešeného dôvodu."

"Ak stav bezpodmienečnej lásky dosiahneme v tejto sfére, tak sa už nemusíme znova vteľiť na Zem. Správne to chápem?"

"Nie. Pozrite sa ešte raz na Boží Zákon, ktorý vám potvrdil Kristus. Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho (Jn3,5). Musí sa to stať v hmotnom tele, ktoré sa rodí vo vode a po ozajstnom prijatí Krista, človek sa začne meniť pôsobením Ducha Svätého. Ježiš povedal: „Kto Ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prideme k nemu a urobíme si uňho príbytok“ (Jn14,23). Všimli ste si v niektorej Kristovej myšlienke, aby namietal opätovné narodenie sa duše na Zemi? Učenie o znovuzrození v hmote bolo všeobecne známe aj v tej dobe. Preto sa nad tým nepozastavovali a nekritizovali to."

"Už tomu rozumiem. Ďakujem ctený Dio," s pokorou a úctou sa pozrel Johanis do učiteľových príťažlivých očí.

"Učiteľ Dio, spomínali ste, že spoznáme šťastie, ak

začneme milovať Boha. Aké šťastie sa tým myslí?" pýta sa Samuel.

"Je to jednoduché," usmeje sa učiteľ. "Prečo si myslíte, že človek trpí? Prečo rovnaká situácia u niekoho vyvolá smútok a u iného šťastie? Ako je to možné? Niečo nie je v poriadku. Nemyslíte? Navyše takéto šťastie je dočasné. Človek sa nakoniec neuspokojí s ničím. Túži vlastniť stále viac. Buď novú hodnotnú vec alebo krajšiu a mladšiu ženu a tak to ide do nekonečna. To nie je šťastie. Je to iba chvíľkové napĺňanie túžob. Túžby sa ale stupňujú a ľudia robia celý život všetko preto, aby ich uspokojili. Pritom niektoré túžby sa im nikdy nepodarí nasýtiť a preto trpia. Sú závislí na mnohom, k čomu si vytvorili pripútanosť a potom sa trasú strachom, aby to nestratili. Či už je to človek, zviera alebo vec. Ale ak človek túži po Božej prítomnosti a pripúta sa k Bohu, potom objaví v sebe Boží Chrám, v ktorom sídli Najvyšší Pán. Ak pozvete k sebe Boha, On neodmietne. Musíte však najprv vyčistiť svoj vnútorný chrám od nečistých túžob a nahradiť ich jedinou, túžbou po Božej prítomnosti, Božej Láске. Ak sa dopracujete k tak vznešenej túžbe, všetky ostatné stratia svoju hodnotu. Ak začnete žiť s upretou myslou na Boha, už nestratíte cestu. Ak zjednotíte svoje vedomie s Vedomím Boha, ktoré sídli vo vás, stanete sa Božím dieťaťom a spoznáte pravú Lásku. Ak sa vaše srdce naplní Láskou k Bohu, potom už vo vás neostane miesto na nízke hodnoty života. Vašu myseľ to očistí a vaše vedomie sa rozšíri za hranice doterajšieho vnímania. Potom začnete spoznávať oveľa vznešenejšie hodnoty života, ktoré ste doposiaľ nedokázali poznať, ani chápať."

"Aké sú to hodnoty? Môžete nám niektoré priblížiť, ctený Dio?" zvedavo sa spýtal Samuel.

"Najprv musíte pochopiť, čo sa bude diať, ak začnete naozaj milovať Boha. Prebudíte v sebe pravú Lásku k Bohu. Následne svojou očistenou myslou a rozšíreným vnímaním reality začnete chápať skutočnosti, o ktorých ste predtým ani netušili. Pochopíte, že Boh stvoril všetko, čiže aj "zlých" ľudí a zvieratá. Zrazu bude pre vás samozrejmosťou milovať všetkých, čiže aj tých "zlých" a prestanete podporovať napríklad zabíjanie zvierat pre uspokojenie svojho žalúdku, pretože sa vám to bude zdať barbarské. Začnete mať úctu k všetkému, čo patrí Bohu a Jemu patrí všetko. Budete v každom nachádzať iba pozitívne vlastnosti. Morálne hodnoty sa dostanú na prvé miesto vo vašom živote. Ak to chcete lepšie pochopiť, tak si spomeňte na správanie a učenie Ježiša Krista na Zemi. On je dokonalý Vzor. On je Bránou k nesmrteľnosti. On vám ukázal pravú Cestu. "

"Vznešený Dio, spomenuli ste zvieratá. Ale aj v minulosti boli zabíjané zvieratá, dokonca veľkňazmi a tí boli vysoké duchovné bytosti. Vtedy to bolo ináč, ako teraz?"

"Nemôžeme porovnávať súčasné jatky na Zemi a to, ako sa to robilo v minulosti. Neodhliadnuc od toho, ako trpia zvieratá v súčasnosti po celý svoj život, pokiaľ sa dostanú pod nôž. Dôležité však je, s akým cieľom sa vtedy zabilo zviera. V minulosti to boli povinné a presne vykonávané obete pre Boha. Nešlo o sebecký cieľ - nasýtiť svoj žalúdok, hoci sa nakoniec obetované mäso muselo všetko zjesť a zvyšky rozdať. Ak robíte niečo pre Boha v súlade s Jeho Zákonmi, tak zodpovednosť za čin preberá na seba Boh. Rituál obete mal slúžiť na odpustenie a odstránenie hriechov. Navyše vykonaným rituálom sa docielilo povýšenie duše obetovaného zvieratá na vyšší stupeň jeho vývoja a tento rituál nemohol vykonávať hocikto. Taký Zákon platil v minulej dobe a musel sa dodržiavať. Lenže od poslednej

- najväčšej obete - obete tela Ježiša Krista, sa už krvné obete nemajú vykonávať, lebo On vykonal Obet' raz a navždy. Príchodom Krista boli ustanovené nové pravidlá a začala na Zemi nová éra - vyšší stupeň duchovného vývoja ľudstva. Kto neprijal Krista a nedodržiava jeho učenie, ale pokračuje podľa učenia platného pre predchádzajúcu dobu, ten sa vyvíja stále v predošlom stupni vývoja. Je to podobné tomu, ak niekto nechce ukončiť ročník v škole a postúpiť do vyššieho ročníka. Ale teraz ma prosím ospravedlňte drahí priatelia, mám naplánované iné stretnutie. Ak budete mať ďalšie otázky, rád sa s vami stretnem aj nabudúce."

Učiteľ nato uvoľnil svoju ušľachtilú energiu, ktorou prekypovala jeho bytosť a ktorú počas stretnutia tlmil. Tá opäť oboch zaplavila, ako zázračný nektár. Učiteľ vstal z lavičky, milo sa pousmial a odišiel. Oba však ostali sedieť v opojnom tranze lásky ešte pár minút.

Keď učiteľova energia zoslabla z dôvodu jeho odchodu, vstali a odišli sa posilniť lesnými plodmi.

"Samuel, čo ešte jedávaš v tejto sfére? Stačí azda k prežitiu iba toto šťavnaté ovocie?"

"Áno, v tejto sfére to stačí. Je v ňom všetko, čo potrebuje naše telo. Ako je to v iných sférach, to neviem."

Na kríku našli sladučké fialové ovocie v tvare hrušky, ibaže malo štruktúru a veľkosť, ako pozemské jahody. Dokonca vôňa tohto ovocia dokázala nasýtiť niektoré orgány ich tela a keď zahryzli do šťavnatej dužiny, mali pocit, že už nikdy iné jedlo nechcú jesť, iba tieto fialové hrušky. Ľahli si do trávy na malej čistinke pri lese a naďalej vychutnávali túto nebeskú lahôdku.

3. Mirhon, vládca planéty Mirha

Odrazu Johanis skríkol: "Pozri hore Samuel! Čo to má znamenať? Tam letí akýsi obrovský drak. Alebo sa mýlim?"

"Máš pravdu, Johanis! Aha, pristáva. Skryjeme sa, alebo čo budeme robiť? Pod', radšej sa skryme do lesa!"

Obaja sa presunuli z čistinky za najbližšie stromy a sledovali pristátie draka, ktorý bol dlhý asi 20 metrov. Jeho farby kože boli krásne zladené s prírodou. Prevládala fialová, modrá a zelená. Drak spomalil nad čistinkou a pristál majestátnym pomalým pohybom. Potom pokorne sklonil hlavu a jeho šijou sa spustil k zemi akýsi muž vo fialovom plášti. Vyzeral nadmieru vznešene. Mal perleťovo biele dlhé vlasy a prenikavé modré oči. Jeho chôdza bola očarujúca, akoby sa ani nedotýkal trávy. Prešiel pár krokov, potom sa zastavil, otočil sa smerom k nim a z diaľky, s úsmevom na tvári, zakričal: "Čoho sa bojíte? Draka alebo azda mňa? Johanis, Samuel, nemusíte mať strach!"

Keď obaja pocítili vo svojom vnútri dobro vyžarujúce z tejto bytosti, vyšli spoza stromov a podišli k nemu.

"Ako poznáte naše mená, ctihodný pane?" spýtal sa Samuel.

"To je čo za otázku?" pousmial sa tajomný muž, "to vás ešte nenaučili ovládať základné schopnosti? Čo je ľahšie, ako prečítať ľudskú bytosť? Ale keď vás tak čítam... Vy ste len nedávno prišli a nebudete tu dlho. Potom je to v poriadku. A čo ma vlastne do cudzej planéty."

"Milý pane, odkiaľ ste, keď vravíte, že Zem je cudzia planéta?" opatrne sa spýtal Johanis.

"No, v skutočnosti mi žiadna planéta nie je cudzia, ale keďže som dostal od nášho Stvoriteľa do správy planétu Mirha, tak preto som tak povedal. Nie je správne sa miešať do práce iným vládcom, lebo sám to nemám rád."

"To ako myslíte, že planéta má vládcu? Veď Zem nemá žiadneho vládcu," začudoval sa Johanis.

"He-he-he. Vy si myslíte, že ak vládca nežije v hmotnej sfére Zeme, tak neexistuje? Kdeže! To by žil dosť krátko a navyše by bol v neustálom ohrození. Samozrejme, že každá planéta má svojho vládcu, čo možno nazvať akýmsi smrteľným polobohom, ktorý dohliada na dodržiavanie Božích Zákonov vo všetkých sférach svojej planéty. Ibaže ho v hmote nevidíte a načo aj, veď tam žijú bytosti iba chvíľku. Nemýľte si ho však s vládcom sveta, ako je písané o ňom vo vašej Biblii, to je ten zdola. Ja som prišiel navštíviť vládcu Zeme. Práve sa nachádza tu blízko, v tejto sfére, ale tak, ako všetci vládcovia svojich planét, sídlo má v najvyššej sfére svojej planéty, nie v tejto."

"Ó pane, odpusťte mi moje hlúpe otázky," pokľakol si na zem Johanis, keď zistil, že pred ním stojí vládca planéty.

"Povstaň človeče!" s úsmevom prikázal vládca. "Nevieš, že sa môžeš klaňať iba Bohu, Jedinému Stvoriteľovi, nášmu Otcovi, ktorého sväté meno je JHWH?"

Johanis sa postavil a hlavou mu preletela otázka, prečo z poloboha nevyžaruje tiež taká okúzľujúca energia, ako z učiteľa Dia.

"Takže toto ťa trápi, Johanis?" vládca opäť videl obrazy Johanisovej mysle, "vidím, že ste sa dnes stretli so vznešeným Diom. Dio nie je obyčajný učiteľ. On je čistá duchovná bytosť a existuje už mimo hmotný svet. Dio dosiahol najvyšší stupeň Lásky, čo sa o mne nedá povedať. On je svojou kvalitou podobný nášmu Stvoriteľovi, ale samozrejme v malom vydaní," pousmial sa vládca. "Ja som vládca planéty iba v súčasnom živote, ale nie večne. Dio si už vyslúžil svoj večný domov v Božom Kráľovstve. On nepotrebuje vládnuť, on chce iba slúžiť Bohu. Ja som nedospel na najčistejší stupeň lásky, ako Dio. Stále som spútaný hmotným vesmírom kvôli mojim túžbam, napriek tomu, že prevládam kvalitou Dobra. V posledných životoch som bol bežným vládcom a bojovníkom. Za moje vládnutie, ktoré sa páčilo Bohu a pre moju stupňujúcu sa túžbu vládnuť stále väčšej krajine, ma Boh poveril, po smrti hmotného tela na Zemi, vládou planéty Mirha, ktorá sa nachádza v inej slnečnej sústave tejto galaxie a dostal som meno Mirhon. Tam budem vládnuť až do čias, keď dôjde k epochálnej zmene, k akej došlo aj na Zemi, po Kristovej Obeťi. Mirha je kúsok pozadu s vývojom oproti Zemi. Podobá sa to tam približne dobe, aká bola na Zemi pred 3000 rokmi. Zatiaľ tam dostali iba Zákon, aký tu máte skrz Mojžiša. V ďalšom stupni vývoja im bude daná Milosť a Pravda, akú vám priniesol Kristus. Preto majú teraz neúprosného vládcu, ako som ja, lebo potrebujú tvrdú výchovnú ruku."

"Ctený Mirhon, ale ako môžete ovplyvňovať a strážiť dodržiavanie Zákona, ak nežijete medzi bytosťami v hmote? Ved' tak nemáte na nich dosah."

"Hehehe. To myslíš vážne Samuel? To sa potom musíš ešte veľa učiť. Nechcem zasahovať do výučby na inej, ako mojej

planéte, preto túto tému si prediskutujte napríklad s Diom. Môj čas sa žiaľ kráti. O chvíľku mám dôležité stretnutie. Tak sa tu majte a prídte ma niekedy navštíviť," s milým úsmevom sa rozlúčil Mirhon a odchádza lesnou cestičkou do hlbokého lesa. Jeho drak však ostal ležať na čistinke.

"Čo si robí srandu? Ako by sme sa asi dostali do inej slnečnej sústavy?" nechápavo krúti hlavou Johanis.

"Johanis, ty máš predstavu, akými prostriedkami by mohol riadiť tú planétu?"

"Netuším, ale už sa teším, až nám to bude učiteľ Dio vysvetľovať."

4. Stretnutie vládcov

Mirhon prechádzajúc lesom sa myslou spojil s vládcom planéty Zem, aby dokázal lokalizovať jeho polohu. Vedel, že je blízko, preto išiel pešo. V stráženej jaskyni už očakával vládca Zeme Mirhona, s ďalšími dôležitými osobami. Mirhon sa kryštálmi osvetlenou dlhou chodbou dostal priamo do sály, kde sedel vládca planéty Zem, vládca planéty Zuru a vznešený Dio. Sála bola osvetlená vnútornou žiarou rôznych kameňov.

"Vitaj priateľ náš," vstal a vzdal úctu priložením si pravej ruky na srdce Ján, vládca Zeme. Rovnako sa pozdravili aj Azriel - vládca Zuru a vznešený Dio.

Dio zostal stáť. Ešte raz všetkých privítal, poďakoval im za prejavenú dôveru a začal rozprávať:

"Bohu milí vládcovia, ako som vás už informoval na diaľku, situácia sa priostruje a začína to byť pre túto planétu vážne. Keďže som v priamom spojení s naším Otom, Stvoriteľom, mám presné informácie o polohe, smere a celej trase letu asteroidu, ako som už spomínal. Na jeho trase sa nachádza Zem. Asteroid letí už pár tisíc pozemských rokov a o jeho trase vedeli už dávno niektoré čisté bytosti žijúce na Zemi a zanechali o tom písomnú zmienku, ako o možnom konci Zeme. Vieme a rešpektujeme, že o budúcnosti Zeme rozhoduje vládca jej planéty, ktorý vie najlepšie, čo je pre túto planétu a duchovný vývoj pozemských duší najvhodnejšie. Dnes sme si prišli vypočítať jeho rozhodnutie a podľa toho pripraviť plán a zabezpečiť jeho vykonanie. Vládca Zeme, oznámte nám teraz prosím vaše rozhodnutie."

Vládca Zeme sa postavil a smutne začal rozprávať: "Drahí moji priatelia, najprv by som chcel pripomenúť, že moja vôľa nie je úplne slobodná. To však viete. Ak by som chcel rozhodovať svojvoľne a nezmyselne, to by nešlo. Som časťou nášho Stvoriteľa, tak ako ak vy. A keďže mám vykonávať niečo v Božom mene, musí to byť v súlade s Jeho Zákonmi, v tomto prípade predovšetkým v súlade so zákonom karmy - čo zaseješ, to zožneš. Ja môžem rozhodnúť iba o spôsobe, ako zabezpečiť následky príčin, ktoré vykonali ľudia. To, čo sa má stať, o tom rozhodujú ľudia sami svojim myslením a konaním, hoci si to mnohí neuvedomujú. Ja vyberám iba najvhodnejší spôsob a čas následku. Poďme však k veci. Zem je vo vážnom ohrození. Vedeckotechnický pokrok tak pobláznil ľuďom hlavy, že zabudli na Stvoriteľa. Stratili s Ním spojenie a sú ovládaní satanským myslením. Predtým sa Satanovi darilo rozpútať vojny medzi ľuďmi, ale teraz je to horšie. Ľudia zabíjajú planétu Zem kvôli technickému pokroku. Množstvá toxického odpadu vo vzduchu, vo vode a v zemi hovoria za všetko. Kvôli poblázneniu z bohatstva vyrábajú energie škodlivými spôsobmi a pritom zo slnka, vody a vzduchu môžu získať neobmedzené a nevyčerpatelne zdroje neškodných energií. Napriek tomu riskujú potopy svetadielov ťažbou podzemných zdrojov.

Ľudia celkom stratili úctu k svojim spoluobyvateľom, živočíšnej ríši. Neľudským spôsobom ich väznia od narodenia až po smrť a nútia ich byť rôzne urýchľovače rastu ich tel, aby mohli na ich mäse rýchlo zbohatnúť. Málo je žiaľ takých, ktorí sa kvôli týmto praktikám vzdali jedenia mäsa, hoci sa ich počet zvyšuje. S rastlinnou ríšou je to podobné. Aj tu sa snažia byť múdrejší, ako je náš Jediný Boh, Stvoriteľ a myslia si, že rôznymi genetickými modifikáciami konajú správne. Je toho

viac, čo zatemnením mysle ľudí sa deje na Zemi.

Čo je však potrebné vykonať k záchrane planéty Zem? Vieme všetci, že je nevyhnutné to všetko zastaviť. Existuje viacero možností, ako to spraviť.

Prvá možnosť je nechať asteroid, nech očistí Zem. Asteroid má ideálnu veľkosť, hmotnosť, aj pomalú rýchlosť, pričom planéta by ostala celá a zachovala by si svoju obežnú dráhu. Náraz asteroidu by spôsobil zničenie všetkého vybudovaného a ľudia by mohli začať odznova so spomienkami na svoje chyby z minulosti, z technického pokroku. Časť vyvolených, duchovne pokročilých ľudí, by sme na ten čas vzali zo Zeme, aby sme zachovali fyzické telá, keďže by takmer všetko živé zahynulo. Rovnako by sa v arche zachránili aj zvieratá. V presune hmotných tiel by nám pomohol Azriel, pretože jeho planéta Zuru je z najbližších planét technicky najvyspelejšia v hmote a dokáže aj s hmotnými telami cestovať vesmírom, čo je síce nepohodlné a zdĺhavé, ale my práve potrebujeme zachrániť hmotné telá ľudí, zvierat a semien rastlín, ako som už vrel.

Druhá možnosť je vychýliť z cesty asteroid, v čom by nám opäť vedel bez problémov pomôcť Azriel. Jeho oddaní z hmotnej sféry planéty Zuru to robia už tisíročia a bezchybne. Ale potom by som musel použiť iný spôsob záchrany Zeme pred ľuďmi. Bud' umožním potopenie niektorého zo svetadielov, aby sa spamätala aspoň zvyšná časť obyvateľstva a ponechám technicky menej rozvinuté krajiny pokračovať vo vývoji, alebo umožním celosvetovú potopu, ako to spravil môj predchodca. Planéte by prospela takáto očista.

Tretiu možnosť vidím vo vojne. Nech si sami zničia všetko,

čo si vybudovali. Lenže ľudia majú aj také zbrane, ktoré môžu uškodiť planéte.

Štvrtá možnosť je využitie mimozemskej ničivej techniky z planéty Zuru.

Drahí moji, bolí ma srdce, ak o tom premýšľam alebo rozprávam. Toľko šanci som im už dával, toľko našich poslov ich neustále upozorňuje na problém životného prostredia, ale ak aj dajú na ich upozornenia, veľmi málo sa udeje.

Prioritné je zachrániť planétu, aby sa mohli vyvíjať aj ďalšie generácie ľudí na nej. Tých pár miliárd hmotných tiel ľudí a zvierat za to stojí. Veď v skutku nikto nezomrie, iba sa nám tu trocha zaľudnia duševné sféry Zeme s ich dušami. Lenže problém vznikne v tom, že budeme mať málo tiel v hmotnej sfére a preto aj menšie možnosti zrodenia sa v hmotnej časti Zeme, pokiaľ sa telá dostatočne nerozmnožia. Preto som do toho zapojil aj vládcu planéty Mirha, aby sa pripravil na to, že časť duší, ktoré sú menej vyspelé, prevezme na svoju planétu. Tam si môžu zopakovať vývoj, ktorým neúspešne prešli na Zemi a potom si ich vezmem pod môj dozor naspäť.

Šikovní vedci, ktorí nikdy nemali úmysel zneužiť vynálezy proti ľudstvu, zvieratám, rastlinstvu a Zemi, tých duše môžu prejsť na planétu Zuru, k Azrielovi. Napokon všetkých mojich šikovných a duchovne vyspelých vedcov si si vzal Azriel k sebe, keďže ich vlastné túžby a zásluhy k tebe smerovali.

V blízkej dobe budú moji služobníci pracovať na následkoch tak, aby bola karma niekoľkonásobne zrýchlená. Za tým účelom bude vyliať na Zem energia, ktorá spôsobuje zosilnenie

pozitívnych, ale aj negatívnych vlastností človeka. Všetko, čo si človek sám vypestoval svojimi životmi, bude teraz násobené. Ak mal vypestovanú napríklad pokoru, teraz jej bude mať oveľa viac. Ak sa naučil milovať Boha, teraz ho bude milovať niekoľkonásobne viac. Ak niekto závidí iným, teraz zo závidi zošalie. Ak niekto nenávidí, od nenávisti ochorie. Každé negatívne zmýšľanie vypukne v chorobu hmotného tela oveľa rýchlejšie. Ale vznešené myšlienky a činy vyliečia každú nerovnováhu tela. Očakávam, že mnohí ľudia, ktorí už našli lásku k Bohu, dosiahnu čoskoro stav dokonalej lásky k Bohu, pomocou násobením kvalít, ktoré dosiahli a ukončia tak vývoj na Zemi. Pre túto skupinu ľudí už nebudeme potrebovať hmotné pozemské telá. Lenže kvôli nim potrebujem ešte čas, aby stihli dosiahnuť Božie Kráľovstvo v hmotnom tele a asteroid má naraziť už čoskoro. To by som Otcovi nespravil, keď sú tak blízko k Jeho Kráľovstvu.

Preto som sa rozhodol, že asteroid bude tentokrát odchylený. Tak budem mať ešte šancu nájsť iné riešenie, ktoré zachráni planétu a možno aj zachová technický vývoj, ak nebude škodiť planéte. Lenže doposiaľ všetky moje pokusy zlyhali.

Takže moje predbežné rozhodnutie je, aby Azriel vychýlil asteroid zo svojej cesty. Ja som týmto dohovoriť. Teraz by som si rád vypočul vaše názory na situáciu.

Ako prvý si vzal slovo Azriel:

"Čo sa týka asteroidu, to bude pre mojich chlapcov maličkosť. Teraz sa však naskytá otázka, akým smerom sa má uberať hmotná sféra Zeme. Drahý Ján, viem, že nedôveruješ

technickému rozvoju a bol by si najradšej, aby sa tvoje duše vyvíjali v prírodnom prostredí, bez techniky. Ale myslím si, že aj keby si to všetko potopil, nevyhneš sa podobnému vývoju znova. Navyše najlepšie skúšky ľudí sa mi osvedčili vo vyspelejšej technickej spoločnosti. Tí, čo sa odčlenili do prírody, nemali sa ani možnosť ohodnotiť, čo dokážu alebo nedokážu. Nevedia, či sú už zbavení hmotných pút, či sa vyliečili zo závidosti, nenávidisti, pohrdania a podobne."

"To je pravda," povedal vládca Zeme. "Ja by som bol najradšej, aby dosiahli dokonalosť spôsobom, ako som ju zažil aj ja na Zemi pred dvoma tisícročiami. Lenže oni sa s Kristom v hmote nestretnú. Najviac ma mrzí na tej technike to, že kvôli nej im zakrpatievajú duchovné orgány, ktoré prestali používať a tak sa vzdialujú Bohu. Už aj schopnosť pamätať si strácajú. Mnohí nevedia ani to, čo jedli pred troma dňami, alebo čo mali oblečené. Čo vy na to poviete, vznešený Dio? Vy ste celkom odpútaný od hmoty. Vám nevadí tá technika?"

Dio sa postavil a vraví: "Drahí priatelia, ak sa pozrieme na techniku z iného uhla pohľadu, tak zistíme, že dokáže zachrániť planéty, ako v našom prípade technika planéty Zuru. V skutku nič nie je zlé, iba spôsob použitia môže byť nesprávny. Ved' aj jed v malom množstve lieči. Ak ide o duchovný vývoj, tak si myslím, že duša, ktorá chce milovať Boha, Ho bude milovať aj v technicky vyvinutom svete. Ak niekoho zaujíma môj skromný názor, tak by som odporúčal najst' kroky k zachovaniu technického rozvoja s tým, že je potrebné najst' riešenie, ako zamedziť ťažbe podzemných zdrojov, ktoré svojim použitím škodia planéte. Planéta potrebuje mať navyše tieto zdroje vo svojich útrobach. Tak budú pozemšťania nútení začať využívať čisté zdroje živlov, ako zdroje energie. Ďalej by som hľadal

riešenie, ako zachrániť zvieratá. Je smutné, že ľudia nevnímajú, aké utrpenie im spôsobujú a ako im ich mäso zatemňuje myseľ a spôsobuje choroby. Keďže s tým žijú roky, považujú svoj stav mysle, emócií a zdravia mylne za normálny."

V tom sa ozval Mirhon: "A čo keby to Ján vyriešil tak, že v záujme ochrany Zeme umožní iba vyššie vyvinutým dušiam vteliť sa do hmoty. Tieto duše majú súcit so všetkým. To znamená, že si budú po vtelení na Zemi ctíť planétu, zvieratá a aj rastliny. Budú samozrejme vegetariáni a budú využívať iba čisté energie živlov. A zaostané duše, ktoré ešte nemajú vyvinuté morálne hodnoty, tie môžu prísť do školy života ku mne. Tam nájdú seberovných. Moja planéta Mirha je 10 krát väčšia, ako Zem, takže tých pár miliárd duší navyše by nebol problém. Tak by Ján nemusel nič ničieť a technika by sa postupne dostala do správnych rúk."

"Je to zaujímavý spôsob," vraví Ján, "lenže máme na Zemi nedostatok pokročilých duší. Teraz žije v hmote približne šesť miliárd ľudských hmotných tiel. Ak by zostali všetci nažive a ja by som dovolil vteliť sa iba vyspelým dušiam, rodili by sa mnohým ľuďom mŕtve deti, keďže by nebolo dostatok duší, ktoré by spĺňali predpoklady vtelenia a ktoré by oživilo telo ľudského plodu."

5. Múdry Grad

Počas rokovania v jaskyni sa Johanis a Samuel spriatelili s drakom vládca Mirhona. Najprv si mysleli, že je to obyčajné zviera, ale keď ich milým a pomalým hlasom oslovil, takmer omdleli. "Samuel, Johanis, prečo sa čudujete? Neveríte azda Mirhonovi? Bytosť na jeho úrovni nedokáže klamať. Prečo by mal vôbec niekto klamať? To dokážu iba úbožiaci, ktorí sa hanbia za svoje činy."

Obaja s vytrieštenými očami počúvajú múdre slová nádherného draka.

"Prečo vlastne rozprávame rovnakým jazykom? Ved' si z inej planéty," vraví Johanis, "a ako ťa môžeme oslovovať?"

"Môžete mi vravieť Grad. Čo sa týka reči, to si mýlite s hmotným vnímaním slov. Vedzte, že v hmotnom svete vnímate inú vibráciu zvuku ako tu. Tam, ak niekto vysloví slovo, vyšle určitú energiu, ktorú prijme váš sluch a ak je vo vašej pamäti uložený význam slova, tak mu rozumiete. V tejto sfére ste sa neučili význam slov. Tu používate duševné zmyslové orgány a tie sú iné, ako fyzické a pracujú priamo s myšlienkami. Zmyslový orgán prijme energiu myšlienky a vaša myseľ ju spracuje. Je jedno, v akej reči je vyslovená myšlienka, lebo myšlienku vedomie vníma ako obraz, zvuk, vôňu, emócie a ako ďalšie vlastnosti myšlienky, nezávisle od toho, aké slovo sa snažíme použiť na jej vyjadrenie. Preto nie je možné oklamať bytosť, ktorá je na vyššom stupni vývoja, keďže jej vedomie prijíma informácie spomínaným spôsobom. Môžete mi povedať lož, ale ja budem napriek tomu vnímať pravdivú myšlienku,

ktorá sa za klamstvom skrýva. A prečo ste si vlastne mysleli, že ak niekto nemá telo v tvare človeka, ako napríklad ja, že nemôže byť inteligentný?"

"Prvýkrát sa stretávam s tým, že so mnou rozpráva niekto, koho telo sa nepodobá ľudskému," odpovedal Johanis.

"Tomu never, Johanis!" vraví Grad. "Len si nepamätáš starú minulosť. Boh stvoril všetko na počiatku, počas šiestich kozmických dní, symbolicky povedané. Vtedy stvoril aj teba, aj mňa na svoj obraz, čiže stvoril nás ako duchovné bytosti, bez hmotného tela. To, že si teraz obliekame rôzne hmotné telá v rôznych životoch, to je preto, aby sme sa mohli prejaviť v sfére, v ktorej sa nachádzame. V každej sfére dokáže tvoje vedomie použiť na vnímanie reality iba zmyslové orgány toho tela, ktoré je kvalitou rovnaké k danej sfére. Inak by nič nevnímalo. Preto, ak sa nachádzaš napríklad v duševnej sfére, tak iba zmyslové orgány tvojho duševného tela dokážu vnímať okolie, v ktorom sa vedomie nachádza. Pre vnímanie fyzického sveta sa dajú použiť iba zmyslové orgány fyzického tela. Ale fyzickým zrakom človek nedokáže vidieť napríklad bytosť z inej dimenzie, ak tá bytosť nemá fyzické telo. Človek napriek tomu môže za určitých okolností ju vidieť alebo počuť, nie však fyzickým zrakom a sluchom, hoci sa to tak môže zdať. Každé telo a každá sféra je vlastne hmotná, ak sa nachádza v hmotnom vesmíre, hoci pre fyzickú sféru sa všetky jemné sféry zdajú ako nehmotné. Sú hmotné, ale podľa ich hustoty by sme ich mohli nazvať ako jemnohmotné a sféru, ktorú voláte fyzická, ako hrubohmotnú. Ale vedz, že vskutku sú všetky sféry fyzické a hmotné. Aj myšlienka je merateľná energia pozemskými prístrojmi, preto je hmotná, presnejšie jemnohmotná. Božská sféra nie je hmotná a je mimo hmotného vesmíru. Johanis, nemusíš mať iba

dvojnohé telo bez krídel, ved' náš Stvoriteľ toho stvoril hojne. Príde čas a spojíš sa so svojou mimozemskou pamäťou. Zatiaľ si môžeš však pamätať iba pozemský vývoj."

"No ved' to! Postupne listujem v mojej pamäti a nachádzať tam mnoho mojich životov, ale iba v rôznych sférach Zeme, nie mimo nej."

"Milý Johanis, všetko má svoj čas. Nemôžeš preskočiť vývoj. Všetko je tak, ako má byť."

"Ak je pre každú sféru potrebné iné telo, ako môže byť teraz náš vládca v tejto sfére, ak má sídlo v najvyššej sfére a pritom by tu mal byť viditeľný?" spýtal sa Samuel.

"Vidím, že veľa toho neviete. Váš vládca, ja a aj môj vládca dokážeme svoje telo dostať do rôznych sfér, pretože sme schopní meniť jeho vibrácie. Ak zvýšim alebo znížim vibrácie energií môjho tela, ocitnem sa v inej sfére a vy ma nevidíte. Ak sa rozhodnem navštíviť napríklad vyššiu sféru od tejto, naladím sa vibračne na frekvenciu vyššej sféry, čiže zvýšim vibrácie môjho tela a moja myseľ si vyberie miesto, kde sa zjavím. Nemôžete brať do úvahy priestor a čas, aký ho poznáte v hmote. Aj na planétu Zem sme prišli, akoby to bolo iba pár krokov. Najväčší problém je cestovať v hrubohmotnej sfére. Preto na medziplanetárne cestovanie používame najvyššie jemnohmotné sféry, ktoré sú vzájomne prepojené medzi planétami. S vládcom som cestoval cez najvyššiu sféru našej planéty a ocitli sme sa v najvyššej sfére Zeme. Potom sme už len znížili vibráciu tiel a boli sme tu, v nižšej sfére."

"Ale ved' je to neskutočne obrovská vzdialenosť medzi rôznymi slnečnými sústavami. Ako nemáme brať do úvahy

priestor a čas? Tomu nerozumiem," smutne povedal Johanis.

"Áno, vzdialenosť je neuveriteľne veľká, ak myslíte na hrubohmotné planéty. Musíte ale brať do úvahy aj tú skutočnosť, že priestor má rôzne zakrivenia a tak vznikajú skratky. Vzdialenosť priestoru však neplatí pre jemné, vysoko vibračné sféry. Vyzerá to tak, ako keby ste chceli prekročiť nekonečne dlhú priepasť. Stojíte na pevnine najvyššej sféry jednej planéty a ak spravíte krok cez tú velikánsku prázdnotu smerom k inej planéte, zrazu vám noha pevne stojí na pevnine najvyššej sféry inej planéty a tá prázdnota, hoci sa zdala nekonečne dlhá, akoby neexistovala. Vyzerala v priestore dlhá, ale v skutočnosti to nebol priestor, ale bolo to niečo mimo priestoru. Je to podobné, ako s myslou. Ak myslíte na minulosť, nemusíte cestovať do minulosti, hneď ste tam. Vlastne vaša myseľ je tam. Ale v našom prípade myseľ, keďže chcela navštíviť inú planétu, vzala so sebou aj vedomie a duševné telá, jednoducho kompletnú bytosť. Nemusí to ale tak byť stále. Podobne to robia niektorí cestovatelia z hmotnej časti Zeme. Presunú svoje vedomie, myseľ a jemnohmotné telo do inej sféry Zeme a tí pokročilejší aj na inú planétu. Ich hmotné telo ostane počas cestovania ležať v bezvedomí, keďže ich vedomie sa nachádza v inej sfére. Vedomie vtedy využíva zmyslové orgány svojho jemnohmotného tela, ktoré musí vibrovať frekvenciou ako navštívená sféra planéty."

"Takže tvoj vládca by mohol cestovať aj sám, bez draka, ako si ty?" vyzvedá Johanis.

"Samozrejme!" ozval sa Mirhonov hlas z lesa, ktorý sa práve blížil k nim. "Grad je môj priateľ, preto som ho vzal so sebou. Navyše nerád cestujem sám. Priprav sa Grad, ideme

domov. Priatelia, musíme sa rozlúčiť. Povinnosti nepočkajú. Žite v Pravde a v Láske, v Kristovi!" rozlúčil sa Mirhon a nasadol na Grada.

Johanis so Samuelom im poďakovali za múdre odpovede a s oboma sa rozlúčili. Potom Grad niečo pošepkal Mirhonovi. Nato sa obaja usmiali, zakývali im na pozdrav a pomaly začali zvyšovať vibrácie svojich tiel, ktoré sa začali spriehľadňovať a o pár sekúnd sa stali neviditeľní pre oboch. V tej istej chvíli sa ocitli v najvyššej sfére Zeme, odkiaľ sa presunuli na svoju planétu.

"Pod' Johanis, dnes už toho bolo pre nás primnoho. Mám z toho ťažkú hlavu a nedokážem vstrebať toľko nových informácií. Pod'me si ku mne domov oddýchnuť."

"Tak pod'me. Nie som na tom o nič lepšie, ako ty, Samuel."

6. Sen alebo realita?

Keď dorazili k Samuelovmu domu, bola už tma. Vošli dovnútra a hneď sa rozvalili na pohovku.

"Samuel, ty nemáš televízor?"

"A čo myslíš, že tu je tiež Hollywood?" usmial sa Samuel. "Potrebuješ sledovať ilúziu, alebo chceš prežívať realitu?"

"Po tomto neskutočnom dni opäť nie som si istý, či náhodou iba nesnívam. Možno tá situácia, keď som spadol nevládny na zem pred svojou prácou, znamenala, že som sa dostal iba do dlhšieho bezvedomia. Teraz ma možno niekde v nemocnici ošetrojú a preto mám taký dlhý sen. Ako vôbec zistím, čo sa so mnou deje? Už ma to nebaví, som unavený a nič nechápem. Čo je realita? Ako ju odhalím?" tichým a vyčerpaným hlasom sa pýta Johanis sám seba. Napokon obaja zaspali.

"Pán primátor, počujete ma?" ozval sa milý ženský hlas.

Primátor otvoril oči a udivene pozerá. "Takže predsa nie som mŕtvy! Prečo som sa vrátil? Chcem tam zostať," smutne povedal Johan. "Tušil som, že to bol sen! Pamätám si síce málo, ale zdalo sa mi, že žijem niekde po smrti," vysvetľuje Johan zdravotnej sestre v nemocnici.

"Boli ste v bezvedomí. Spravíme vám zopár vyšetrení a lekár rozhodne, čo ďalej."

Johan rozmýšľa, prečo sa opäť nechal nachytať snom.

"Ako mám nájsť spôsob, aby som poznal realitu? To už nie je sranda. Normálne som uveril, že existuje drak. Mne už asi šibe," šomre si sám pre seba.

Zrazu počuje známy hlas: "Johanis! Pozri von oknom!"

Johan sa preľakol. Ved' kto by mohol poznať jeho meno zo sna. Zvedavo sa otočil k oknu a ďalší šok. Za oknom nemocnice sa vznáša Grad a pýta sa ho: "Už vieš Johanis, čo je realita?"

Johan si pretrel oči, či sa mu to iba nezdá, no draka už nevidel. Podišiel bližšie k oknu, aby sa lepšie porozhliadol. Videl, že je to dosť vysoká nemocnica, lenže v jeho meste má nemocnica iba 5 poschodí. Opäť ostal v rozpakoch. "Čo to má znamenať? Zrejme ma previezli do krajskej nemocnice a z liekov mám halucinácie."

Sadol si so smutným pohľadom na posteľ a prosil v tichosti Boha, nech mu dá vysvetlenie. Potom si ľahol a začal premýšľať o tom, že musí nájsť nejaké chyby v tomto svete, ktoré by mu mohli potvrdiť, či je to sen, alebo skutočnosť. Po pár minútach premýšľania Johan zaspal.

Starší japonský jasnovidec vidí skrz múry paláca, ako sa blíži nepriateľské vojsko. Rýchlo to oznámil svojmu vládcovi, ale bolo už neskoro. Medzi prvými skončil jeho život mečom nepriateľa.

"Pod' ku mne!" šeptom vraví spoza mreží mladá dievčina japonského výzoru mládenkovi, ktorý má tiež japonské telo. Mládenec sedel nečinne v tmavej jaskyni, kde kvôli tme nič nevidel. Dlhé desaťročia tak sedel na kamennej zemi v tichu a v tme, akoby nemal myseľ, podobne ako strom. Bol pri vedomí,

vnímal okolie, ale nedokázal rozmýšľať a preto sa nevedel odtiaľ dostať preč. Pritom mreže neboli zamknuté.

Keď sa k nemu ozvalo to veselé, asi dvadsaťročné dievča, akoby sa mu v tej chvíli naštartovala do činnosti jeho myseľ a už aj rozmýšľal. Ihneď sa postavil a nasledoval ju. Prvými myšlienkami sám sebe vyčítal, prečo tam tak dlho nečinne sedel. Vzala ho za ruku a utekali smerom hore chodbami jaskyne, ktorými boli spojené rôzne veľké podzemné miestnosti. Jedna z jaskynných miestností bola plná špinavých ľudí v otrhaných šatách, ktorí zrejme tiež nemali k dispozícii svoju myseľ. Boli o nohu pripevnení reťazami a po celý čas rozbíjali kamene obrovskými kladivami. Ich dvoch si vôbec nevšimli. Asi päťdesiatročná, slušne oblečená pani s krátkymi blond vlasmi si všimla, že utekajú preč. Čudovala sa, že kto ho bol zachrániť a rýchlo sa niekam ponáhľala, akoby pre posily, aby zabránila úteku. Oni sa však medzitým dostali z jaskynného sveta vyššie, kde už bol veselší život. Nad jaskynnými chodbami bol veľký nočný bar, v strede s barovým pultom. Všetci sa tam zabávali tancom a alkoholom. Nikto si tých dvoch nevšimol, iba tancovali a pili. Tí dvaja sa však ani tam nezastavovali a išli stále vyššie.

"Johanis, vstávaj! Poďme si nazbierať lesné plody na raňajky!" vraví Samuel.

Johanis otvoril oči a nervózne vraví: "Už toho mám dosť. Alebo mi šibe, alebo som v zajatí ilúzie sna. Ved' pred chvíľou som normálne žil na Zemi ako primátor a toto všetko, čo tu s tebou prežívam, bol tam iba sen. Potom som sledoval dej, ako som bol mladý Japonec a z jaskyne ma zachránila dievčina. Už ničomu nerozumiem. Samuel, čo je realita? Čo je skutočné? Kto mi pomôže to pochopiť?"

"Johanis, priateľ môj, ja mám podobný problém. Som tu už dlhšie, ako ty, takže považujem za skutočnosť tento svet. Tiež mám sny, že žijem inde, ale naučil som sa s tým vyrovnat'."

"Nemôžeme ísť za Diom aj dnes, lebo už som zúfalý," pokorným hlasom sa spýtal Johanis.

"Ja pôjdem rád," odvetil Samuel, "len dohodni stretnutie. Už vieš ako."

Johanis zopakoval rituál telepatického rozhovoru s Diom a vraví: "Samuel, Dio je úžasná bytosť. Opäť ma nič netrápi, ak cítim jeho energiu. Nie som hladný. Som naplnený úžasnou silou. Toto musí byť realita. Také pocity nie je možné zažiť v žiadnom sne. Môžeme prísť za Diom popoludní."

7. Druhé stretnutie s Diom

Na fialových kamenných stoličkách sedeli oproti sebe Johanis, Samuel a Dio. V tráve medzi nimi stál fialový kamenný stôl a Dio s porozumením odpovedal na ich otázky.

"Ctený Dio," oslovil ho Johanis, "som zmätený z prežitkov, ktoré zažívam. Nedokážem rozlíšiť, čo je skutočné a čo ilúzia. Raz som na Zemi primátorom, raz som Japoncom v jaskyni, potom som zrazu tu."

"Milý Johanis, viem o čom rozprávate. Život je zložitejší, ako si mnohí myslia. Nemôžete pozerat' na prežitky tak, ako na nich pozerajú 'väznené' duše vo fyzických telách na Zemi. Sú duše väznené a duše oslobodené. Väznené duše nedokážu prijať pravdu o inej realite a veria iba v hmotnú existenciu života. Nedokážu to pochopiť. Vo vnútri ich to trápi a navonok sa z toho smejú, aby vyprovokovali oslobodenú dušu k predloženiu dôkazu. Nie je to náhoda, že to nechápu. Je to ich trest za predchádzajúci spôsob života, alebo za súčasný. Sami si to spôsobili. Stratili spojenie s duchovným vedomím a to spojenie musia obnoviť, ak chcú pochopiť, čo je pre iných samozrejmosťou. Tak, ako nikomu netreba predkladať dôkazy o tom, že existuje strach, láska, smútok a podobne, tak netreba predkladať dôkazy o duchovných zákonoch, lebo ich má duchovne prebudенý človek v sebe. Johanis, pre dušu je všetko realita. V každej sfére duša niečo prežíva a žiadny prežitok nie je zbytočný. Ignorujete napríklad sny, lebo sú to krátke úseky vo vašom živote. Ale ak by ste zostali v tom, čo nazývate sen, žiť tisíc rokov, ignorovali by ste ho, alebo by ste ho brali vážne a

začali by ste si tam budovať svoju budúcnosť?"

"To by som ho zrejme považoval za realitu," odvetil Johanis.

"Zrejme áno. Ale ak by ste nemali k dispozícii svoju pamäť, ako to bežne v snoch býva, blúdili by ste, ako človek na zemi, ak stratí pamäť. Preto človek nevie, kde je jeho miesto. Ak by ste si teraz napríklad spomenuli, že pravý reálny život je pri Bohu, kde žijete večne a jeden sen počas spánku tam trvá napríklad 100 pozemských rokov, tak uveríte tomu, že váš život na Zemi bol 100 rokov trvajúci sen. Z toho vo vašom prípade bolo 50 rokov v hmotnej sfére Zeme a ďalších 50 rokov v jej jemnohmotných sférach. S realitou je to však zložitejšie, ako sa to zdá. Napríklad myšlienky vo vašej mysli, čo vás stále zamestnávajú, často nie sú realitou. Sedíte dajme tomu na pracovnej porade, čo by mala byť pre vás realita, ale vy ste myslíte v inej realite - ilúzii, napríklad riešením iného problému. Preto je najlepšie považovať za realitu všetko, čo prežívate. To znamená, že sa naučte milovať Boha skrz Krista v každej chvíli, v každej sfére, v myšlienke, v slove, v skutku. Ak ste v hlbokom spánku, navštívi vaše vedomie, myseľ a duševné telo inú sféru. To je pre vás v tom čase realita. Aj tam sú pre vás pripravené skúšky. Ak ich zvládnete, môžete sa vyhnúť konkrétnej skúške v hmote. V jemnohmotných sférach, vo sne, neklamete a konáte bez vypočítavosti. V spánku, ak ste duchovne vyspelejší, môžete navštíviť aj jednu z najvyšších sfér, kde spoznáte budúce udalosti a zobudíte sa v hmotnom svete s prorockým snom. Sny sú však väčšinou symbolické a dávajú nám pokyny, rady a upozornenia o našom duchovnom živote."

"Je to ťažké pochopiť. Ešte o tom pomeditujem, aby som

to lepšie vstrebal. Ako nám môže sen vlastne poradiť?" vyzvedá Johanis.

"V poslednú noc pred pozemskou smrťou ste mali sen, Johanis, že utekáte pred políciou. V skutočnosti ste neutekali pred políciou, ale ste začali ako primátor robiť veci, ktoré neboli v súlade so zákonom. Preto ste rozmýšľali, ako to utajiť a zneviditeľniť to. To sa vám ukázalo v sne tak, že už nemusíte hľadať riešenie, lebo odchádzate letecky do cudziny, čo znamenalo, že vaša duša odcestuje do inej sféry - cudziny, čiže opustíte hmotnú Zem.

"Och, múdry Dio, to ma vôbec vtedy nenapadlo. Ale bolo to presne tak. Ako vôbec môžete poznať môj pozemský sen?"

"Drahý Johanis, Boh vie o každom všetko, lebo každého nesmierne miluje. Ak by som vás ja nemiloval, vedel by som o vás iba to, čo som niekde počul. Ak sa naučíte bezpodmienečne milovať blížneho svojho, budete vedieť o ňom všetko, akoby ste boli v ňom, alebo stali sa ním. Podobné je to s Bohom. Ak Ho budete nesmierne milovať, budete v ňom a On sa bude vo vás prejavovať."

"Ďakujem za vysvetlenie, ctený Dio. A čo poviete na sen, v ktorom som bol Japonec?"

"Áno. Ak viete, že osobou vo sne ste vy sám, ale vaša podoba je pritom iná a žiadne iné známe osoby zo súčasného života ste tam nevideli, navyše prostredie deja je historické, tak ste videli časť z vášho minulého života. Prvá časť sna pochádza z hmotného života na Zemi. Boli ste jasnovidcom, ale keďže ste využívali svoje schopnosti na nesprávne veci, po smrti hmotného tela mečom bola pre vás pripravená najprv očista

mysle v jaskyni. Druhá časť sna už prebiehala v jemnomotnej sfére, ktorá sa nachádza pod zemským povrchom. Prechádzali ste aj jednou z ľahších pekelných častí, kde sa tvrdo pracovalo. Potom ste prešli cez časť sféry, kde sa tancovalo, pilo a zabávalo. Veľa duší podľahne tej zábave, keď sa tam dostanú z ťažkých pekelných častí a na dlhú dobu tam uviaznu, čo im bráni v ďalšom postupe. Duša by sa nemala nikde zastavovať v podsvetí. Niektoré vyvinutejšie duše, akou bola aj táto dievčina, sa odvážia riskovať a zísť do pekelných častí, aby pomohli svojmu blížnemu dostať sa odtiaľ hore. Je to možné vtedy, ak čas pobytu dolu splnil účel a sám človek nedokáže, hoci túži po tom, sa odtiaľ dostať bližšie k Bohu. Teraz ste napojený na svoju pozemskú pamäť, takže si môžete prezrieť podrobnejšie svoje životy prežité na tejto planéte aj mimo snového vedomia."

"Takže som žil v pekle," smutne konštatuje Johanis.

"A kto tam ešte nebol?" usmieva sa Dio. "Navyše ste nežili v tých najťažších pekelných očistných sférach. Aj Kristus po ukrižovaní zostúpil k zosnulým, aby tých, ktorí v neho uverili, dostal odtiaľ na svetlo. Otvoril im brány a ukázal cestu."

"Už chápem. To sa hovorí aj v pozemskej modlitbe, ibaže predtým som to nechápal," odvetil Johanis, "len nerozumiem tomu, prečo stačí uveriť. Nič viac netreba a stačí iba veriť, že Kristus je Boží Syn?"

"To ste správne poukázali na problém slova 'veriť', Johanis. Mnoho pozemšťanov sa mylne domnieva, že pôjdu k Bohu, ak budú iba veriť v Krista. Ak by si poriadne prečítali Kristove slová v evanjeliu, tak by pochopili, čo sa skrýva za slovom 'veriť'. Pretože kto verí v Krista, tým verí v Boha, verí aj Jeho učeniu a

dodržiava Jeho prikázania. Kto verí v Krista, že je Boží Syn, preukáže to tým, že Ho miluje a žije podľa Jeho Vzoru. Kto miluje Krista, miluje aj Jeho Otca, Jediného Boha, Stvoriteľa. A to je najväčšie prikázanie. Preto možno povedať, že kto miluje Krista a Jeho Otca, nášho Boha a kto žije podľa Božích Zákonov, ten uveril v Krista. Mnohí si iba povedia, že Ho milujú, ale v skutočnosti nepoznajú pravú Lásku. Máte napísané, že kto miluje svojho otca, matku, syna alebo dcéru viac ako Boha, nie je hoden Božieho Kráľovstva."

"Ctený Dio, stretli sme sa s vládcom planéty Mirha a s jeho drakom. Bolo to skutočné stretnutie, alebo ilúzia?"

"Boli skutoční. Ja som sa tiež stretol s Mirhonom, keď ste sa vy dvaja rozprávali s drakom Gradom."

"Je vážne také jednoduché a rýchle cestovanie vesmírom, ako nám to Grad opísal? spýtal sa Samuel.

"Áno, ten spôsob je pravdivý, ale existujú aj iné spôsoby," potvrdil Dio.

"Mirhon nám tvrdil, že jeho sídlo sa nachádza v najvyššej sfére jeho planéty, podobne ako sídlo vládcu Zeme a že napriek tomu dokáže vládnuť aj v hrubohmotnej sfére. Nevieme si predstaviť, ako môže ovplyvňovať vývoj v hrubohmotnej sfére, ak má iba jemnomotné telo a je pre túto sféru neviditeľný?"

"A ako drahí moji, môže softvér ovládať veľké stroje, ak ten softvér nie je hrubohmotný? Zamyslite sa nad tým, ako môže duša ovládať hrubohmotné telo, ak nie je hrubohmotná. Jednoducho sídli v tele a svojou vôľou dáva pokyny telu, čo má robiť a to telo ju počúva, ak je zdravé. Trénovaní ľudia dokážu

ovládať aj vnútorné orgány. Vládca planéty dokáže svojou vôľou, ktorá je v súlade s Božou Vôľou, ovládať všetkými telami planéty, čiže jej sférami, akoby to boli jeho telá. Preto dokáže riadiť aj živly. Ovláda vodu, vzduch, zem a oheň v najhrubšej sfére prostredníctvom svojich služobníkov, vládcov živlov. V jemnejších sférach ovláda substanciu éterickú, myšlienkovú, pamäťovú a ďalšie. Jemnejšie substancie sú nasiaknuté samozrejme aj v najhrubšej sfére, ale nie opačne. Človek dokáže riadiť napríklad vylúčenie vody, vzduchu a pevných zvyškov z tela jeho otvormi. Podobne dokáže vládca planéty riadiť jej živly v medziach zákonov energií. Nejde o žiadne zázraky. Ľudia márne hľadajú kľúč k predpovedaniu počasia, k určeniu času a miesta zemetrasení, sopiek, hurikánov, povodní a iných prírodných katastrof. Preto považujú prírodu za nevypočítateľný chaos, pritom prehliadajú, že zvieratá o katastrofe vedia včas. Niektorí ľudia sú tiež upozornení včas, aby sa stihli zachrániť. Už začínate chápať, ako môže zasahovať vládca planéty do života v hrubej sfére? Je to ovládanie hrubej hmoty jemnou hmotou."

Johanis a Samuel iba ticho súhlasne prikývli a učiteľ pokračoval ďalej: "Keďže vládca vládne aj jemným substanciam, dokáže ľudí upozorniť na katastrofu napríklad prostredníctvom sna. Môže upozorniť na problém aj počas denného vedomia vnútorným hlasom, myšlienkou alebo víziou. Vládca to nerobí samozrejme všetko sám. Má svojich pomocníkov, ktorí zabezpečujú dodržiavanie karmických následkov a zabezpečujú, aby nedošlo napríklad k nešťastnej náhode, ktorá sa nemala nespravodlivo prihodiť. Dokážu preto zasiahnuť do vôle človeka tak, aby nedošlo k nepravosti. Dovolia iba také zlo, ktoré si človek podľa zákona karmy (čo

zaseješ, to zožneš) zaslúži, alebo ak si jedinec dobrovoľne naplánoval vziať na seba utrpenie."

"Múdry Dio, ja som si myslel, že človek má slobodnú vôľu a že nemožno do nej zasahovať," skonštatoval neisto Johanis.

"Áno, človek má slobodnú vôľu. Netreba však zabúdať, že jeho vôľa končí tam, kde začína slobodná vôľa iného. Ak môže prekaziť vôľu človeka iný človek, prečo by to nemohol ten, koho vôľa je v súlade z Božími Zákonmi, čiže vládca planéty?"

"Človek prekazí vôľu iného hmotnými prostriedkami, čiže silou. Ako to dokáže niekto bez hmotného tela?" pýta sa Samuel.

"Iste poznáte prípady, ako hypnotizér ovláda iného človeka svojou vôľou. Kto má silnejšiu vôľu, dokáže ovládať iného so slabšou vôľou. Ak budete mať slabú vôľu, budete ľahko ovládateľní iným človekom. Vládca dokáže však ovplyvniť každého človeka, aby zabránil náhodám. Temné sily môžu dať tomu ovplyvniť vedomie človeka tak, aby havaroval. Vložia mu napríklad pred zrak klamlivý obraz a človek ani nevie, prečo havaroval. Samozrejme môžu takto škodiť iba v súlade so zákonmi a nemôžeme to považovať za nespravodlivú náhodu, ale za spravodlivý následok, ktorého príčinu si človek vytvoril sám. Navyše vládca môže vedomie človeka aj odpojiť od fyzického tela dočasne alebo navždy. Vtedy sa človek dostane do bezvedomia fyzickej reality. Okrem toho súčasný človek disponuje množstvom elektronických prístrojov. Tieto pracujú pomocou softvérov. Na Zemi ich výstižne nazývajú duševné vlastníctvo. Aj tieto prístroje je možné ovládať z jemných sfér a najjednoduchšie je spôsobiť ich nečakané vypnutie alebo iné

zlyhanie. Existujú aj iné spôsoby, ako sa dá hrubá hmota ovládať myšlienkami a vôľou, ale toľko vám myslím postačí na pochopenie."

"Už rozumiem," vraví Johanis, "má to logiku. Len nechápem, ako sa vládca o všetkom, čo sa deje medzi miliardami ľudí, dozvie včas. Ako to vidí a počuje, ak je v inej sfére a zamestnáva sa práve inými činnosťami?"

"Tak si vezmite ako príklad ľudské hrubohmotné telo. Sú v ňom miliardy buniek, baktérií, voľných radikálov, krviniek a veľa iného, pričom to všetko riadi duch, ktorý dal telu život a naďalej ho drží pri živote. Ten duch sídli v človeku a voláme ho aj - duchovná alebo božská iskra. Človek sa nemusí starať o tlkot srdca, o čistenie a okysličovanie krvi, o trávenie, vylučovanie, udržiavanie správnej teploty a podobne. Všetko majú na starosti malí pomocníci, napríklad krvinky, ktorí pracujú v súlade s Božími Zákonmi. Ak človek bude rozmýšľať alebo konať v rozpore s Božími Zákonmi, tak pomocníci ducha, ktorí sa starajú o zdravie tela, umožnia telu ochoriť a imunita zlyhá. Choroba signalizuje, že človek robí niečo nesprávne, čo sa nepáči jeho duchu. Choroba je vďačný trest, ktorý má slúžiť k uvedomeniu si vlastných chýb. Ak je človek vyliečený a pritom nezmenil svoje správanie, ktoré spôsobilo jeho chorobu, choroba sa určite vráti a ešte vo vyššej intenzite. Podľa oslabeného orgánu sa dá určiť, kde človek robí chyby. Ale aj opačne. Podľa správania človeka vieme predpovedať, akou chorobou bude trpieť. Preto si ľudia nesprávne myslia, že príčinou je napríklad dedičná choroba. Človek má rodiča s podobnými vlastnosťami, aké má on sám a preto trpí podobnými chorobami. Ak sa však zmení jeho zmýšľanie, ktoré už bude v súlade so Slovom, jeho telo neochorie.

Preto aj vládca planéty nemusí všetko sledovať sám. Komu sa má prihodiť nešťastie na základe zákona príčiny a následku, tak sa aj stane. Kto má byť ochránený, bude ochránený. Existuje veľké množstvo duchovných pomocníkov, ktorí zabezpečujú Božiu Spravodlivosť."

"Ctený Dio, ale ako môže pôsobiť niečo neviditeľné na zdravie hrubohmotného tela človeka? pýta sa Samuel.

"Jemné telá a hrubé telo človeka sú navzájom prepojené čakrami. Vyzerajú ako energetické víry. Zhustená energia siedmich základných čakier prechádza dôležitými žľazami tela s vnútorným vylučovaním, ktoré sú už hrubohmotné. Podľa druhu a kvality energií, ktoré dodajú čakry žľazám, tieto budú produkovať hormóny ovplyvňujúce činnosť orgánov. Napríklad nahromadené myšlienky nenávisti, predstavujú určitý druh negatívnej energie. Táto energia sa najprv hromadí v jemnohmotnom tele a následne čakrami prechádza do hrubohmotného tela tak, že ovplyvní funkčnosť žliaz, prípadne činnosť nervovej sústavy a následne ochorie niektorý orgán."

"Už rozumiem," prikývol Samuel. "Dala by sa na uzdravenie tela použiť metóda pozitívneho myslenia s tým, že si budem predstavovať moje telo ako zdravé a budem aj veriť, že je zdravé?"

"Všimol som si, koľko ľudí navymýšľalo množstvo systémov, pričom povedia iba 'a', ale nevedia, že existuje 'b' a 'c' podmienka a niekedy aj viac. Viem, čo myslíte, Samuel. Ale nemôže to platiť, ak budete iba veriť a predstavovať si zdravie, alebo iný úspech. Potom by neexistovala Božia Spravodlivosť a Jeho Zákony. To, čo vravíte o viere a predstave, môže urýchliť

proces liečenia, ale treba splniť aj ďalšie podmienky, aby bolo liečenie v súlade so Zákonmi, ináč to nebude fungovať. Ak sa chce človek vyliečiť, musí odstrániť najskôr príčinu. Lekár mu odstráni často iba následok, ale príčina ostane a choroba sa zopakuje. Preto je najprv potrebné odstrániť negatívne energie, ktoré prechádzajú čakrou a narúšajú správnu funkčnosť žľazy. Duchovný liečiteľ dokáže tieto energie odstrániť, ale ak sa človek nezmení, nahromadí si ich čoskoro znova. Preto je potrebné najprv zmeniť svoj postoj, zmýšľanie a konanie, ktoré vytvorili tieto energie. Ak ide o nahromadenú nenávisť, tak musí dotčný prestať nenávidieť. Opakom nenávisťi je láska, preto je potrebné pracovať na láske a vytláčať tak zo svojho vnútra nenávisť. Ak chceme podľa spomínaného systému dosiahnuť iný úspech, tak treba brať ohľad na to, či náš úspech nebude niekoho iného prehrou. Ako som už vrazil, slobodná vôľa človeka končí tam, kde začína slobodná vôľa iného. Preto nestačí veriť vo svoj úspech. Nemôže ho človek dosiahnuť, ak úspech si nezaslúži podľa Božích Zákonov, alebo ak má jeho úspech niekomu nespravodlivo ublížiť. Čo ak bude zlodej napríklad veriť v splnenie túžby, že bude mať veľký dom a celý život si chce bezstarostne užívať pri mori. To sa nemôže splniť každému zlodejovi. Niektorému sa to možno splní aj bez toho, aby tomu veril, ale v tom mu pomôžu temné sily, ktoré si tým tú úbohú dušu zaviažu. Ak robíte niečo, alebo túžite po niečom bez toho, aby ste to robili skrze Krista, je veľká pravdepodobnosť, že v prípade úspechu ste sa stali služobníkom temna. Preto sa staňte Kristovým služobníkom, Jeho milujte na prvom mieste, k Nemu vysielajte svoje prosby a ak budete dodržiavať jeho Slovo, všetko vám splní. Dôležité pri plánovaní budúcnosti je spýtať sa sám seba, či to, čo chcem spraviť, prospeje aj iným ľuďom, nie iba mne samému. Ak

túžba človeka má pomôcť aj iným, potom príde na pomoc veľa pomocníkov."

"Tak preto moja predstavivosť a zhmotňovanie túžob neúčinkovali. Ja som si myslel, že málo tomu verím," vraví Samuel.

"Nie každá túžba je prospešná pre vývoj človeka, alebo pre jeho prežitie na Zemi. Ak vám niekedy osud nedopraje, je to často kvôli vašej ochrane. Sami nedokázate predpovedať, čo by s vami spravila naplnená túžba."

"Múdry Dio, my by sme tiež mohli nazrieť do inej sféry, ako je táto?" spýtal sa Johanis.

"Prečo nie? Ved' aj z hmotnej Zeme ste mohli nazerat' do iných sfér. Problém je len v tom, ako dokážete ovládať svoje telá, vedomie a myseľ. Podľa čistoty vášho vnútra, čiže jemných tiel, závisí, do akej sféry ste schopní sa dostať. Keby ste boli negatívne naladení, tak do vyššej sféry sa samozrejme nedostanete. Energia vášho tela musí rovnako vibrovať, ako sféra, ktorú chceme navštíviť. Máte viac jemných tiel. Preto, ak plánujete nazrieť do vyššej sféry, ako je táto, vaše najhrubšie súčasné telo sa tam nedostane. Rovnako, ako hmotné pozemské telo sa nedostane tu. Toto telo by tu muselo zostať, tak ako zostáva na Zemi fyzické telo počas spánku, alebo meditácie. Ak chcete ísť do niektorej z najnižších pekelných častí tejto sféry, môžete, ak znížite vibrácie súčasného najhrubšieho tela a presuniete sa na požadované miesto. Vaše vedomie potom bude vnímať okolie a budete viditeľní pre ostatných, pretože ostávate v rovnakej sfére.

Ale ak sa chcete pozrieť na hrubohmotnú sféru Zeme, tak

bez hrubohmotného tela ju nemôžete vidieť takú, aká je. Môžete síce sledovať rôzne deje, ale uvidíte iba duševné telá ľudí a zvierat, nie fyzické. Fyzickú hrubú hmotu neuvidíte, ale uvidíte jej jemnejšiu časť, pretože aj hrubá hmota má svoju jemnú energiu, ktorá presahuje do tejto sféry."

"Drahý Dio, ale aj Mirhon a Grad prišli z vyššej sféry do nižšej a videli sme ich, hoci by mali byť podľa toho neviditeľní," povedal Samuel.

"To áno, boli viditeľní. Ale v hrubej hmote na Zemi nie sú tak vyvinuté hmotné telá ľudí, aby fyzické zmyslové orgány dokázali uvidieť Mirhona, alebo hocikoho s jemným telom. Preto aj vás, ak by ste sa išli pozrieť do hmoty Zeme, neuvidí nikto, okrem človeka s vyvinutým jasnovidným zrakom. Schopnosť jasnovidenia a jasnopočutia má každý človek, ibaže ho má málokto vyvinutý. Nieкто ho však môže mať prepojený do bdelého vedomia, ako sa to stáva ľuďom napríklad po prežití klinickej smrti."

"Ako to myslíte, že jasnovidenie je prepojené do bdelého vedomia?" vyzvedá Samuel.

"Jasnovidenie je sledovanie obrazu z inej sféry prostredníctvom duševných zmyslových orgánov. Lenže informácie sa musia dostať k bdelému vedomiu. Čo by ste mali z toho, že váš duševný zrak niekoho vidí, ak o tom neviete, pretože vaše vedomie dokáže spracovávať informácie iba z fyzického zraku? Vedomie musí spracovávať informácie z fyzických očí, ale aj z duševného zraku, dajme tomu z tretieho oka a vtedy uvidíte v hrubohmotnom tele aj jemnohmotné bytosti, nielen hrubohmotné. Lenže ak príde nieкто ešte v

jemnejšom tele sledovať hmotnú sféru, napríklad s telom patriacim až o dve sféry vyššie, ako je hrubohmotná Zem, tak bežný jasnovidec ho neuvidí, ibaže by dokázal prepojiť svoje vedomie so zrakom svojho ešte jemnejšieho tela, dajme tomu so štvrtým okom. A tak to pokračuje ďalej v závislosti od hĺbky sféry."

"To znamená, že Mirhon a Grad majú jemnejšie telá ako my a videli sme ich preto, lebo naše vedomie dokáže vnímať realitu nielen prostredníctvom nášho terajšieho najhrubšieho tela, ale aj prostredníctvom vyšších, jemných tiel?" spýtal sa Samuel.

"Nie," povedal Dio, "ich ste videli preto, že oni znížili vibráciu svojich tiel na kvalitu tejto sféry. Tak ako to spravil aj Ježiš po vzkriesení, keď sa niekomu chcel ukázať."

"Ctení Dio, ale na Zemi jasnovidcom vedci neveria, pretože ich zavolali pár krát na nejaký pokus a jasnovidci nemali rovnaké obrazy. Pritom to boli jasnovidci, ktorí mnohým ľuďom správne poradili."

"To je aj chyba jasnovidcov, pretože mnohí nepoznajú duchovné zákony. Keby si vybrali na pokus jasnovidcov, ktorí došli k jasnovideniu vlastným duchovným vývojom vierou v Krista a nie inou zvláštnou udalosťou, tak tí by im vedeli objasniť rozdiely a predviesť aj vedecký dôkaz. Lenže o takých sa často nevie, že sú jasnovidní. Nehovoria o svojich schopnostiach a držia to v tajnosti. Čo sa vlastne stalo pri pokuse, vám teraz vysvetlím. Jasnovidci videli rozdielne obrazy preto, že nie každý mal rovnako prepojené vedomie s duševným zrakom. Dajme tomu, že Mirhon a Johanis sa presunú do hmotnej sféry Zeme k jasnovidcom. Mirhon má

oveľa jemnejšie telo a rýchlejšie vibrujúce, ako Johanis. Slabší jasnovidec uvidí iba najnižšie Johanisove energie, napríklad jeho energie strachu. Tie bude vidieť ako malý čierny oblak. Iný, šikovnejší jasnovidec, uvidí čierne, ale aj vyššie Johanisove energie, ktoré sú červenej farby a majú tvar ľudskeho tela. Ďalší uvidí ešte vznešenejšie Johanisove energie zelenej farby, čiže uvidí, že bytosť, ktorá stojí pred ním, má v sebe aj zelenú, aj červenú a čiernu energiu. Ale najlepší z nich dokáže nazrieť ešte do hlbšej sféry ako ostatní a uvidí vyššie telo Johanisa, nie to, ktoré vidia ostatní. To vyššie telo je dajme tomu fialovej farby. Okrem toho uvidí vedľa Johanisa stáť aj Mirhona. Mirhona ostatní nevidia, lebo má telo zo sféry, do ktorej oni nedokážu nahliadnuť. Tohto jasnovidca zrejme označia za klamára, lebo každý vidí iba jednu bytosť a on si podľa nich vymýšľa, keďže vidí dve bytosti. Nakoniec pre vedcov sú všetci klamári, lebo každý z nich nakreslil iný obraz, ktorý videl. Preto nie je jednoduché robiť takéto pokusy, ak sami jasnovidci nepoznajú sféry a nedokážu rozlíšiť, ktorú sféru, alebo jej časť vnímajú."

"Ak som správne pochopil," vraví Johanis, "môžeme sa pozrieť aj do najbližšej sféry Zeme, ktorá je vyššia ako táto, ale naše najhrubšie telo tam nedostaneme. Čiže musíme tu nechať svoje najhrubšie telo, ako počas spánku. Ak ale chceme ísť do druhej najbližšej, vyššej sféry, s najhrubším telom tu musí ostať aj ďalšie telo v poradí, ktoré je už pre druhú sféru ťažké a preto sa tam nedostane. Čiže s terajším najhrubším telom, našim zovňajškom, sa môžeme pohybovať v tejto sfére a toto telo bolo na Zemi neviditeľné."

"Áno, vystihli ste to približne," vraví Dio, "a keďže je táto sféra jemnejšia, ako sféra hrubohmotnej Zeme, tak do

hrubohmotnej sféry sa dostanete so všetkými svojimi telami. Rovnako sa dostanete aj do nižších, až pekelných častí tejto sféry, ktoré sa nachádzajú pod zemským povrchom, na rozdiel od vyšších sfér, ktoré sú nad zemským povrchom."

"Počul som o prípadoch, keď výborná jasnovidná liečiteľka tvrdila, že rakovinový nádor zmizol, ale lekári ho napriek tomu videli na röntgenovej snímke," povedal Johanis.

"V tomto prípade mali opäť pravdu obidve strany. Jasnovidka liečila nádor. Ona ho videla v duševnom tele, ako tmavú energiu. Keď sa jej podarilo 'odtrhnúť' od nádoru jeho životnú energiu, v duševnom tele ho už nevidela. To znamená, že v tele zostali iba mŕtve nádorové bunky, ktoré by sa za pár dní rozpadli a vylúčili z tela. Lekári ich však videli a preto urýchlene pristúpili k násilnej operácii. Je to podobné, ako pri odtrhnutom kvete. Kvet vidíte a považujete ho za živý. Bez koreňov je však bez života a začal sa jeho pomalý rozklad. Preto aj lekári správne videli nádor, ale iba jeho fyzickú mŕtvu časť, už bez života. Jasnovidka pozerala do inej sféry, kde už bolo všetko v poriadku, lebo sledovala životné telo nádoru. Ale môže nastať aj opak. Jasnovidec vidí nádor, keď lekári ho nevidia. To je preto, lebo choroba ešte neprešla do fyzického tela. Zatiaľ je iba v duševnom tele a konkrétny orgán ochorie neskôr, ak sa človek nezbaví konkrétnej negatívnej energie do určitého času, ktorá spôsobí zhmotnenie nádoru."

"To ma nenapadlo, ďakujem za odpoveď. Múdry Dio, na Zemi sa často hovorí o mimozemšťanoch, ale žiadne oficiálne dôkazy nikto nepredložil. Čo by ste nám o tom mohli povedať?" spýtal sa Samuel.

"Najprv si treba ujasniť slovo mimozemšťan. Zo slova možno chápať, že je to každý, kto nežije na hmotnej Zemi. Preto by to mali byť rôzne bytosti, viditeľné aj neviditeľné pre hmotný zrak. Niektorí videli, alebo aj komunikuje napríklad s anjelmi. Keďže oni nie sú pozemšťania, tak sú to mimozemšťania. Niektorí videli démonov alebo obyčajných duchov, potom sú to tiež mimozemšťania. Vy ste stretli však pravých mimozemšťanov, Mirhona a Grada, pretože sú z inej planéty. Nie všetky menované bytosti sú z inej planéty. Každý očakáva, že mimozemšťan sa im ukáže v hrubohmotnom tele. Po prvé to nie je pre nich bezpečné a po druhé je ťažké a zdĺhavé cestovať s hrubohmotnými telami cez fyzickú sféru. Je to samozrejme možné a existujú planéty, na ktorých je technický vývoj ďaleko popredu pred Zemou, ale aj také, čo sú pozadu. Ja som vlastne tiež mimozemšťan, lebo môj pravý domov nie je na Zemi, hoci chvíľami sa prejavujem v niektorých sférach Zeme, alebo v sférach iných planét, kde učím. "

"To ma nenapadlo, že anjeli môžu byť mimozemšťania. Myslel som si, že sú to vysoké duchovné bytosti," vraví Johanis.

"To áno," pousmial sa Dio, "sú to duchovné bytosti, ale to je aj každý mimozemšťan, alebo pozemšťan po smrti hmotného tela, ak dosiahol vyšší stupeň vývoja a dostal sa do vyšších sfér. Ak navštívite hmotnú sféru v terajšom tele a uvidí vás jasnovidec, tak vás bude považovať možno za anjelov. Ale slabší jasnovidec, ktorý uvidí iba vaše čierne energie, vás označí za démonov, alebo zlých duchov. A niektorí, kto má inú vieru, vás bude považovať za neviditeľných mimozemšťanov. Ak im poviete, že ste archanjeli, tak tomu väčšina uverí. Položia vám nejakú otázku a vy si prečítate odpoveď z ich mysle. Spýtajú sa vás na svoj zdravotný stav a vy uvidíte napríklad čierne fláky v

ich obličkách a prezradíte im diagnózu. Potom vám uveria všetko a vy ich môžete začať ťahať za nos. Takto si uťahujú z ľudí niektorí nižší duchovia, živia sa ich energiou a tým udržiavajú pri živote svoje telo, aby nemuseli odísť do ďalšej sféry po rozklade ich vonkajšieho, pre ľudí neviditeľného tela. Voláte ich aj energetickí upíri. Niektorí hlasom našepkávajú a radia liečiteľom alebo veštcom, ktorí dokážu na jednej strane povedať pravdu, napríklad správnu diagnózu alebo minulosť a pri liečení alebo predpovedaní budúcnosti poškodia, lebo je im schválne chybne našepkané. To však neplatí pre všetkých, ale existuje veľa takých prípadov. Na hmotnú Zem však môžu prísť aj bytosti v organickom hmotnom tele alebo v anorganickom."

"A to už ako? Mohol by to byť aj robot? Ved' nemôže byť živý!" čuduje sa Johanis.

"Tak porozmýšľajte. Vrael som vám, že myšlienky sú energia. Aj na Zemi čoskoro zostroja prístroj, ktorý dokáže premieňať energiu myšlienok na obrazy, ktoré uvidíte na obrazovke. Teraz nemáte hrubohmotné telo, ale máte vedomie, myseľ, pamäť a jemné telá okolo vašej duše a ducha. To všetko je jedna bytosť, ktorá môže ísť na hrubohmotnú zem, kde je v tomto stave neviditeľná. Ale vaše myšlienky, čiže jemná energia, tak ako sa dokážu meniť prístrojom na viditeľné obrazy, tak dokážu riadiť kovový robot na to prispôsobený. Je jedno, ako veľký bude ten robot, stačia na to vaše myšlienky. Preto aj bez hrubohmotného tela po smrti by ste sa mohli zhovárať s ľuďmi v tele robota, pracovať tam a robiť rôzne veci, okrem užívania si telesných pôžitkov. Takisto by mohli aj ľudia žijúci na hmotnej Zemi diaľkovo ovládať svojimi myšlienkami robota. Tak, ako dokážu vzduchom prenášať rôzne zvukové a obrazové informácie, ktoré sa potom zmenia na

obraz a zvuk v televízoroch, dokážu neskôr prenášať aj informácie myšlienok, ktoré sa zmenia na zvuk, obraz, pohyb, vôňu, teplotu, chuť a podobne v robotoch. Preto sa nečudujte tomu, ak by sa zjavil mimozemšťan v kovovom tele."

"Múdry Dio, ako na hmotnej Zemi zistíme, či niekto komunikuje s čistým, vyspelým duchom, alebo nízkym?" zamyslene sa spýtal Johanis.

"Ak niekto počuje našepkávajúci hlas, alebo získava informácie napríklad kyvadlom, automatickým písmom alebo podobným spôsobom, pri ktorom nie je zapojené vedomie a myseľ človeka, čiže pracuje podvedome a prenecháva skrz seba pôsobiť niekoho cudzieho, vtedy sa to považuje za obchádzanie Krista. Čisté bytosti prijali Krista a preto Ho neobchádzajú. Nízki duchovia, ktorí neprijali Krista, pôsobia na človeka aj bez jeho vedomia a súhlasu. Čisté bytosti neovplyvňujú slobodnú vôľu človeka. Ak sa človek o niečo dostatočne snaží a namáha svoju myseľ, aby sám odhalil alebo vytvoril niečo nové, vtedy mu môže čistá bytosť vnuknúť inšpiratívnu myšlienku, ale skrz jeho vyššiu podstatu bytosti, skrz jeho "vnútorného Krista". Vtedy človek vníma myšlienku, ktorá mu prišla na um, ako jeho vlastnú a rozumie jej, pretože je v súlade s tým, čo už sám preskúmal a čo už pozná."

8. Ria a Otila

Horskou lúkou sa prechádzajú dve nádherné bytosti. Sú to ženy v dlhých vzdušných šatách. Ich vznešená pomalá chôdza prezrádza, že sú to duševne vyrovnané a čisté bytosti. Podľa vonkajšieho výzoru možno odhadnúť ich vek na tridsať rokov. Sú neuveriteľne krásne. Ich krásu však nemožno porovnávať s pozemskou, hrubohmotnou krásou. V tejto sfére človek nevníma iba zovňajšok bytosti, ale precitňuje aj jej vnútro, jej čistotu, oddanosť, pokoru, lásku a ďalšie morálne hodnoty, ktoré bytosť nadobudla vlastným pričinením počas svojich životov. Pri pohľade na ne človek nemá odvahu sa čo i len dotknúť ich šiat, aby nepoškodil ich čistotu. Z ich očí vyžaruje nevinnosť, pôvab, neha, rýdzosť, skromnosť, ale i múdrosť, spravodlivosť, dôstojnosť. Ich črty tváre sú bez šminiek neporovnateľne krajšie, ako najkrajšie vymalované ženy v hmotnom svete. Farby na tvári by totiž zakryli ich prirodzenosť, ktorá vypovedá o vnútornej čistote. Nemajú čo skrývať a skrášľovať. Ich čarokrásu, ktorá je odrazom duševnej čistoty, nemožno vylepšiť ničím.

"Už sa teším na moment, keď sa znova stretnú naše pohľady. Som zvedavá, ako bude reagovať po toľkých rokoch," s nežným úsmevom zašepotala zlatovláska.

"To som tiež zvedavá, čo s nimi spravil posledný pobyt v hmote. Mali to obaja ťažké," skonštatovala jej bielovlasá priateľka.

"Ale keď tí chlapi si nedajú povedať. Stále túžia po vládnutí, riadení iných, rozhodovaní za iných a podobne.

Poniektorí nedokážu zvládnuť vlastné deti a ženu, ale trúfajú si riadiť celé mesto alebo dokonca krajinu. Čo myslíš Ria, musí sa každý muž naučiť spravodlivo vládnuť? Myslíš, že bez tejto skúšky by nepostúpili na vyšší stupeň?"

"Myslím, že to nie je potrebné. Ale ak je ich túžbou vládnuť, tak Zákon ich k tomu pritiahne. My sme tým neprechádzali a napriek tomu sme sa dostali vyššie ako oni. Tak to vyzerá, že práve kvôli tomu zaostali za nami vo vývoji."

Johanis a Samuel sa zastavili cestou od učiteľa pri lesných jahodách, ktorých vôňu bolo cítiť desiatky metrov vôkol. Keď si pochutnávali na ich šťavnatom nektári, zrazu si Johanis niečo všimol v diaľke a udivene vraví: "Aha Samuel, pozri tam!" ukazujúc prstom na dve bytosti, ktoré už z tak veľkej vzdialenosti vyzerali očarujúco.

"Oni asi nebudú odtiaľ", vraví Samuel. "Takú vznešenú chôdzu som ešte nevidel. Navyše je okolo nich akýsi zvláštny perleťovo fialový svetelný mrak."

"Sú to veľmi prítťažlivé bytosti a čím viac sa k nám približujú, o to viac som vzrušený a pritom nemám strach, ale naopak," poznamenal Johanis.

"Pozri na tie vlasy a ladné pohyby, to sú určite ženy. Aj vo mne sa niečo rozvibrovalo, Johanis. Zvláštny pocit, ale úžasný. Je iný ako pri stretnutí s Diom. Pri Diovi som zbavený všetkých starostí, som pokojný, šťastný a cítim sa byť celým svetom milovaný. Teraz však nie som zbavený starostí. Naopak som v príjemnom napätí. Niečo sa vo mne akoby rozpálilo a mám pocit, akoby som sa celý chvel."

"Rovnako to cítim aj ja, Samuel."

"Pozri Johanis, oni nám mávajú. Čo to má znamenať?"

Keď Johanis spoznal v diaľke Riu, lásku svojich mnohých životov, odrazu zavzlykal a nedokázal v tej chvíli vysloviť žiadne slovo. Pery sa mu rozochveli a z očí sa mu vyronili prúdy slz. Samuel sa pozrel nechápavo na Johanisa, až si prestal všímať oproti idúce ženy.

"Johanis, čo je s tebou? Povedz niečo, prosím."

Johanis však naďalej mlčal, celý sa chvel a plakal. Odrazu však začal zrýchľovať krok, až sa rozbehol oproti nim. Samuel v tej chvíli poriadne zaostřil svoje zmysly a zopakoval sa podobný scenár, ako s Johanisom, keď pochopil, že sa k nemu približuje Otila, ktorú miluje už po celé tisícročia. Obidvom sa v zlomkoch sekundy oživilo spomienky na spoločné chvíle, ktoré prežili v mnohých životoch. Boli to spomienky aj šťastné, ale aj trýznivé, obzvlášť keď odišla jeho láska z hmoty Zeme skôr, než on.

Obaja hneď pochopili, že Ria a Otila dosiahli oveľa vyššie štádium vývoja, ako oni a že obe nepatria do tak nízkej sféry, v akej sa práve nachádzajú. Johanis k nim dobehol ako prvý a z čistej úcty k Rii si pred ňou pokľakol do trávy. Videl v nej totiž čistú bytosť, ktorej sa neodvážil ani dotknúť. Ria neplakala ako Johanis. Nie preto, že na stretnutie bola pripravená, ale preto, lebo už nebola pútaná dualitou. Bola to už kompletná bytosť sama v sebe, podobne ako Dio, preto už nepotrebovala ľudského partnera. Mala v sebe Boha, cítila Jeho prítomnosť a Lásku, On bol jej jediným Partnerom. Milovala už všetkých, celé Božie stvorenie. Rovnako na tom bola aj Otila. Ria sa milo pousmiala, ako matka nad svojím malým nezbedným synom a

pohladila ho nežne po vlasoch hovoriac: "Vstaň Johanis, čo to robíš? Nesluší sa klaňať nikomu, okrem nášho Otca, Stvoriteľa."

Keď Ria vyslovila tieto slová, Johanis sa rozplakal ešte viac. Jej slová totiž vibrovali tak očarujúcou energiou, že mu pôsobili priamo na jeho srdce. Navyše si spomenul, ako tieto slová už viac krát vyslovila počas životov na Zemi a on ich nikdy nebral vážne.

Johanis vstal a mlčal. Nad'alej však nedokázal nič povedať kvôli dojatiu z nečakaného stretnutia a z pôsobenia podobnej energie, aká ho zaplavovala pri stretnutí s Diom. Cítil sa pri nej už nie ako jej partner, ale ako dieťa, ktoré sa môže veľa od nej naučiť. Pochopil, že obidve dosiahli dokonalosť a do nižšej sféry prišli práve kvôli nim.

"Johanis," vraví Ria, "rada ťa opäť vidím, milovaný. Nič si nevyčítaj, veď život je Boží dar a je krásny. Každý žije tak, ako si sám zvolil. Chcel si vládnuť, tak si si to vyskúšal a to, že ti to celkom nevyšlo, až tak nevadí. Získal si skúsenosti a nabudúce už budeš úspešnejší."

Ria potom zaliala Johanisove emocionálne telo ukl'udňujúcou energiou, aby s ním bolo možné komunikovať. Tá energia z neho vytlačila všetky emócie a v tom bol schopný plynule rozprávať.

"Ria, ako môžeš povedať, že to nevadí, veď som ublížil nevinným ľuďom kvôli vlastnému prospechu."

"Milovaný môj, prečo takto rozmýšľaš? V stvorení predsa platia Božie Zákony a tie nemožno obísť. Ak by rodina, o ktorej sa domnievaš, že si jej ublížil, mala dostať niečo, tak by nikto

tomu na Zemi nezabránil. Oni však to nedostali preto, lebo to bol následok ich predchádzajúcich činov. Ty si spravil dobre, pretože to takto malo dopadnúť. Chybu si však spravil preto, lebo si za to vzal peniaze, ktoré ti nepatrili a konal si sebecky, nie kvôli naplneniu Božej Vôle. Ak by si to spravil pre Boha, aby boli Jeho Zákony zachované, vtedy by si nebol zaťažený žiadnou vinou. Nemohol si nikomu ublížiť, iba sám sebe."

"Drahá Ria, ale ako môže človek na Zemi vedieť, čo si iný zaslúži podľa svojich predchádzajúcich činov?"

"Zlatko, vedome to vie veľmi málo ľudí. Niektorí iba tušia, ale nie sú si istí. Ale sú aj takí, čo to vedia bezchybne. Sú to tí, ktorí si vypestovali pravú Lásku k Bohu a tým aj k svojim blízkym. Keďže milujú Boha celou svojou bytosťou, Boh je v nich prítomný, miluje ich a preto sa v ňom prejavuje Božia Vôľa. Nekoná už on sám od seba, ale pôsobí v ňom Duch Svätý."

"Ja to nechápem," vraví Johanis, "na jednej strane je napísané, že Boh je Láska a miluje všetkých bez rozdielu a inde sa zasa píše, že Boh k človeku príde a bude ho milovať, len vtedy, ak človek bude milovať Jeho."

Ria sa nežne zahľadela do Johanisových očí. Bolo jej ľúto, že doposiaľ nepochopil význam tých slov a pomaly začala vysvetľovať: "Áno láska moja, Boh je Láska. Boh, náš Otec a Stvoriteľ v jednej osobe, miluje všetkých. Rozdiel v tých slovách, ktoré si práve predniesol, spočíva v tom milovaný, že bytosť, ktorá si nevypestovala Lásku k Bohu, tá bytosť necíti Božiu prítomnosť vo svojom vnútri a necíti, že ju Boh miluje. Preto je to tak napísané, že Boh ju bude milovať až potom, ak

ona bude milovať Boha. Lebo až potom bytosť pochopí, že je milovaná Bohom, až potom spozná Božiu prítomnosť vo svojom vnútri a cíti, že sa práve stala božím dieťaťom, ak prebudí Lásku k Bohu. Vtedy až človek dosiahne dokonalosť a zbaví sa všetkých túžob. Vtedy sa jej vedomie spojí s Vedomím Boha a Duch Svätý začne človeka premieňať. Mňa už v hmote naučil jeden služobník boží, ako mám milovať Boha. Ty si nebral cirkev vážne, zlatko, ale mne pomohol práve kresťanský kňaz dostať sa z hmotného väzenia. To znamená, že Boh ťa miluje, ale pocítiš Jeho Lásku a Jeho prítomnosť vo svojom vnútri, až keď ty začneš milovať Jeho celou svojou bytosťou. Musíš prebudiť v sebe tú úžasnú Energiu, Lásku k Bohu, ktorá ťa dokáže očistiť od všetkého zlého a nedokonalého a tak obnoví vzťah s Bohom."

"Áno milá Ria, máš úplnú pravdu, krásne si to povedala. O tomto prikázaní lásky nás už učil aj vznešený Dio. Vieš, ale cirkev napáchala veľa zla v minulosti a aj stále ho pácha. Preto som ignoroval jej učenie a nič som jej neveril."

Ria ho nežne pohladila po ramene a hovorí: "Milovaný, nezdržiavaj svoj vývoj hľadaním chýb na iných. To ťa môže stiahnuť až do pekelných sfér. Aj do cirkvi sa môžu dostať temné sily a napáchať zlo. Nespomínaš si, ako nás učil Kristus, keď žil na Zemi? V každom hľadáj iba najvznešenejšie hodnoty a tie vyzdvihuj. Potom ľudia nájdu motiváciu rozvíjať v sebe to najčistejšie. Ja som tiež napáchala veľa chýb na Zemi a keď som sa zamilovala do Boha, nastal vo mne veľký obrat a preto mi bolo skrz Krista všetko odpustené. Kto veľa miluje, tomu je veľa odpustené. Láskou k Bohu už nenašli svoje miesto v mojom vnútri žiadne túžby a závislosti. Zbavila som sa tak nesprávneho konania, pretože všetky moje predchádzajúce

záujmy stratili význam a jedinou túžbou bolo iba cítiť Božiu Lásku a Jeho prítomnosť. Preto som sa stala jeho služobníčkou a všetky moje činy som robila iba pre Jeho potešenie a slávu. Vedela som, že si to váži a že má zo mňa radosť. To bola pre mňa najväčšia motivácia, robiť viac a viac skutkov, ktoré sa páčia Bohu. Mnoho ľudí si myslelo, že mi šibe, alebo že sa predvádzam. Neverili mi, že som už iná, lebo vedeli o mojich chybách z minulosti a preto ich ani nenapadlo, že som sa stala oslobodenou dušou. Zásluhou Lásky k Bohu som sa dostala tak vysoko."

Prechádzajúc sa lúkou obaja kládli rôzne otázky a Ria s Otilou im vedeli na všetky odpovedať. V podvečer si posadali do trávy a Ria začala rozprávať s vážnym tónom:

"Musíme sa vám priznať, že sme za vami prišli nielen ako za milovanými spriaznenými dušami, ale aj s určitým poslaním. Ja a Otila sme oslobodené duše. To znamená, že už nemusíme žiť v hmotnom vesmíre. Prišli sme sem tentokrát dobrovoľne, pretože chceme pomôcť tejto planéte. Náš terajší dočasný domov je v najvyššej sfére planéty Zem. Rozhodli sme sa pomôcť riešiť dlhodobý problém, ktorý, ak sa nevyrieši, bude zrejme ukončený život v hmotnej sfére Zeme tak, ako ho poznáme."

"Aký problém, o žiadnom sme nepočuli?" skočil jej udivene do reči Samuel.

"Ľudia v hmotnej časti Zeme kvôli technickému pokroku ignorujú následky, ktoré spôsobujú planéte. Pomaly ju zabíjajú. Presnejšie povedané, ničia vhodné životné podmienky bytostiam žijúcim na nej. Vládca planéty sa vážne zamýšľa nad

zničením technického sveta buď zemetraseniami, potopou svetadielov, alebo inými kombináciami živelných pohrôm. Je to účinný spôsob, ako ochrániť planétu. Podobne ako oráč. Preorie zeminu a tá, čo bola navrchu sa dostane dolu a zemina zospodu sa dostane hore. Tak sa zemina zregeneruje, prevzdušní a škodcovia sa zasypú. Ľuďom sa v skutočnosti nič nestane, veď žijú večne a či už odídu v jednom z ich životov skôr z hmoty, nie je podstatné. Dôležitejšia je záchrana planéty. Každý v momente smrti sa ocitne v sfére, ktorá prináleží jeho duchovnej vyspelosti. Problém by nastal jedine v tom, že by sme nedokázali zachovať dostatok ľudských a zvieracích hmotných tiel, aby mohli všetky pozemské duše pokračovať vo vývoji v hmote. Existuje síce aj v tejto galaxii obrovské množstvo obývaných planét, kde by sa mohli duše premiestniť, ale pokúšame sa najprv nájsť iné riešenia, ako apokalypsu."

Samuel s Johanisom neverili vlastným ušiam, čo sa chystá a ostali ticho sedieť, pretože o lynčovaní planéty samozrejme vedeli.

"Zachrániť Zem a zároveň zabrániť apokalypse môžu iba ľudia," pokračuje Ria. "Musí to byť predovšetkým vôľa politikov. Avšak, ak sa nájde jeden z mála politikov, ktorý bojuje za zdravé životné prostredie, rýchlo ho umlčia. Už sme poslali na Zem vynikajúcich vedcov, géniov, aby vynášli ekologické spôsoby získavania energií, ale vlády buď utajujú ich vynálezy, alebo schválne kladú prekážky ich výrobe. My však posielame stále nových, ktorý dobrovoľne prídu na Zem. V tejto vážnej dobe prichádza na Zem veľa vyspelých duší, pretože chcú pomôcť a potrebujeme ich na Zemi aj pre prípad apokalypsy, aby najvyspelejšie pozemské duše boli vzaté archou zo Zeme počas pohrôm, kvôli záchrane najvyspelejších hmotných tiel. Tí

by sa potom vrátili na očistenú Zem a začali by písať nové dejiny Zeme, na ktorú by sa vteľovali už iba vyspelejšie duše. Zlomové obdobie začne zakrátko. Dovtedy sa dá všetko napraviť. Máme však dosť času na to, aby ste sa aj vy dvaja dostali do vládnuccich pozícií na Zemi a pričínili sa o zastavenie všetkých činností, ktoré škodia planéte, ľuďom, zvieratám a rastlinstvu."

"Milá Ria, už som pochopil, čo od nás očakávate. Máte v pláne docieľiť, aby v súčasnosti sa vtelilo do hmoty Zeme čo najviac duší, z ktorých budú morálni politici. Oni by mohli zastaviť veľké finančné spoločnosti, ktorým nezáleží na budúcnosti planéty, iba na svojich ziskoch."

"Správne Johanis. Ak už spomínaš finančné spoločnosti, tým sme pripravili aj iné spôsoby, ako prídu o veľkú časť svojich investícií, nehovoriac o páde celosvetového finančného systému. To všetko zabezpečia naši pomocníci, aby pribzdili technický rozvoj, ktorý ničí planétu."

"V poriadku. Môžeme začať s prípravou, keďže vieme, čo sa od nás očakáva. V prvom rade potrebujeme nájsť vhodných rodičov a zistiť čas možného presunu do ľudského embrya. Medzitým by sme však mali prejsť tvrdým školením a vytvoriť si v jemných telách dostatočné túžby na záchranu planéty, ktoré by nás aj v hmote ťahali tým smerom," skonštatoval Johanis a Samuel mu súhlasne prikyvoval.

"Zoznam rodičov, ktorí splňajú predpoklady, máme pripravený," vraví Otila.

"A čo ak zabudneme na našu úlohu?" spýtal sa Johanis.

"Aj to je možné," potvrdila Ria, "pretože sa stretnete s viacerými životnými križovatkami. Ak sa rozhodnete vybrať si svoj smer iba podľa hmotných výhod a nie podľa srdca, potom zabľúдите a môže vás to stiahnuť po smrti do nízkych sfér existencie. Sny vám budú nápomocné, ak im uveríte a správne ich pochopíte. Aj kniha s týmto príbehom sa dostane do vašich rúk, ak bude treba a ak ju prečítate, tak si určite spomeniete, prečo ste prišli na Zem."

"Nemôžete prísť za nami, aby ste sa stali našimi manželkami, ako niekedy?" spýtal sa Samuel.

"Z týchto jemných sfér dokážeme byť viac prospešné, ako z hmoty. Ale vy, ako členovia vlády, budete mať priamy vplyv a veľkú moc," odvetila Ria.

"Nemohol by sa mi zjaviť nejaký anjel, aby mi pripomenul túto chvíľu?"

"Milovaný, po anjelovi túžiš? Anjel sa ti nezjaví, ale budeme robiť všetko preto, aby si našiel správnu cestu," pousmiala sa Ria.

"Takže nevidím anjelské perute," smutne skonštatoval Johanis.

"Ak len po tom túžiš..." Ria sa pousmiala a pohľadom čosi naznačila Otile. Obidve sa postavili, rozťahli svoje krídla, ktoré predtým nebolo vidieť a vzlietli. Johanis a Samuel len s otvorenými ústami sledovali, s akou ľahkosťou sa vznášajú. Po chvíľke si opäť prisadli do trávy.

"Už si spokojný Johanis?" usmieva sa Ria. "Aj ty si môžeš

takéto vyslúžiť."

"Myslel som si, že perute majú iba anjeli, nie ľudia," podotkol Johanis.

Ria sa iba ticho pousmiala. "Nechcete ísť s nami pozrieť sa do sféry, v ktorej teraz žijeme?"

"Ale ak je to najvyššia sféra Zeme, tak sa tam nedostaneme," vraví smutne Johanis.

"S nami však áno. Síce nie so všetkými svojimi telami, ale predsa. Pokiaľ nedokážete zjemniť nižšie telá, musia tu ostať. "

"Chceme, samozrejme," potvrdil Johanis a Samuel mu prikývol.

"Tak si ľahnite do trávy, uvoľnite sa a zatvorte oči. Snažte sa naladiť na najčistejšiu a najvznešenejšiu energiu lásky. Myslite pritom na vládcu planéty, ktorí sídli v tejto najvyššej sfére, aby ste si nezmýlili sféru. Postupne počas zvyšovania vibrácií budete prechádzať sférami až k najvyššej. Nezastavujte sa v žiadnej a snažte sa dostať stále vyššie. My vám teraz pomôžeme tým, že uvoľníme do vášho tela energiu, ktorú sme počas stretnutia zadržovali. Vaše najťažšie telá ostanú tu ležať, ako počas spánku," ukončila svoje inštrukcie Ria a spolu s Otilou zaliali ich ležiace telá svojou čistou energiou.

Obaja najprv pocítili príjemné teplo vo svojom vnútri a hneď nato sa im roztriasli atómy celého tela veľkou rýchlosťou. Mali zatvorené oči a dostali sa akoby do vytrženia. V tejto sfére strácali vedomie a realitou sa pre nich stala najbližšia vyššia sféra, v ktorej sa ocitli so svojimi vyššími telami. Uvideli v nej

Riu a Otilu, ktoré im naznačili, že ešte nie sú v cieľi, preto si prestali všímať túto sféru a naďalej sa sústredili na najvyššiu sféru vládca. Takto prešli ďalšími sférami, až sa dostali do cieľa.

9. Najvyššia sféra Zeme

Bol to pre oboch úžasný pohľad. Všetko, čo videli, malo vlastné vnútorné svetlo. Slnko svietilo omnoho jasnejšie a pritom to nevadilo očiam. Bolo počuť nádhernú hudbu, ktorej zvuky pochádzali z okolitej prírody a boli zladené do spoločnej skladby. Pri pohľade na oblohu sa zdalo, že ostatné planéty sú veľmi blízko, akoby sa ich najvyššie sféry vzájomne dotýkali. Práve začali chápať, čo im Grad vysvetľoval o cestovaní medzi planétami skrz najvyššiu sféru. Poblízku sa nachádzalo sídlo vládcu planéty Zem.

"Tu bývame," ukázala Ria na palác. "Je to sídlo vládcu, ale býva v ňom veľa bytostí. Veď sú v ňom stovky apartmánov. Podme dovnútra."

Pred vstupom do palácu stretli ženu s krásnym úsmevom, volali ju Tia. Bola to tiež oslobodená duša ako Ria a Otila a do sfér Zeme prišla takisto dobrovoľne.

"Vidím sestričky, že ste sa dlho nezdržali dolu," vraví utešene Tia, "a navyše ste priniesli na exkurziu nádejných záchrancov planéty. Takže toto sú vaši bývalí manželia, ktorí nepočúvali svoje manželky, keď ste im dobre chceli," milo sa pousmiala Tia.

"Áno, sú to oni. Vidiš, všetko zlé je na niečo dobré. Tak aspoň nazbierali skúsenosti z vládnutia a teraz to bude na prospech nielen im, ale všetkým. Podvedome už budú vedieť, ako dostať ľudí na svoju stranu a pomôcť tak ochrániť Zem pred jej pustošením," odvetila Ria.

V tom vyšiel z paláca Ján, vládca planéty. Z jeho tváre vyžarovala múdrosť, spravodlivosť, vážnosť, ale aj láska a súcit. Prechádzajúc blízko nich, milým výrazom na tvári, povedal: "Takže máte ďalších dvoch. Držím vám prsty dámy, aby váš plán zvíťazil nad vášňou a nevedomosťou, ktorá manipuluje ľuďmi." Vládca ďalej kráčal ešte pár krokov, roztiahol svoje krídla a odletel.

Johanis sa udivene spýtal: "Nie je vládca náhodou apoštol Ján, o ktorom Kristus povedal Petrovi: 'Ak chcem, aby zostal, kým neprídem, čo teba do toho?' Čo ak tým bolo povedané, že všetci apoštolí pôjdu po smrti za Kristom, k Bohu a Ján má ostať na Zemi, ako vládca, až do ďalšieho Kristovho príchodu?"

Tia sa iba pousmiala a odvetila: "To sa musíš spýtať vládcu osobne."

Ria s Otilou im ukázali palác z vnútra, v ktorom aj keby nesvietilo svetlo, nikdy by nebola tma, pretože všetky steny, stoly, skrine, proste všetky veci žiarili vlastným vnútorným svetlom. Po prehliadke paláca sa vybrali na prechádzku do prírody.

"Ria, ako je možné, že všetko má vlastné svetlo a k tomu svietime aj my?" nechápavo sa spýtal Johanis.

"Každá čiastočka energie svieti, ako aj v hmotnej sfére. To svetlo je však pre bežný pozemský zrak neviditeľné, ibaže by šlo o nadmerne silnú energiu, ako v prípade blesku. Ale jemné prístroje v hmote dokážu zachytiť aj svetlo malých atómov. Tu však používate zrak najjemnejšieho tela a preto vidíte aj tú najjemnejšiu časť energie, ktorá je svetelná."

"Milá Ria, ak sme chceli navštíviť túto sféru, museli sme nechať svoje hrubšie, čiže nižšie telá v nižšej sfére. Ale ak chceme ísť do ešte hrubšej sféry, v akej sme boli, napríklad do hmoty Zeme, ako máme postupovať?"

"Drahý Johanis, ak hodláš ísť dolu, máš viacero možností. Môžeš ísť aj so svojim najhrubším telom, ak je jemnejšie, ako sféra, ktorú chceš navštíviť. Ale môže to byť hociktoré jemnejšie telo. Rozdiel bude iba vo vnímaní reality."

"Čiže s hrubým pozemským telom sa nedá nazrieť do vyšších sfér?"

"Je to možné, ale človek by musel rozvibrovať atómy svojho hmotného tela na vyššiu frekvenciu, potom by sa stal neviditeľný pre hmotný zrak ľudí a vnímal by realitu vyššej sféry. Aj Ježiš si premenil svoje hmotné telo. V súčasnosti človek zatiaľ dokáže vedome ovládať málo z možností svojho hmotného tela. Okrem pohybu dokáže napríklad iba spomaliť, alebo zrýchliť dýchanie alebo vylučovanie, poniektorí už vedia spomaliť aj tlkot srdca, zvýšiť alebo znížiť telesnú teplotu a podobne. Na previbrovanie hmotného tela sa však dá použiť aj prístroj, ktorý následne dokáže premiestniť človeka na vybrané miesto v konkrétnej sfére. Vo vyspelejších hmotných sférach planét ho bežne používajú, ale ide o nebezpečné cestovanie, pretože je v ohrození hmotné telo, keďže ho niekto na inej planéte môže poškodiť, alebo zničiť. Preto je lepšie cestovať prirodzene, ako sme to spravili tentokrát s vami a vaše najhrubšie telo je v bezpečí. Alebo môžete vstúpiť do hrubej sféry v jemnom tele a budete v nej neviditeľní."

"Múdra Ria, ale čo ak naše bezvládne ležiace telá v tráve

niekto zničí?"

"To by sa mohlo stať v hmote, ak by ich nik nestrážil, nie však v sfére, kde ostali ležať vaše telá. Život v rôznych sférach sa totiž riadi zákonom rovnorodosti. Preto do vašej sféry sa nedostane nik z pekelných sfér, kto by ohrozoval zdravie alebo životy. Títo si svojimi skutkami a zmýšľaním zaťažili svoje telá tak, že po smrti ich stiahlo do nízkej sféry, ktorá je im rovnorodá a sú si v nej všetci podobní. Tam si navzájom dookola ubližujú a zabíjajú jeden druhého, pokiaľ sa nepoučia a nezačnú hľadať vyššie hodnoty života. V hmotnej časti Zeme je to ináč a sú v nej zmiešané povahy ľudí, ináč by bol zákon karmy nefunkčný a človek by nemohol duchovne rásť."

"To znamená, Ria, že aj odtiaľto môžeme priamo nahliadnuť do hmotnej sféry Zeme?"

"Samozrejme Johanis. Pritom nemusíme vstúpiť len do prítomnosti. Môžeme sledovať aj minulé deje. Je možné síce sledovať aj budúce deje, ale budúcnosť sa mení. Môžeš si napríklad pozrieť svoju krajinu, ako bude vyzerat' o 500 pozemských rokov, ak budú ľudia pokračovať rovnakým zmýšľaním, ako doposiaľ. Lenže budúcnosť sa mení zmenou zmýšľania ľudí. Niekedy napríklad menšia vojna môže ochrániť planétu pred svetovou vojnou. Nasledujte ma, teraz niečo uvidíte," usmievavo povedala Ria.

Zrazu sa všetci štyria ocitli v hmotnej sfére. Bola to teplá a suchá krajina. Rastlinstva bolo málo a v okolí rástli iba olivovníky. Keď prešli popri ľuďoch zahalených v plachtách, títo ich vôbec nevideli.

"Ria, oni nás nevidia?" spýtal sa Johanis.

"Nevidia, ani nepočujú, ani necítia. Neuvidel by nás ani sebelepší jasnovidec, pretože sme prišli v najjemnejšom tele a to neuvidí nikto z týchto ľudí. Ale je možné tomu pomôcť a človeku nakrátko prepojiť vedomie s príslušnými duchovnými orgánmi. Potom by nás videli a považovali za anjelov. Teraz však prejdime do minulosti tejto krajiny. V minulosti, ako ju už vidíte, sa nachádzajú iba odtlačky toho, čo sa dialo, hoci to vyzerá, akoby sa všetko dialo v prítomnosti. V minulosti nedokážeme nič zmeniť, ale v prítomnosti by sme dokázali ovplyvňovať myslenie jednotlivcov, ktorí majú slabú vôľu. To však nerobia čisté bytosti. My rešpektujeme slobodnú vôľu ľudí. Pod'te ešte kúsok ďalej, ukážem vám, kam sa stále rada vraciam."

10. Stretnutie s Kristom

V tieni olivovníkov sedeli ľudia a v tichosti počúvali vznešené slová jedného z nich: "Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo, môj Otec ho bude milovať a prídeme k nemu a budeme žiť s ním. Kto ma nemiluje, nezachová moje slová. A slovo, ktoré počujete, nie je moje, ale Toho, ktorý ma poslal, je to Božie Slovo." (Jn14,23)

Johanisovi a Samuelovi sa v momente pustili slzy z očí. Ich vnútro sa rozohorelo Láskou, akú ešte nikdy predtým nezažili. Celé telo sa im chvelo Jeho prítomnosťou. Bolo to iné a oveľa silnejšie, ako pri Diovi. Tá energia obsahovala aj iné kvality, aké doteraz zažili, ktoré nemožno opísať žiadnymi slovami. Ria s Otilou sa držali za ruky a takisto plakali počúvajúc Božie Slovo, ktoré vychádzalo z Ježišových úst.

Po chvíli im Ria začala potichu vysvetľovať: "Energiu tohto Slova nemohli všetci prítomní z minulosti cítiť a správne pochopiť, keďže mnohí mali zatvrdnuté srdcia. Však my štyria, počúvame Slovo v najjemnejších telách, ktoré neobsahujú nič z temnoty, preto Slovo precitujeme tak, akoby sedel pred nami a rozprával samotný Boh. Ak by ktokoľvek z ľudí dokázal v hĺbke svojej duše precítiť to Slovo, v okamihu by stratil všetky doterajšie sebecké túžby, ktoré by vytlačila jediná a najsilnejšia túžba, túžba po Božej prítomnosti. V jeho vnútri by naďalej rezonovalo Slovo a on by robil všetko iba pre potešenie Boha. Tým by sa stal božím synom."

"Ria, ako to myslíš, že božím synom?" chvejúco sa spýtal Johanis, "veď my nemôžeme byť na úrovni Ježiša Krista."

"Kto je prijatý za božie dieťa, môže žiť po odchode zo svojej planéty v Božom Kráľovstve," pokračuje Ria. "Vznešená Bytosť, ktorá žila na Zemi, v tele Ježiša, je prvorodený Boží Syn. Boh stvoril najprv Jeho, Syna. Všetko ostatné bolo stvorené skrze Syna. Čiže všetko, čo sa vzniklo v našom vesmíre, vzniklo Božou Energiou skrz Božieho Syna. V niektorých starších náboženstvách napríklad poznajú prvorodeného Syna pod menom Brahma, ktorý stvoril vesmír. Preto je pravdou, že napríklad Dio, ktorý je už boží syn, nemôže byť na tej úrovni, ako prvorodený Boží Syn."

Nato ich Ria premiestnila do inej scény, kde Kristus práve hovoril toto: "Ja som dobrý pastier. Poznám svoje ovce a oni poznajú mňa, ako mňa pozná Otec a ja poznám Otca. Aj svoj život položím za ovce. Mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohto ovčince. Aj tie musím priviesť a budú počuť môj hlas; a bude jedno stádo a jeden pastier." (Jn10,11)

Znova ich príjemne omámila Kristova prítomnosť. Vôbec nedokázali ovládať svoje emócie, iba s pokorou prežívali účinky neopísateľne vyžarujúcej energie Lásky. V Jeho prítomnosti sa cítili maličkí, ako zrnko piesku v obrovskom vesmíre. V tej chvíli nepotrebovali žiadne výklady, lebo správne pochopili, že Kristus hovorí nielen o jednej skupine ľudí a nielen o jednom národe, alebo o národoch jednej planéty, ale o bytostiach celého vesmíru, ktorí žijú na rôznych planétach, pretože všetci boli stvorení skrz Neho a všetkých má priviesť k Otcovi.

Zrazu sa ocitli v inej scéne, kde počuli tieto slová: "Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja, aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, lebo si ma miloval pred stvorením sveta. Spravodlivý Otče, svet ťa nepozná, ale ja

ťa poznám. I oni spoznali, že si ma ty poslal. Ohlásil som im tvoje meno a ešte ohlásim, aby Láska, ktorou ma miluješ, bola v nich a aby som v nich bol ja." (Jn17,24)

Keď to Ježiš dopovedal, pozrel sa na tých štyroch a usmial sa. Neverili vlastným očiam, pretože vedeli, že si práve prezerajú iba minulosť, ktorá je zapísaná v jemnej látke, známej pod názvom Akaša. Po chvíli však spozorovali, že Ježiš hľadá na nich s úsmevom naďalej, ale zároveň rozpráva s prítomnými. Nato sa Ježiš rozdvojil a Ten usmievajúci kráčal k nim.

To už bolo priveľa aj na Riu a Otilu. Nevedeli, ako sa majú správať. Cítili sa šťastne, hoci iba ako zrno piesku, v porovnaní s Ním a nedokázali pochopiť túto situáciu.

Ježiš sa pomalou ľahkou chôdzou približoval k nim a z jeho úst, ktoré boli mierne pootvorené, vyžarovalo Slovo "Láska". Kráčal tak vznešene, že z jeho pohybov musel každý pochopiť, o akú Bytosť ide. Tí štyria nedokázali zastaviť svoje slzy Lásky k Nemu. Najradšej by zostali v tomto vytržení naveky. Jeho Láska bola tak žiarivá, že neboli schopní vnímať sami seba. Akoby sa stratili v Jeho prítomnosti. Akoby existovalo nič a všetko. Cítili, že nie sú sami sebou, akoby boli Ním. Ježiš k nim pristúpil a nežne vyslovil dve slová: "Mojí milovaní." Týmito slovami ukludnil ich emócie a dodal im duchovnú silu. Potom povedal: "Nedivte sa, že ma vidíte v minulosti o pár krokov ďalej a zároveň v prítomnosti stojaceho pred vami. Nemusím byť iba na jednom mieste a v jednom čase. Ako by som sa mohol starať o celé stvorenie, ktoré mi zveril náš Boh, ak by som nemohol byť všade tam, kde ma niekto volá a potrebuje? Keďže pred chvíľou Ria túžila, aby som sa zjavil v podobe, akú som mal na Zemi,

tak som to spravil takýmto spôsobom. Dávno som sľúbil ľuďom, že ak ma niekto bude milovať a bude dodržiavať moje prikázania, prídem k nemu aj s Otcom a budeme v ňom prebývať. Potom sa jeho vnútorná chatrč zmení na Božie Kráľovstvo. Kto mňa miluje, miluje aj Otca a miluje svojich blížnych. Kto mňa miluje, tak ako Ria, dokáže počuť môj hlas, ak ho chce počuť a môže cítiť moju a Otcovu prítomnosť vo svojom vnútri. Preto aj ty Johanis a Samuel, pracujte na Láске, lebo nikto nepozná posledného dňa ani hodiny. Viem, že ma teraz milujete, ale v hmote Zeme ľudia na mňa zabúdajú, pretože sa nechajú oklamať ilúziou hmoty. Lásku ku mne a k Otcovi si však musíte vypestovať vo svojom vnútri v hmotnom živote na Zemi, aby ste sa mohli stať božími deťmi. Potom sa konečne narodíte z Ducha, nielen z vody a budete nesmrteľní. Nebudete musieť už viac zomierať."

Johanis sa spýtal: "Pane, ktorá cesta je správna. Existuje veľa náboženstiev a ich cesty sa rôznia."

Ježiš odpovedá: "Záleží iba na Láске k Bohu a k všetkému, čo Boh stvoril. Náboženstvo má za úlohu vám v tom pomôcť a naviesť vás správnym smerom. Zvyšok za vás žiadne náboženstvo nespraví. Ľudia skúšajú rôzne cesty, ale mnohé z nich nevedú k Bohu. K Bohu sa dostane iba ten, kto Boha miluje a tým aj všetko, čo je Jeho. Dokazuje to aj tým, že dodržiava Jeho Zákony. Až vtedy sa človek zbaví pozemských pút. Ak niektoré učenie nepozná pravého Boha alebo nevie, že skrz Syna je tvorený vesmír, skrz Ktorého môžu ľudia dosiahnuť nesmrteľnosť, kadiaľ sa potom chcú dostať k Bohu? Nemôžu obísť Bránu, ktorou sa k Nemu vchádza. Dostanú sa iba k tomu, koho milovali, alebo uctievali. Ak veria, že po smrti budú v bezvedomí, tak aj budú prežívať stav bezvedomia po dlhý čas,

ak sa zalúbili do tejto myšlienky. Ak sa zalúbia do polobohov, budú žiť určitý čas s nimi. Všetko je však dočasné, iba život v Božom Kráľovstve je večný. Platí Zákon, ktorý každého pritiahne tam, po čom túžil a čo miloval. Preto je dôležitá Láska k Bohu a túžba po Jeho prítomnosti, lebo to človeka pritiahne k Nemu."

Samuel sa spýtal: "Pane, prečo je toľko utrpenia na Zemi? Nedá sa tomu zabrániť?"

"Milovaní, stav utrpenia prežíva človek, ktorý necíti Božiu prítomnosť vo svojom vnútri kvôli nedostatku Lásky k Bohu. Ak by miloval Boha, žiadna situácia by mu nespôsobovala bolesť na duši, pretože by poznal Pravdu, ktorá siaha ďaleko za hmotný svet a navyše Láska v jeho vnútri by ho robila napriek neprijemným chvíľam šťastným. Pred stavom lásky je však utrpenie dôležité, pretože očisťuje dušu a približuje ju k Božej láske. To však pochopíte neskôr. Ria a Otila už poznajú, čo to znamená a neskôr vám to vysvetlia."

"Milovaný Pane," vraví Ria, "vysvetli nám prosím, ako si môžeme predstaviť Boha, nášho Stvoriteľa, v Jeho pravej podobe?"

"Jeho pravá podoba je nepochopiteľná pre žiadnu bytosť. Boh sa vám však môže zjaviť v akejkol'vek podobe. V hmotnom vesmíre sa prejavuje v podobe Otca. Nie je to však Jeho pravá podoba. Najprv stvoril Syna. Potom, skrz Syna, stvoril z malej časti svojich energií tento vesmír. Znamená to, že malá časť z Boha sa stala vesmírom. Ako chcete pochopiť Boha, keď nedokázate pochopiť ani tú malú časť z Neho, ktorá sa nachádza v hmote a voláte ju vesmír? Pritom vesmír z malej

časti vidíte, ale tú veľkú časť z Boha, čo je za ním, nedokážete vidieť."

"Ďakujem Pane za odpoveď. Pomohla mi objasniť nepochopiteľnú veľkosť Boha," odvetila Ria.

Johanis sa spýtal: "Pane, ako máme postupovať na hmotnej Zemi, ak tam najbližšie pôjdeme, aby sme si vypestovali Lásku k Bohu a aby nás niekto nezviedol z našej cesty?"

"Johanis, človek miluje to, čím rád zamestnáva svoju myseľ. Preto majte svoju myseľ očistenú od rôznych túžob a zamestnajte ju službou Bohu. Často čítajte Sväté písmo, aby sa vaša myseľ zaoberala vznešenými myšlienkami, ktoré vyzdvihujú vašu bytosť na vyšší stupeň. Pochopte v nej Slovo. Rozmýšľajte nad Slovom. Rozmýšľajte, aké skutky máte vykonať, aby sa zapáčili Bohu. Rozmýšľajte, ako potešiť svojim životom Stvoriteľa. Ako pomôcť duchovnému vývoju ľudí na Zemi. Ak zamestnávate svoju myseľ najvznešenejšími myšlienkami, vytvárate si tým blízky vzťah k Otcovi, ku Mne a k Svätému Duchu. Postupne sa tým očistí vaše vnútro. Radte sa s Otcom, so Mnou alebo s Duchom Svätým. Položte v tichosti otázku a vo vašej myšli sa zjaví myšlienka, ako správna odpoveď. Musíte však mať čisté vnútro, inak odpoveď nemusí byť správna. Pretože ak klamete, aj vy budete oklamaní. Pokiaľ nezačnete cítiť lásku k Bohu, ako ju teraz cítite ku mne, nebudú vám prichádzať odpovede z Božieho Kráľovstva, ale od toho, komu slúžite. Až láskou k Bohu sa spustia mosty a nastane spojenie s Ním a vy pocítite prítomnosť Otca, Syna a Ducha vo svojom vnútri. Potom sa stanete božími deťmi. Budete prežívať Lásku, ktorou vás milujú. Budete poznať Božiu Vôľu a budete

konať v súlade s Ňou. Ale aj vaša vôľa, vaše slovo, sa skutkom stane. Pretože Boh bude vo vás a vy v Ňom. Viac nepotrebujete vedieť, iba to, že máte milovať svojho Boha celým svojim srdcom, celou svojou dušou, celou svojou myslou, celou svojou silou a milovať svojich blížnych, ako seba samého."

Keď to Ježiš dopovedal, jeho telo sa rozžiarilo ešte viac, ako doposiaľ, až sa zmenilo na čisté svetlo, ktoré sa vznieslo nahor veľkou rýchlosťou a v diaľke zmizlo.

11. Johanova manželka

Všetci boli zaplavení Ježišovou Láskou a cítili sa úžasne, ako nikdy predtým. Ešte chvíľu zotrvali na tomto mieste, aby naplno precítili prítomnosť Božieho Syna a potom ich Ria nasmerovala do prítomnosti hmotnej sféry Zeme. Ocitli sa v dome Johanisa. Pozorovali jeho manželku, ako smutne prežíva prvé chvíle samoty bez svojho manžela. Sedela v kresle pred televízorom a z jej mysle pochopili, že opäť spomína na neho. Johanis k nej podišiel so slzami v očiach a láskavo ju objal. Jej telo sa začalo chvieť. Nevedela čo sa deje, iba cítila nádherný pocit, ktorý ju celú rozochvel. Keďže Johanis objal svojim duševným telom jej duševné telo, naplnil ju Láskou, ktorou bol presiaknutý od Krista.

"Nemôžeme niečo spraviť, aby ma uvidela alebo aspoň počula?" smutne sa spýtal Johanis Rii.

"Je to možné, ale v jej prípade by to nemalo význam, skôr by sme to pokazili," odvetila Ria.

"To vôbec nechápem, prečo robíš rozdiel v ľuďoch, ak každý človek má rovnaké duchovné orgány."

"Milý Johanis, ver mi. Pokúsim sa ti to vysvetliť. Záleží totiž na duchovnej vyspelosti človeka. Každý človek má tie isté jemné telá a jemné orgány, ako vravíš. Ale ak na sebe duchovne nepracuje, tak jeho duchovné orgány sa nevyvíjajú. Sú znečistené rôznymi energiami túžob, negatívnych vlastností a podobne. Ak by sme jej teraz na chvíľku otvorili duchovný zrak a prepojili ho s vedomím, bola by zmätená a vystrašená z

toho, čo vidí. Nemala by zdravý úsudok, pretože jej zrak by videl rôzne jemné energie, čiže naše telá, ale nevznikol by jej správny vizuálny obraz. Nedokázala by to správne pochopiť a mohla by sa preľaknúť, alebo zošalieť. Spomeň si napríklad na zvieratá. Nechápu živé obrazy v televízii, hoci ich vidia."

"Máš pravdu, Ria, radšej neriskujme. Ale ako potom by som jej mohol nechať odkaz, že som v poriadku?"

"Môžeš sa s ňou stretnúť napríklad v jej sne, ak si naň dokáže ráno spomenúť. Alebo nájdí jasnovidca a pokús sa ho presvedčiť, aby povedal tvoj odkaz manželke," usmieva sa Ria.

"Prečo sa smeješ?"

"Len som si predstavovala, ako mu zaplatíš, aby vyhládal manželku a ako ho ona vykopne od dverí, ako nejakého blázna," s milým úsmevom odpovedá Ria.

"Aha. A ako sa môžem dostať do jej sna?"

"Najlepšie to spraviš tak, že prídeš k nej, keď bude spať. Príd' vo svojom terajšom najhrubšom tele, ktoré ostalo ležať v tráve, v tvojej súčasnej domovskej sfére, ktorá je najbližšie svojou hustotou k hmotnej sfére Zeme. Môžeme ju volať preto druhá sféra a hmotnú sféru, ako prvá sféra. V druhej sfére sa bude jej vedomie pohybovať krátko pred prebudením, čo nám dáva väčšie šance k tomu, že si spomenie na sen. Nebude už totiž v hlbokom spánku vo vyšších sférach, ale naopak, začne sa prelínať jej vedomie z najbližšej jemnej sféry do hmotnej sféry Zeme, až sa prebudí. V tom čase, ale aj predtým, k nej rozprávaj a opakuj, čo jej chceš povedať. Zrejme ešte nedokážeš sám zistiť, kadiaľ sa bude pohybovať jej vedomie,

ale tvoje myšlienkové obrazy budú zachytené jej jemnými zmyslovými orgánmi, ktoré z nich vytvoria obrazovo-zvukový dej. V jej prípade z toho vznikne symbolický sen zmiešaný s твоjím doslovným odkazom. Budeš síce vyzerat' mladšie, ako ťa videla naposledy na Zemi a s inými vlasmi, ale to jej pomôže pochopiť, že žiješ v inej sfére a v inom tele."

"V poriadku, vyskúšam to," odvetil Johanis.

12. Návrat z hmoty

Nato sa vrátili do najvyššej, siedmej sféry Zeme. Prechádzali sa krajinou, obdivovali jej krásy a Ria s Otilou im vysvetľovala duchovné zákony.

Johanis si spomenul na otázku o utrpení, pri ktorej im Ježiš povedal, že Ria s Otíliou poznajú odpoveď a že im to majú vysvetliť. Preto ich poprosil, aby im bližšie vysvetlili význam utrpenia.

Ria vysvetľuje: "To, že niektoré situácie vytvárajú bolestivý pocit utrpenia, to pomáha človeku duchovne rásť a hľadať stále vyššie hodnoty života, ktoré by mu nespôsobovali bolesť. Ak sa však pozriete z pohľadu Pravdy na utrpenie, zistíte, že bolesť si ľudia spôsobujú sami. V tomto prípade platí zákon 'čo zaseješ, to zožneš'. Pozrime sa na Johanisov prípad. Náhle zomrel v hmote. Z pohľadu ľudí a jeho rodiny to bol výborný človek. Teraz jeho manželka prežíva utrpenie a zvaľuje vinu na Boha, prečo dopustil jeho smrť. My však vieme, že sme Johanisovi smrťou pomohli a zachránili ho pred negatívnou budúcnosťou a navyše s ním máme dôležité plány. Johanis získal nové skúsenosti, poučil sa z cudzích a vlastných chýb a teraz dostane dôležitejšiu úlohu. Ak by o tom vedela jeho manželka, myslíte, že by tak trpela? Ak by manželka milovala Boha na prvom mieste, poznala by Pravdu a pravú Lásku. Taká manželka by milovala Johanisa pravou, nesebeckou láskou a iste by bola šťastná, že sa Johanisovi smrťou neublížilo a že sa mu darí dobre. Mala by radosť z toho, že je šťastný a nepocítovala by žiadne utrpenie. Naďalej by milovala Boha a vzdávala mu úctu.

Ale ak manželka nepozná pravú Lásku a Pravdu, pretože doposiaľ nenašla Lásku k Bohu, je často pripútaná iba svojou závislosťou na manželovi, čo nesprávne považuje za lásku. Utrpenie z jeho neprítomnosti si spôsobuje sama svojou nevedomosťou a túžbou ho vlastniť. Utrpenie má však pre ňu ten význam, že sa začne zamýšľať nad vyššími hodnotami a to nepominuteľnými, až pochopí, že jediné, čo nemôže stratiť, je Božia Láska a Jeho prítomnosť vo svojom vnútri. Ak by netrpela, snáď nikdy by nenašla pravé hodnoty a svoju stratenú cestu lásky."

Po dlhom rozhovore ich Ria s Otilou odprevadili naspäť dolu, do druhej sféry. Tam sa prebudili vo svojich telách, ktoré počas výletu ležali v tráve.

"Tešilo nás opäť sa s vami stretnúť," vraví Ria.

"Poproste Dia, nech vás naďalej učí a pripraví na zvládnutie vašej budúcej misie v hmotnej sfére." doplnila Otila.

"A s vami sa už nestretieme?" spýtal sa Samuel.

"Ale áno," odvetila Otila.

"Nemajte obavy," vraví Ria, "navštívime vás viackrát, pokiaľ pôjdete do hmoty. Najprv však musíme zabezpečiť pár vecí pre vaše znovuzrodenie v hmote. Navyše pripravujeme v tejto dobe veľa duší, ktoré sa budú podieľať na záchrane planéty z hmotnej sféry Zeme, takže práce máme neúrekom."

Potom sa obe na rozlúčku milo usmiali a zmizli.

"Už je večer, poďme Johanis ku mne. Potrebujeme všetko vstrebať a načerpať nové sily," vraví Samuel.

Johanis iba ticho prikývol a nasledoval Samuela. Cestou k domu obaja mlčali a premýšľali nad dnešnými zážitkami. Keď vošli dovnútra, dohodli si stretnutie s Diom a pobrali sa spať. Johanis v posteli premýšľal nad spoločnými chvíľami s Riou, ktoré sa odohrali v minulých životoch. Vtedy jej nerozumel a posmieval sa jej spôsobu zmýšľania. Vtedy nedokázal pochopiť, ako mohla byť tak naivná, že má rada všetkých a v každom nachádzala iba dobré vlastnosti, hoci podľa väčšiny išlo o zlého človeka. Často jej na to vravel, že skončí zle, lebo jej Boh nemá rád naivných ľudí. Ona sa však nenechala odradiť a navyše pociťovala úľtosť k Johanisovi, lebo nerozumel vyšším citom. To ho štvalo najviac, pretože veril svojej logickej pravde, ako väčšina ľudí. Teraz však Johanis pochopil, že Ria už vtedy žila v zmysle prikázaní a dokázala si vytvoriť pozitívny vzťah k všetkým bytostiam. Milovala ľudí napriek ich nedokonalostiam, ako nám to Ježiš prikázal. Až teraz pochopil, že to znamená 'miluj svojho bližného, ako seba samého'. Ria nemilovala ich skutky, ale milovala ľudí, ako matka miluje svoje deti, ktoré robia síce chyby, ale z chýb sa dokázali poučiť a tak sa zdokonaľovali. Nikoho neodsudzovala, ale dokázala sa vžiť do situácie hriešnika a tým pochopiť jeho zmätené konanie.

13. Tretie stretnutie s Diom

Ráno sa obaja pobrali za učiteľom. Mysel' mali preplnenú novými otázkami. Dio ich čakal na tom istom mieste, kde sa stretli naposledy. Sedel na kameni ametystovej farby a z diaľky ich vítal milým úsmevom. Usadili sa a naplno si užívali nádherné pocity, ktoré spôsobovala Diova energia. Po chvíli Dio stlmil pôsobenie energie vyžarujúcej z jeho srdca a začala výučba.

"Ctený Dio. Včera sme sa stretli s Riou a Otilou, zrejme sa poznáte."

"Samozrejme. Z pohľadu večnosti sú to nováčikovia v Božom Kráľovstve a po krátkej dobe sa vzdali pokojného života v Ňom, keď počuli, aké nebezpečenstvo hrozí Zemi. Preto opäť dobrovoľne vstúpili do hmotného vesmíru s úmyslom pomôcť tejto planéte. Od vás dvoch požadujú čo najskoršie znovuzrodenie v hmotnom tele, aby ste včas stihli pôsobiť vo vysokých politických funkciách. Poslali do rôznych krajín Zeme už desiatky vycvičených duší."

"Bolo nám povedané, že sa tam dozvieme v pravý čas o tom, čo sme prežili pred zrodením sa v hmote, aby sme nezabudli na naše poslanie. Toho sa však najviac bojíme - zabudnutia a následného zlyhania," povedal Johanis.

"Nebojte sa, bude pripravená pre prípad vášho zlyhania kniha s vašim príbehom, ktorý bude obsahovať potrebné učenie. Kniha sa k vám dostane. Keď ju prečítate, uvedomíte si, že je o vás dvoch. Potom vás už nikto neoklame a nekúpi si vás. Budete robiť všetko pre ochranu planéty. Nikomu o tom však

nehovorte, pretože vás budú považovať za bláznov."

"Ako sa vlastne tá kniha dostane do hmoty a potom do našich rúk?" spýtal sa Samuel.

Dio sa pousmial a vraví: "Zázraky neexistujú. Nemôžeme obísť fyzikálne zákony, ktoré platia pre všetky sféry vesmíru. Knihu preto musí niekto napísať v hmote Zeme. Nebude iba pre vás dvoch, ale pre mnohých ľudí. Preto som sa rozhodol, že pôjdem do hmoty Zeme a sám ju napíšem. Zložky mojej bytosti už nepodliehajú stratou pamäti na predchádzajúce životy, preto sa nestane, aby som niečo opomenul. Kniha sa dostane do vašich rúk. Možno to budete považovať za náhodu, ale tie neexistujú."

"Už som kľudnejší a verím, že sa tak stane," vraví Samuel.

"Drahý Dio," vraví Johanis, "čo ak sa nedožijeme nášho poslania napríklad kvôli predčasnej smrteľnej chorobe? Ved' v hmote je množstvo chorôb a človek ani netuší, kedy ochorie."

"Minule som vám už niečo objasňoval ohľadom chorôb. Pokúsím sa vám to priblížiť od začiatku, od prvotnej príčiny. Za všetkým, čo sa nám udeje, hľadajme príčinu v sebe. Chybu robia tí, ktorí vidia príčinu v genetike a zvalujú vinu za svoju chorobu na svojich predkov. Mýlia sa aj tí, ktorí zvalujú chybu na tých, od ktorých sa nakazili. Takisto sa mýlia tí, ktorí si myslia, že ochoreli náhodne, alebo pomocou čiernej mágie alebo pôsobením iných energií. To sú až druhotné príčiny. Pokiaľ nenájdeme prvotnú príčinu v sebe a neodstránime ju, nemôžeme úplne vyzdraviť. Choroba sa bude opakovať pri rovnakom zlyhaní, ako predtým. Zakaždým ochorie tá časť tela, ktorá symbolizuje naše zlyhanie v myslení. Napríklad môže

ochorieť srdce, ak živíme v sebe nenávisť, ale to som vám už spomínal. Srdce je symbolom lásky a nenávisť je opakom lásky. Srdce preto má ochorieť, aby nás upozornilo na nenávisť. Môže ochorieť rôznym spôsobom. Napríklad k tomu pomôže čierna mágia, ktorú si zaplatí práve tá nenávidená osoba. Ale k poruche srdca postačuje vlastná energia nenávisti, ktorá sa hromadí v emocionálnom tele človeka a odtiaľ narúša rovnováhu energií prúdiacu z jemných tiel do srdcovej čakry. Energia tejto čakry ovplyvňuje príslušnú žľazu s vnútorným vylučovaním a tak nastávajú poruchy fyzického tela podľa druhu negatívnych energií, ktoré v sebe tvoríme a živíme. Čo sa týka genetiky, tak netreba zabúdať, že rodičov máme presne takých, akých potrebujeme. Preto, ak máme hoci aj v mladosti ochorieť, využije sa napríklad dedičnosť chorôb. Nie je to náhoda a ani nespravodlivosť. Ak sa nakazíme od iného, tiež je to následok, ktorý musíme znášať za naše skutky, či už zo súčasného alebo minulého života, inak by naša imunita nedovolila chorobe prepuknúť, alebo by sme sa vôbec nestretli s nakazeným človekom. Rovnako úraz nie je náhoda. Sú však prípady, že chorobu a z nej plynúce utrpenie si človek naplánuje pred narodením v hmote dobrovoľne, hoci by ňou nemusel trpieť. Aj Kristus nemusel trpieť a nerobil to kvôli sebe."

"To znamená, že nemáme chodiť k lekárom a máme sa liečiť sami odstránením príčin?" spýtal sa Johanis.

"To radšej neskúšajte. Priebeh niektorých chorôb je rýchly a máloktoľ človek dokáže tak náhle transformovať svoje telo zmenou myslenia. Často dlho trvá, pokiaľ choroba prepukne z jemného tela do fyzického a rovnako dlho môže trvať samouzdravenie. Preto je výhodnejšie použiť lieky a potom pokračovať so samoliečbou, aby sa choroba neopakovala. Vy

dvaja však nebudete zdržiavaní vážnymi chorobami, ak pôjdete za svojim cieľom, na ktorý sa pripravujete."

"Ctený Dio, ako je to potom so stravou. Má vôbec vplyv na zdravie hmotného tela?"

"Áno Johanis, aj strava dokáže ovplyvniť zdravie človeka. Netreba však zabúdať, že je iba pomocníkom k urýchleniu následku, čiže choroby. Človek sa stravuje tak, ako zmýšľa."

"Ako sa teda máme stravovať v hmote, aby naše telá boli zdravé?"

"Pýtate sa správne - 'aby telá boli zdravé'. Jemné duševné telá nepotrebujú fyzickú stravu, ale duševnú. Každé telo potrebuje iný druh potravy. Spomínal som napríklad emocionálne telo. To treba živiť vznešenými emóciami, ako radosť z úspechu iných ľudí, súcitiť s ich utrpením a podobne. Mentálne telo živíme vznešenými myšlienkami, napríklad čítaním Biblie, ale negatívnymi myšlienkami ho vyvedieme z rovnováhy a to sa odrazí na zdraví. A netreba zabúdať na hlboký spánok, ktorý drží pri živote v hmote najjemnejšie telá. Poďme však k hmotnému telu. To potrebuje okrem vzduchu hmotnú stravu. Z tejto stravy jedzte čo najviac ovocia a zeleniny. V menšom množstve obilniny a strukoviny. A v najmenšom množstve potrebujete syry, kravské maslo, rastlinné oleje, orechy, semená a korenie. Nejedzte polotovary, alebo rôzne miešanky. Ak chcete správne zužitkovať obilninu, uvarite ju napríklad vo vode so zeleninou a korením. Môžete tak ľahko stráviť napríklad uvarenú ryžu, pšeno alebo pohánku. Nie je múdre z nich robiť cestoviny alebo iné vynálezy. Tým sa len znižuje ich hodnota a ničí životná energia obilnín. Výnimkou je

chlieb. Ale aj ten už málokde nájdete pôvodný. Polotovary a ich konzervačné látky, farbivá a iné prísady, značne prispeli k epidémii obezity. Zasiahlo to však iba tých, ktorých to malo zasiahnuť. Ak človek zmení zmýšľanie a životné hodnoty, jeho telo bude správne tráviť aj nezdravé jedlo, pretože zdravý časť zužitkuje a toxickú časť izoluje od začiatku trávenia až do jej vylúčenia z tela. Obezita ho nemôže postihnúť, pretože nepremieňa nadbytočnú stravu na tuky, ale ju vylúči, ako nepotrebnú. V skutočnosti sa človek neprejedá, ak sú správne nasýtené aj jeho jemné telá duševnou potravou. Človek má potrebu prejedat' sa, ak cíti, že mu niečo chýba. Často je vtedy prázdne jeho vnútro, čiže duševné telá. Ľudia so vznešeným zmýšľaním poznajú na vlastnej koži, že stratia pocit hladu, alebo pocit duševnej prázdnoty, ak rozprávajú alebo čítajú o Bohu, o duchovných zákonoch, obdivujú krásy prírody a nadovšetko účinkuje vlastné prežívanie Lásky k Bohu. Nikdy nejedzte mäso. Aj kvôli zachovaniu práva na život, aj kvôli tomu, že mäso už nie je určené pre ľudí. Zjedzte ho iba vtedy, ak vám pomôže prežiť. Mäso je mŕtva potravina, ktorá je v hnilobnom procese. Život v ňom nenájdete. Ale pozrite napríklad na zemiak. Skladujete ho dlhú dobu a potom ho alebo zjete, alebo zasadíte a dáva nový život. Vyrastú z neho nové zemiaky. Rovnako je to aj s obilninami. Životná energia v nich obsiahnutá ovplyvňuje vitalitu duševných tiel človeka. Kto zje však mäso, príjme do svojho tela toxické energie rozkladu. Zvieratá už nežijú ako slobodné tvory a neužívajú si slobodný život. Zásluhou ľudí žijú v strachu a neustále prežívajú stres. Tieto, ale aj ďalšie negatívne emócie ovplyvňujú chemické zloženie ich tiel a preto je mäso zamorené toxínmi. Konzumenti za trýznenie zvierat platia firmám, keďže si kúpia ich mäso a tým schvaľujú ich spôsoby. Vôbec nepotrebuje jesť mäso, ale

naopak, potrebujete mať čisté vedomie a myseľ. Musíte v sebe prebudíť vyššie morálne hodnoty, ale ignoráciou práva zvierat na dôstojný život to nejde. Trýznenie a zabíjanie zvierat spôsobuje aj iné, oveľa rozsiahlejšie následky pre celú planétu a preto vy, ako vysokí politici musíte zakročiť. Musíte vysvetliť ľuďom vedeckými dôkazmi, že mäso už nie je pre ľudí vhodné."

"Pokúsím sa, ale či to zaberie, netuším," vraví Johanis. "Ľudia si ničia zdravie nechutným tabakom a alkoholom, hoci vedia, že im to škodí. Či sa vzdajú chutného mäsa kvôli svojmu zdraviu, o tom pochybujem už teraz. A či ho prestanú jesť kvôli zvieratám, tomu tiež neverím, ak mnohí fajčia aj pri svojich deťoch, ktoré musia dýchať cigaretový dym spolu s rodičmi."

"Áno Johanis, je to smutné. Preto sa v súčasnej dobe rozhodlo narodiť veľa vyspelých bytostí na Zemi, ktorí budú rozsievať Lásku medzi ľuďmi. Stanú sa vzorom pre mnohých ľudí. Pretože sa ľuďom zapáči ich čistota a nevinnosť, začnú aj oni pracovať na svojich cnostiach."

"To je úžasné, múdry Dio. Dúfam, že aj ja spoznám v ďalšom živote takú vyspelú bytosť," povedal Samuel.

Dio sa pousmial, akoby poznal odpoveď, ale reagoval takto: "Nemusíte kúskovať svoju existenciu na životy. Je to stále iba jeden večný život."

Johanis sa poškrabal na hlave a zamyslene skonštatoval: "Pamätám si, že som mal problém udržať svoje myšlienky na uzde. Zakaždým sa v mojej mysli hemžili desiatky myšlienok a nedokázal som sa sústrediť na to, čo som potreboval práve riešiť."

"Týmto problémom trpí takmer každý človek v hmote. Pôvod prelietavej mysle pochádza hlavne z túžob a nevyriešených problémov. Keď budete žiť v hmote, trénujte od malička svoju myseľ. Robí sa to tak, že sústredíte svoju pozornosť napríklad na jednoduchú vetu, ktorú vyslovil Kristus. V mysli udržiavate iba túto jedinú myšlienku. Ak sa do mysle zamieša iná myšlienka, odignorujte ju a sústredte myseľ opäť iba na tú myšlienku. Spočiatku nedokázate udržať jedinú myšlienku ani minútu. Ale neskôr dokázate takto skrotiť myseľ na desiatky minút. Cudzie myšlienky budú na vás neustále útočiť, vy ich však iba ignorujte. Na očistu mysle a emócií je potrebné mať aj dostatok zdravého pohybu. Čím viac budete psychicky vyťažení, tým viac potrebujete fyzický pohyb. Tak dosiahnete rovnováhu hmotného tela s duševným telom. Môžete si vybrať ako relax individuálny šport, napríklad stolný tenis. Pri ňom nikoho nezraníte, na rozdiel od iných športov a nie je náročný na podmienky. Počas hry sledujete svojim vedomím a myslou bielu guľu - loptičku. Zároveň na ňu rýchlo reagujete a učíte sa tak dokonale zosynchronizovať svoje fyzické telo s myslou a vedomím. Pozor ale, nevrahím o vrcholovom športe, ktorý nemožno považovať za relax a vnútornú očistu všetkých tiel človeka, lebo pri ňom si človek ničí zdravie, vytvára rôzne túžby a stráca záujem takmer o všetko ostatné."

"Ďakujem za vysvetlenie. Chcem sa ešte spýtať, či na tréning mysle, môžeme používať aj jogové cvičenia?" spýtal sa Johanis.

"V súčasnosti ťažko nájdete pravého učiteľa jogy. Môže sa stať, že vás nejaký učiteľ jogy zvedie na svoju cestu, ktorá nie je vašou cestou. Mnohí z nich nepoznajú cestu lásky, ale

pracujú iba na vnútornej očiste. Vy nebudete potrebovať takého učiteľa. Chod'te vlastnou cestou a vaše srdce vám ukáže smer. Stretli ste Krista, uverili ste Mu a prijali ste Ho do svojho vnútra. To vám dáva istotu, že pôjdete Jeho Cestou, lebo On bude vašim jediným a pravým Učiteľom. Jeho odpovede budete počuť vo svojom srdci."

"To je svätá pravda, ctený Dio. Na Krista sa nedá zabudnúť. Aj keby som v hmote zabudol na ten príbeh s Ním, nikdy nezabudnem, že On je Boží Syn a že mám žiť podľa jeho Vzoru," dodal Johanis a Samuel s vážnou tvárou súhlasne prikyvoval.

"Ak ovládnete svoju myseľ, nebudete viac jej otrokom, ale ona vám začne slúžiť," pokračuje Dio vo vysvetľovaní. "Dôležité však bude, aby ste dokonale spoznali a pochopili Krista z biblických textov. Často čítajte o Jeho živote, skutkoch a myšlienkach. To vám pomôže odpovedať na mnoho životných situácií. Ak si nebudete niekedy istí, ako sa máte v určitej situácii zachovať, stačí, ak sa spýtate sami seba: 'ako by sa zachoval na mojom mieste Kristus?' Odpoveď v tej chvíli bude pre vás jasná, keďže Ho budete dokonale poznať. V ďalšom stupni prejdete na nový systém tréningu mysle a to taký, že pri každej činnosti budete myslieť na Krista, ako Syna Božieho, vo svojom duchovnom srdci, ktoré sa nachádza v strede vašej hrude. Ak sa musí vaša myseľ koncentrovať na pracovné záležitosti, aj počas toho si uvedomujte Jeho prítomnosť a Lásku. Vykonávajte svoju prácu tak, že všetky svoje činnosti uskutočnite s cieľom potešiť Boha. Nezabudnite, že načo človek často myslí, to si zamiluje. A cieľom človeka je vypestovať si lásku k Bohu."

"Ctený Dio, myslím, že je ťažké zamilovať sa do niekoho, koho nepoznáme a Boha nikto nikdy nevidel," riekol Johanis.

"Nie je to celkom tak," vraví Dio. "Spomeňte si, čo povedal Boží Syn, keď žil v hmote: 'Ak ste spoznali Syna, spoznali ste aj Boha Otca, Ktorý je v Ňom. Ak milujete Syna, milujete aj Otca.' Preto som vám povedal, že potrebujete dobre spoznať život Syna, Ježiša Krista, aby ste mohli v sebe oživiť lásku k Bohu. Ak sa zamilujete do Syna, tým sa zároveň zamilujete do Boha, pretože Boh Otec je v Synovi a Syn je v Bohu Otcovi. Preto veľa čítajte, rozprávajte a premýšľajte o Jeho slovách a skutkoch."

"Vznešený Dio, navštívili sme najvyššiu sféru Zeme. Je možné, pokiaľ žijeme mimo hmoty, navštíviť aj sféru, kde žije Syn Boží?" spýtal sa Samuel.

"Milovaní moji. Kristus žije všade. Aj vo vás. Tak, ako je Boh všadeprítomný, je aj Syn, pretože sú Jedno. Ak chcete však ísť za Synom do jeho hlavného sídla, tam zatiaľ nemôžete. On však môže prísť za vami. Najvyššia sféra Zeme, ktorú ste navštívili, je zatiaľ váš maximum, kam sa dokážete dostať. Môžete sa však dostať aj na iné planéty, ale nie na vyššiu úroveň, aká je na Zemi. Najprv musíte v hmote vymeniť všetky vaše túžby za túžbu po Jeho prítomnosti, nadviazať s Ním blízky vzťah a začať Ho vrúcne milovať. Potom sa začnú premieňať aj vaše najvyššie zložky, s ktorými, po ich premene, sa dokážete dostať aj do najvyšších sfér stvorenia."

Johanis a Samuel sa takto učili ešte niekoľko týždňov, počas ktorých vykonávali aj mentálne cvičenia, ktorých účelom bolo zapamätať si čo najviac zo svojho poslania v hmote. Vedeli už totiž, ktorým rodičom sa narodí, kde budú žiť, ktorú školu

budú navštevovať a podobne. Navštevovali v hmote budovy a miesta, ktoré ich majú priťahovať na princípe 'dejavu'. Do svojich tiel si zámerne vpisovali silnú túžbu byť čestným politikom, ktorý pomôže ochrániť planétu pred jej ničením. Bolo im vysvetlené, že musia presadzovať výrobu elektrickej energie zo slnka, vetra, pohybu vody a motorové vozidlá majú využívať pohon takto vyrobenej elektriny, pokiaľ ľudia nevymyslia ešte účinnejší a ekologickejší spôsob. Majú presadzovať a finančne podporovať vegetariánsku stravu a postupne zastaviť zabíjanie zvierat. Ďalšou úlohou je stopnúť podzemné ťažby, hlavne kvapalín a plynov, pretože ich nedostatok pod zemou môžu spôsobiť veľké zemetrasenia alebo až potopenie sa celých svetadielov. Počas týchto dní sa stretávali s rôznymi bytosťami, ktoré im pomáhali v ich tréningu a po večeroch často oddychovali v spoločnosti s Riou a Otilou, ktoré ich navštevovali.

Postupne sa zbavili nízkych zložiek svojej bytosti a tak sa dostávali stále vyššie. Príprava pokračovala, pokiaľ neprišiel ich deň, kedy sa mali presunúť do hmoty. Najprv to bol Johanis, ktorého rodičia sa rozhodli mať dieťa. Johanis navštevoval rodičov ešte pred splodením embrya a obdarúval ich láskou. Tým sa zväčšovala ich túžba po dieťatú. Napokon v ten správny deň, aby sa mohol narodiť v čase vhodného postavenia vesmírnych telies, splodili dieťa. Johanis sa od tej doby zdržiaval iba pri matke, ale do embrya nevstupoval zatiaľ celý. Takto mohol vnímať svoje okolie, ale aj kontrolovať rast svojho hmotného tela.

14. Život v hmotnej sfére Zeme

Keď sa dieťa narodilo, Johanis sa prvýkrát nadýchol plúcami hmotného tela a pustil sa do plaču. Jeho vedomie bolo po narodení sa z vody sprvu rozšírené, čo znamená, že vnímal nielen orgánmi hmotného tela. Videl a počul, aj keď jeho malé telo spalo, ktoré nedokázal zatiaľ dobre ovládať. Hoci chápal mnoho dejov, nedokázal to dať najavo prostredníctvom malého telíčka. Postupom času dieťa vyrastalo a Johanisove vedomie sa celé zasunulo do hmotného tela. Od tej doby už nebol jasnovidný a počas bdenia bol odkázaný iba na hmotné zmysly. Bol snaživý, mal rád školu a už od ranných školských čias sa prejavovala jeho vodcovská a organizátorská povaha. Od štrnástich rokov sa venoval duchovnej literatúre a najviac ho priťahovali biblické príbehy o Kristovi. Nespomínal si na stretnutie s Ním, ale jeho vnútro ho utvrdzovalo v tom, že je to pravý Boží Syn a on sa snažil žiť podľa Jeho prikázaní.

Samuel sa medzičasom narodil svojmu najmladšiemu synovi z posledného pozemského manželstva, ktorý sa stal jeho dobrým otcom. Tešil sa, že bude žiť opäť so svojou rodinou, hoci vedel, že si to nebude pamätať. Darilo sa mu rovnako dobre, ako Johanisovi a takisto žil podľa plánu, ktorý si stanovil pred narodením. Nepamätal si naň, ale jeho srdce mu našepkávalo správny smer a vytvorené túžby ho ťahali za istým cieľom - vysoká škola, štúdium spoločenských vied a záujem o presadzovanie ekologického získavania energií. Predurčený osud mu vytváral také podmienky, aké si sám naprogramoval.

V tých časoch žil v hmote aj vznešený Dio. Venoval sa

duchovným vedám, relaxoval pravidelným športom a riadne pracoval. Keďže miloval Boha a všetky bytosti, nestratil prístup k pamäti siahajúcej ďaleko za jeden pozemský život. Žil rodinným životom a o jeho pôvode nevedeli ani jeho najbližší. Občas robil veci, ktoré sa mu nepáčili, a to len preto, aby sa dostal bližšie k hriešnikom, ktorých mohol postupne ťahať z temnoty na svetlo. Nerobil to pre seba, ale ako službu Bohu. Keď nadišiel čas, napísal tento príbeh, ako sľúbil. Okrem toho, že sa kniha dostane k Johanisovi a Samuelovi, osud zabezpečí, že sa dostane do rúk ľuďom, ktorí hľadajú svoju stratenú cestu lásky. Mnohí hľadajúci sa totiž zastavili na svojej ceste. Niektorí si začali myslieť, že ich jasnovidnosťou alebo liečiteľskými schopnosťami sa stali dokonalými a celý zvyšok života predávajú svoje schopnosti. Ďalší zasa neustále študujú rôzne ezoterické knihy a stále nie sú spokojní. Iní veštia a vykladajú karty a takisto zastali na mŕtvom bode svojho vývoja. Poniectorí skúmajú a snažia sa vyložiť symbolické staré texty. Je mnoho ďalších duchovných praktík, ktoré nedokážu priviesť človeka k Bohu. Pritom stačí naučiť sa milovať Syna a Jeho Otca a všetko ostatné k nim príde od Neho, z Pravého Zdroja. On ich navedie, ktorú knihu si prečítať, akú prácu vykonávať, ako sa stravovať, ako sa vyliečiť. Privedie im do cesty nových priateľov a učiteľov, s ktorými sa bude cítiť šťastne. Postará sa o ich zajtrajšok, aby sa nemuseli starať o to, čo budú jesť a kde budú bývať, aby sa mohli plne venovať službe Bohu.

Dio mal v hmote samozrejme iné meno. Často bol mlčanlivý, pretože nevidel zmysel v komunikácii, ktorá často oberala ľudí o ich zdravie a čas. Väčšinou to boli témy týkajúce sa peňazí, politiky, hľadání chýb na iných a podobne. Sám cítil, ako strácal energiu, keď sa zapojil do rozhovoru, aby vysvetlil

priateľovi, že nemožno pozerat' na svet iba zo svojho uhla pohľadu a s vedomosťami, ktoré sú im prístupné. Nedokázali to pochopiť. Dio si uvedomoval, že to nemôžu zatiaľ chápať, ale vravel to preto, aby sa aspoň pokúšali postupne rozširovať svoje vedomie aj mimo svojej osobnosti, mimo svojho malého sveta.

Rád sa však stretával s ľuďmi, s ktorými sa mohol zhovárať o vznešených myšlienkach. Tých bolo však málo, lebo mnohí z nich, ktorí sa o to pokúšali, boli zväčša sfanatizovaní jediným učením, preto nedokázali oslobodiť svoju myseľ a nastúpiť na Cestu Lásky podľa Učenia Krista. S oslobodenými dušami naplnenými Duchom Svätým však viedol plodné rozhovory. Tieto chvíle povznášajúce ducha pozná každý, kto sa toho zúčastnil. Človek vtedy cíti, ako je zásobovaný zvláštnou energiou, ktorá dokáže príjemne roztriasť celé telo. Je zaplavený pokojom a láskou, ktoré očistia jeho vnútro a tým sa zbavuje aj chorôb. Ľudia, ktorí v Diovej prítomnosti spoznali pravdu v jeho odpovediach a prijali ju, postupne si tým začali budovať vyššie zložky svojej podstaty a zbavovali sa starých nízkych túžob. Tak prechádzali na Cestu Lásky podľa Vzoru Krista.

15. Dio učí

Jedného dňa sa stretla s Diom mladá dáma.

"Písali ste na internete o tom, že máme milovať Boha. Veľmi by som to chcela, ale nedarí sa mi dosiahnuť ten stav. Ako mám postupovať?" spýtala sa ho.

"Chápem, že nie je jednoduché rozpáliť iskru lásky vo svojom vnútri vo veľký plameň. Často tomu bráni skutočnosť, že človek má dvoch pánov. Na jednej strane ho zužujú túžby, napríklad po bohatstve, sláve, partnerovi alebo po rôznych činnostiach a na druhej strane chce milovať Boha. Človek môže mať veľký majetok, ak sa k nemu nepripúta. Sú ľudia, ktorí bez toho, aby túžili po majetku, ho získali a nestávajú sa na ňom závislí. Naopak, používajú svoj majetok aj pre dobro iných ľudí. Ak sa človek nezavie nízkyh túžob, tie ho budú opakovaně sužovať a odvracat' od vznešených túžob, akou je túžba po Božej prítomnosti. Preto nemožno mať dvoch pánov."

"Presne s tým mám problém. Nedokážem sa sústrediť na Boha. Zakaždým ma vyrušia rôzne myšlienky a zneprijemňujú mi život. Potom ma dlho zožierajú a neviem sa toho zbaviť."

"Povedzte mi prosím niektorú konkrétnu myšlienku, aby sme odhalili jej príčinu a pokúsili sa ju teraz teoreticky odstrániť," vraví Dio.

"Už dlhšie ma napríklad zožiera myšlienka na kamarátku, lebo ma urazila a teraz sa spolu mesiac nerozprávame."

"Ako vás urazila?" spýtal sa Dio, hoci poznal odpoveď z jej

mysle, ale nemohol prezradiť svoje schopnosti.

"Povedala, že som namyslená, tvrdohlavá a nechcem si priznať, že sa mýlim."

Dio sa pousmial a vraví: "Milá Anna, sú dve možnosti. Alebo budete tú zožierajúcu myšlienku zakaždým ignorovať a odháňať ju zo svojej mysle, alebo vyriešite problém s kamarátkou a budete opäť spolu prežívať veselé chvíle. Ak si vyberiete prvú možnosť a budete čakať, kedy sa vám ona prvá ospravedlní, čo môže trvať dlho, spôsobí vám to nerovnováhu v emocionálnom tele a potom sa to prejaví na fyzickom tele ako porucha zdravia. Pochopte, cesta lásky pozná pokoru. Nikto vás nemôže uraziť, iba sama sa môžete uraziť. Ak sa dostanete nabudúce do takejto situácie, spýtajte sa sami seba, ako by reagoval Kristus na takéto slová, namierené proti Nemu. Neurazil by sa. Pousmial by sa, miloval by naďalej tohto človeka, vcítil by sa do jeho zmýšľania a nehádal by sa o tom, kto má pravdu. Mohli ste spraviť to isté, lenže vaša pýcha tomu žiaľ zabránila. V podobných situáciách si môžete testovať svoju pokoru. Naučte sa prijímať urážky a ponižovanie. To dosvedčí o vašej pokore. Ak by ste použili pokoru vo svojom vnútri, nehnevali by ste sa na priateľku a nezožierala by vás táto okolnosť. Ak chcete zastaviť zožierajúcu myšlienku, odpustite si, že kvôli vlastnej pýche ste sa dokázali uraziť a tak klesnúť do zajatia emócií. Stretnite sa s priateľkou a požiadajte ju o odpustenie a nečakajte, že to má spraviť ona. Povedzte jej, že mala pravdu. Veď každý má pravdu z uhla svojho pohľadu. Ďalej sa priznajte, že ste neboli v tej chvíli pripravená na kritiku, čo ste pochopili až neskôr. Priateľka vám v skutku bola nápomocná v tom, že ste mali možnosť odhaliť svoju tvrdohlavosť, hrdosť a pýchu. Nezapudnite, *'poslední budú prví*

a prví budú poslední."

"Áno, už to chápem," so slzami v očiach odpovedala Anna. "Je lepšie sa na chvíľu ponížiť, ako sa nechať dlhodobo zožierať."

"Nie, nie, moja drahá. Ak by ste mali v sebe pokoru, necítili by ste poníženie. Nechápte to ako poníženie, ale ako pochopenie, že nemá význam sa hádať o svoju pravdu. Nemôžeme nikoho prinútiť, aby zmýšľal tak, ako my. Netvrdím Anna, že vaša priateľka sa zachovala správne. Spravila rovnakú chybu, ako vy. Ak si myslela, že jej pravda je iná, ako vaša, mala maximálne povedať svoj názor, ak ste sa vôbec o jej názor zaujímali. Ale nikomu nikdy nevnucujte vlastné názory. Ak sa vás priateľ nepýta na váš názor, tak mu ho nevnucujte. Rešpektujte jeho slobodnú vôľu, je to jeho život. Každý nech si spraví poriadok najprv pred vlastným prahom."

"Pokúsím sa o tom popremýšľať, aby som to lepšie strávila... Ale nebude to ľahké, takto zmýšľať."

"Takto zmýšľať je ale jednoduché a má to logiku. Problém ale nie je v myslení. Koľkokrát človek vie, že nechce niečo spraviť, napriek tomu je porazený túžbou alebo závislosťou. Napríklad nedokáže prestať s fajčením alebo s hazardnými hrami. Jeho myseľ vie, že mu to škodí a takmer každý večer si povie, že s tým končí. Závislosť na týchto činnostiach je však silnejšia a premôže myseľ a vôľu. Rovnako túžba po partnerovi, ktorý vás opustil, premôže vašu myseľ. Ak si aj poviete, že ho nechcete už vidieť, pretože vám ničí život, často vás premôže vašeň a túžba ho mať iba pre seba. Ak by ste skutočne milovali partnera čistou láskou a on by vás opustil, dopriali by ste mu

odchod, ak je šťastný s niekým iným. Nechceli by ste ho k sebe nasilu pripútať a obmedzovať ho, ak mu to robí zle. Rovnako by tak mali postupovať rodičia, ak ich dieťa je už dospelé. Nemôžu ho vydierať, ak nemá rovnaký názor, ako oni a má iné záujmy. Vtedy sa rodičia zaťažujú hriechom, lebo ich činy pochádzajú zo sebeckta. Aj keď sú presvedčení, že to myslia dobre, musia nechať svojho dospelého syna, nech spadne hoci až na dno. Vysvetlia mu samozrejme možné následky jeho konania, napríklad nesprávny výber partnerky, vysokej školy, práce, ale rozhodnúť sa musí sám. Oni nevedia, čo má prežiť a ktorými skúsenosťami má prejsť. Ak by konal určitým spôsobom iba kvôli nim, nie z vlastného presvedčenia, nezapočítava sa mu to do jeho úspechov a skúškou musí prejsť znova. Takým spôsobom rodičia brzdia vo vývoji svoje dieťa, samostatnú dušu, preto budú znášať následky. Podobne, ako v hmote dostanete trest za obmedzovanie osobnej slobody alebo vydieranie, takisto rodičia budú znášať následky svojich činov podľa zákona 'čo zaseješ, to zožneš'. Navyše si všimnite, ktorí ľudia sú najúspešnejší. Tí, ktorých rodičia stále držali za ruku a nenechali ich samostatne sa vyvíjať, nie sú samostatní takmer po celý život. Nezakúsili poníženie, pád, hlad a podobne. Mali všetko, čo potrebovali, pretože rodičia im to dali. Nemali dôvod sa o niečo snažiť. Najúspešnejší sú však tí, ktorí začali od nuly. Takí najviac môžu vdáčiť svojim rodičom, že im umožnili sa vypracovať tam, kde sú teraz. Stali sa odolnými voči rôznym situáciám a nič ich neprekvapí. Teraz sa dokážu spoľahnúť sami na seba a nepotrebujú byť závislí na iných ľuďoch. A to je dôležité, zbaviť sa závislostí nielen na hmotných veciach, ale aj na ľuďoch."

"Teraz už rozumiem. Problém nie je v myslení, ale v

závislostiach a túžbach, ktoré si s nami robia, čo chcú. Lenže mňa vlastne otravuje aj myšlienka strachu, tak ako to mám chápať?"

"Ak by šlo iba o myšlienku, to by ste necítili strach. Poviem vám napríklad myšlienku, že o chvíľu sa spustí zemetrasenie v Afrike. Poznáte myšlienku, ale strach vám to nevyvolá, pretože viete, že nikto, ku komu ste si vypestovali závislosť, sa tam nenachádza. Pocítite možno súcit, ak ste na vyššej úrovni. Samotná myšlienka vo vás nič nevyvolá, ak nesúvisí s vašou závislosťou, túžbou alebo vášňou. Ak by ste prijali každú myšlienku ako oslobodená nezávislá bytosť, nevyvolá to vo vás nepríjemné emócie. Ak prijímate osud s pokorou a nebránite sa utrpeniu, hoci sa to týka vás samotných, je to pre vás oveľa jednoduchšie, ako keby ste mali bojovať s osudom a celým vesmírom. Nemôžete uniknúť následkom, ktoré ste vyvolali vlastnou príčinou. Preto nemôžete nikdy obviňovať iných za vaše utrpenie a nemôžete hľadať chyby v iných. Ak sa chcete posunúť ďalej vo vývoji, hľadajte príčinu problémov v sebe. Váš nepriateľ vám spraví problém, ale ak sa na tú situáciu pozriete neskôr, pochopíte, že nepriateľ vás opäť niečo nové naučil, za čo mu vdáčíte. Nepriatelia sú tiež vaši učitelia. Vtedy ste ho neznášali preto, čo vám spravil, ale teraz chápete, že vám vlastne pomohol posunúť sa ďalej. Preto hľadajte v každom utrpení aj pozitívnu stránku. Všetko zlé je na niečo dobré. A to, že trpíte, je len znakom toho, že sa musíte práve teraz niečo nové naučiť, pochopiť a prijať to."

"Vravíte, že nemôžem uniknúť následkom. To znamená, že zbytočne sa budem kajať a ospravedlňovať sa niekomu, lebo aj tak sa to vráti naspäť ku mne?"

"Nie je to celkom tak. Následkom neuniknete vtedy, ak ste sa nepoučili zo svojich zlých skutkov a preto potrebujete zažiť podobnú neprávosť na vlastnej koži. Napríklad niekto pre zábavu poľuje na zvieratá. Ak by to robil kvôli záchrane ľudského života alebo zdravia, bolo by to opodstatnené. Nestačí však oľutovať svoju krutosť pochádzajúcu z túžby zabíjať a nepomôže ani cirkevná spoveď, ak človek neprestane loviť zvieratá navždy a z vlastného presvedčenia. Pokiaľ sa mu lov zvierat nebude javiť ako neľudské a nemorálne konanie, dovtedy nedôjde k zrušeniu následkov, ktoré ho postihnú. Ak by skončil s lovom z iných príčin, napríklad kvôli svojmu zdraviu, alebo zákazu loviť, táto skutočnosť by sa nepovažovala za 'nápravu páchatel'a'. Podobne je to dajme tomu s porušovaním autorských práv, ktorých porušovanie sa považuje za samozrejmosť a ľudia to nepocitujú ako krádež iba preto, že duševné vlastníctvo je možné ľahko získať a ťažko odhaliť jeho krádež. Autori a ich deti, sú tak okrádané, hoci si to mnohí neuvedomujú. Snažte sa zbaviť porušovania všetkých zákonov predtým, ako odídete z hmoty, lebo nikto nevie, kedy príde jeho deň. Možno to bude zajtra. Prestať však musíte z vlastného morálneho presvedčenia, nie zo strachu pred trestom.

Všimnite si, že najprv som povedal, že nemáte ubližovať zvieratám, potom jednotlivcom, ale nesmiete sa zaťažovať ani voči spoločnosti, čiže štátu a nakoniec ani voči ľudstvu, ako celku a planéte Zem. V súčasnosti mnohí ľudia, ktorých som stretol, odmietajú priznávať príjmy s úmyslom vyhnúť sa plateniu daní. Odôvodňujú to tým, že ich štát okráda a kradnú aj politici a oni navyše z tých daní nič od štátu nedostanú. Zabúdajú však, že z daní je zaplatená napríklad ich vojenská a policajná bezpečnosť, školstvo, zdravotníctvo, cestné komunikácie, veda,

ochrana životného prostredia, dotácie dôležitých potravín a mnoho ďalšieho, čo využívajú každý deň. To je však pre nich samozrejmosť. Otázka znie: Ak niekto kradne, musia aj oni? Ak niekto vraždí, budú aj oni vraždiť? Ak sa nedokážu včleniť do spoločnosti a dodržiavať jej zákony, nemôžu byť žiaľ prijatí po smrti do vyšších spoločností v iných sférach alebo na iných vyspelejších planétach. Tu skladáte skúšky k prijatiu na vyšší stupeň života. Ak sa necháte nachytať a opakovať po iných prehrešky, tak skončíte, ako oni a budete stále bojovať len o prežitie. Ale ak chcete byť lepší ako ostatní, potom neopakujte po nich. Ježiš vám povedal, že čo patrí cisárovi, dajte cisárovi. Preto dajte štátu, čo mu patrí. Lebo všetko, čo si necháte protiprávne, pochádza zo sebeckva a zo sebeckva pochádzajú všetky hriechy. A ak si niektorí myslia, že zákony sú nespravodlivé, lebo sa musia podieľať daňami a odvodmi na spoločenskom systéme, prečo to nezmenia a nevymyslia lepší spoločenský systém a nepôjdu s tým do politiky? Prečo nechajú voliť menšinu, ktorá podľa nich sa prizivuje na väčšine a iba ohovára a urážajú politikov? Ak sú presvedčení, že niečo je nesprávne, čím spoločnosť trpí a ani sa nepokúsia dopomôcť k pozitívnej zmene, hoci aj svojim jediným hlasom vo voľbách, aby prispeli k spravodlivosti, myslíte, že spravili z pohľadu duchovných zákonov dobre? Spolupracujte so spoločenským systémom, ktorý sa vytvoril za dlhé obdobia a nestaňte sa jeho chorým a neplodným článkom. Akoby to fungovalo vo vašom ľudskom tele, ak by sa niektoré bunky rozhodli nespolupracovať na spoločnom systéme vášho ľudského tela? Zrejme by ste ich chceli izolovať, aby nenakazili ďalšie bunky."

"Ale pred chvíľou ste povedali, že nemáme bojovať s následkami, ale máme pokorne znášať utrpenie."

"Tú otázku som očakával," pousmial sa Dio. "Áno, presne tak. Ak to pociťuje niekto ako utrpenie, alebo ako neprávosť, je to jedno. Dôležité je, že to platí, lebo je to zákon a musíte sa mu podriaadiť a nemôžete bojovať proti nemu, ak je zákon v platnosti. Je to následok. Podobne ako choroba, musíte ju pretrpieť, ak ste si ju spôsobili, ale mali by ste pracovať na sebe, aby sa choroba neopakovala. Podobne aj v spoločenskom probléme môžete začať pracovať na zmene, ktorá príde neskôr a vy to pocítite, ako koniec utrpenia, ak vaša spoločnosť našla nový spravodlivejší systém, napríklad bez daní, svet bez peňazí alebo dokonca bez štátnej moci."

"Podľa vás by mohol fungovať lepšie iný spoločenský systém, ako súčasný?"

"Je mnoho spoločenských systémov, ktoré žiaľ nemožno použiť pre našu planétu, pretože vývoj sa nedá preskočiť. Zbytočne by sme zaviedli iný, múdrejší a spravodlivejší systém, ak ľudia nedospeli na jeho úroveň. Niektoré krajiny potrebujú ešte stále tvrdú vládnucu ruku. Ak by ľudia dostali napríklad všetko zdarma a neexistovali by peniaze, takmer nikto by dobrovoľne nepracoval, ak by mal všetko, čo potrebuje. Každý by chcel najdrahšie auto, priniesol by domov stále najnovší televízor, počítač a podobne. Zastavila by sa výroba a nakoniec by nebolo čo jesť. Spoločnosť sa preto musí pomaly vyvíjať. Deje sa to postupnou zmenou v zmýšľaní jednotlivcov. Radikálna zmena spoločnosti je možná iba po zvláštnej udalosti, napríklad po apokalyptickej katastrofe, keď ľudia všetko stratia, padnú na úplné dno a musia začať odznova. Ich hodnoty sa zmenia a nároky sa znížia. Možno aj k tomu dôjde, ak sa tak ľudia nevedome rozhodnú."

"Ako to myslíte, že nevedome rozhodnú?" spýtala sa prestrašene Anna.

"Nevedome alebo z nedbanlivosti, je to takmer to isté. Nechcem o tom rozprávať, ale myslel som to tak, ak budú aj naďalej z nedbanlivosti ničiť planétu tým, že z jej vnútra budú denne vyťahovať jej dôležité prvky a vytvárať tým prázdne dutiny, ktoré môžu spôsobiť apokalypsu."

"To máte pravdu. Vy nechcete o tom rozprávať a ja o tom radšej nechcem počúvať. Prejdime preto k tej druhej možnosti, ako odháňať otravné myšlienky, ak sa chcem sústrediť na Boha."

"V poriadku. Ak nás atakujú myšlienky zatiaľ nevyriešených alebo nepochopených problémov, alebo hoci aj príjemné spomienky a iné nepodstatné rušivé momenty, pokúsime sa ich sledovať nestranne. Dajme tomu, že sa priblížila myšlienka, ktorá vyvolá vo vás emóciu strachu. Sledujte chvíľu tú myšlienku ako nestranný pozorovateľ a priznajte si, že práve prišla myšlienka a vyvolala strach. Vyhľadajte vo svojom tele, na ktorom mieste vyvolala emóciu strachu. Nájdete ju pôsobiť napríklad v bruchu, alebo v hrudi, ako určité chvenie, zvieranie, horúčavu a podobne. Potom sa v duchu usmejte a v tichosti oslovte emóciu napríklad takto: 'odhalila som ťa, strach, už môžeš odísť, zvíťazila som nad tebou'. Následne sa opäť ponorte do modlitby, v ktorej ste potrebovali sústrediť svoju myseľ na Boha. Neponáhľajte sa nikam a nebojujte s útočiacimi myšlienkami, iba zakaždým si v klúde zo strany obzrite, čo opäť narúša vašu myseľ a pokúša sa vám znemožniť sústredenie na Boha. Ak chcete zvíťaziť nad emóciou alebo iným pocitom, musíte ho odhaliť a potichu vysloviť jeho pomenovanie,

napríklad strach, hnev, nenávisť, závisť, túžba, hlad, smäd a podobne. Potom pozorujte, ako na vás pôsobí. Ak odhalíte jej pôsobenie, prestane mať účinok. Ak to nepomáha, môžete jej prikázať a vyhnať ju v mene Ježiša Krista. Pre zaujímavosť môžete vyprovokovať pôsobiaci strach, že prečo je taký slabý, nech zosilní svoje účinky a zistíte, že nemá žiadnu moc nad vami, ak ho sledujete, ako nestranná osoba. Emócií sa tak môžete zbavovať stále, aj v priebehu dňa. Pokročilejšiemu človeku sa podarí týmto spôsobom zbaviť aj bolesti hmotného tela. Aby ste to pochopili lepšie, tak emóciu strachu môžeme nazvať bolesťou jemného tela alebo bolesťou duše. Tá bolesť sa dá odstrániť prácou mysle. Bolesť fyzického tela, alebo jeho pretváranie, omladzovanie, liečenie a podobne, je tiež možné dosiahnuť prácou mysle, za pomoci Krista, ale v súčasnosti, to dokáže málo jedincov. Tak, ako si myslí o spôsobíme chorobu duševného tela, čo má za následok chorobu fyzického tela, rovnako myslí o vyliečíme najprv duševné telo, ktoré svojou energiou vylieči fyzické telo."

"Ale ako sa dá myslí o vyliečiť fyzické telo, tomu nerozumiem?" zvedavo sa pýta Anna.

"Snažte sa pochopiť, že choroba fyzického tela je následkom za naše činy, hoci k nej dôjde úrazom, alebo vznikne žiarením, otravou a podobne. Vy potrebujete odstrániť príčinu. Niekedy je však choroba naprogramovaná na celý život a človek s ňou musí žiť. Choroba ale nemusí vzniknúť iba následkom nesprávnych činov. Niektoré duše berú na seba chorobu dobrovoľne, pretože si vybrali cestu utrpenia. Je to následok ich rozhodnutia. Ale aj tento svoj sľub, či rozhodnutie, môžu zrušiť za určitých okolností. Podme však pochopiť samoliečbu. Vezmime si za príklad bežnú nádchu. Nádcha z ničoho nič

prepukne, ak človek napríklad smútil - 'ak jeho duša plakala' a teraz plače jeho nos. Smútok najprv vytvoril nerovnováhu v emocionálnom tele v oblasti hlavy a krku. Jemné energie smútku vyúsťujúce cez príslušnú čakru do žľazy s vnútorným vylučovaním narušia tak imunitu fyzického tela. Potom stačí bežný vírus, ktorému za normálnych okolností človek odoláva a je tu nádcha. Čo s tým? V prípade liečby duševného tela som už vravel, že je potrebné odhaliť emóciu. Aj fyzické telo budete liečiť prostredníctvom vyliečenia duševného tela. Existuje v súčasnosti dostatok kníh, ktoré sa venujú duševným príčinám chorôb. Ak ste chorá, vyhládajte si príčinu vašej choroby. Porozmýšľajte, či správanie opísané v knihe, sa zhoduje s vašim správaním. Ak sa vám zdá, že je nesprávne určená príčina, spýtajte sa niekoho, kto vás dobre pozná, či sa správate tak, ako je to opísané. Je to dosť dôležité, lebo poniektorí nedokážu byť sebakritickí a priznať si vlastné nedostatky. V našom prípade išlo napríklad o smútok. Ak sme si spomenuli, prečo sme boli, alebo naďalej sme smutní alebo nešťastní, musíme sa pokúsiť nahradiť naše energie smútku, radosťou. Nádchu ignorujte, nebojujte s ňou, prijmite ju a povedzte si, že život ide ďalej aj s nádchou, nech si tá nádcha spraví svoje a odíde. Počas tejto samoliečby nezabudnite odhaliť smútok, ako som to pred chvíľou vysvetľoval. Vnímajte ho v tele, kde účinkuje, sledujte ho z iného uhla, ako cudzí pozorovateľ a oslovte ho napríklad takto: 'našiel som ťa, smútok, už ma neovplyvníš a myšlienka, ktorej pomocou si vznikol, už nevyvolá vo mne žiadnu emóciu, je to už za mnou'. Potom nahradte smútok radosťou z toho, že ste odhalili príčinu a preto začína samoliečba. Robte to v tichosti a osamote. Môžete sedieť alebo aj ležať, ak nezaspíte. Predtým, než začnete, buďte v kľude aspoň 10 minút a očistite svoju myseľ od útočných myšlienok.

Potom začnete so samoliečbou. Ale ak sa dostanete do štádia, keď budete milovať Krista na prvom mieste, tak to liečenie bude oveľa ľahšie a rýchlejšie. To už nebudete potrebovať z vonku žiadny návod na liečbu, lebo ho budete poznať zo svojho vnútra."

"Ďakujem za vysvetlenie, najbližšie to vyskúšam. Chcela by som sa však ešte spýtať, prečo majú ľudia rôzne zážitky smrti. Čítala som výpovede ľudí, ktorí zažili klinickú smrť. Niektorí odchádzajú tunelom, niektorí schodmi dolu alebo hore, niekoho čakajú jeho blízki a niekoho nie. Prečo také odlišnosti, azda tí ľudia klamujú?"

"Je to normálne, Anna, že majú rôzne prežitky. Treba brať do úvahy fakt, že planéta Zem má viac očistných sfér, kam sa možno dostať po smrti. Kto schádzal dolu schodmi, išiel do niektorej z nižších sfér, možno až do pekelných. Hore schodmi išiel duchovne vyspelejší človek. Tunelom sa cestuje na väčšie vzdialenosti, takže mohol cestovať aj na inú planétu alebo priamo do Božieho Kráľovstva. Ak niekoho nečakali jeho blízki, znamená to, že sa v sfére, do ktorej prišiel, nenachádzajú."

"To ma mohlo napadnúť aj samu. Ved' je to logické," usmieva sa Anna.

16. Ria na návšteve

V tej chvíli sa v miestnosti zjavila Ria. Mala biele šaty a celá svietila bielym svetlom. Anna ju samozrejme nevidela, iba Dio, pretože prišla vo svojom najjemnejšom tele. Dio mal zásluhou svojej čistoty odhalený duševný zrak a dokázal byť pri vedomí fyzickej sféry a zároveň vnímať jemnejšie sféry, ktoré sú presiaknuté skrz hmotnú sféru. Takže jeho zraku neunikol žiadny nízky duch, démon, anjel, ani mimozemšťan, ak sa pohybovali v jeho okolí v neviditeľnom tele. Dio privítal Riu myšlienkou a úsmevom tak, aby si toho nevšimla Anna. S Annou sa potom rozlúčil a prisadol si k stolu oproti Rii.

Komunikovali spolu prostredníctvom vyšších, svetelných tiel. Ria vnímala Dia totiž v jeho vyššom jemnom tele, v akom sama prišla.

"Milý Dio, potrebujem vašu pomoc. Viete, že som pripravila a poslala do hmoty už dosť našich pomocníkov, ktorí sa podieľajú na ochrane planéty. Niektorí však majú problém a potrebujú nasmerovať, lebo im zatemňuje myseľ ilúzia tohto sveta a tak pozabudli na svoje úlohy. Videla som, že vaša kniha je už takmer dokončená. Vo vašej blízkosti žije pár pomocníkov a bolo by veľmi nápomocné, ak by ste im dali tú knihu buď do schránky, alebo poslali poštou, alebo iným spôsobom zabezpečili, aby sa k nej dostali." Potom mu nadiktovala mená a adresy tých ľudí.

"V poriadku Ria, môžete sa spoľahnúť. Ved' aj kvôli tomu som sem prišiel, aby nezabudli, čo je dôležité. Nečudujem sa, že zabudli. Ten už má tak veľkú moc nad ľudstvom a dosiahol

aj to, že ľudia sami nevedome vytvárajú množstvá energetických polí, ktoré sú zaplnené ich nízkymi vášňami. Teraz stačí, že niekto začne túžiť po akejkol'vek smiešnej veci a jeho vášeň je príslušným poľom tak zosilnená, že ten človek často nedokáže myslieť na nič iné, pokiaľ tú vec nezíska. Stávajú sa otrokmi svojich vášní a to im vytláča z ich vnútra zmysel pre dobro a pravdu. Neviete si predstaviť, ako dokážu stratiť zmysel pre dobro, napríklad kvôli vášni jesť mäso. Kvôli tomuto svojmu pôžitku sami seba klamlivo presvedčajú a obhajujú, že zabíjanie zvierat je v poriadku, pretože ľudia sú na vrchole potravinového reťazca. A ďalší sa obhajujú tým, že oni ich nezabíjajú, iba si kúpia mäso v obchode. Akoby to nebola spoluúčasť. Pritom je tu toľko výborných potravín, ktoré vyžarujú životodarnou a liečivou energiou, miesto toho jedia skrytý jed a podávajú ho aj svojim deťom. Keby aspoň trochu videli viac, ako iba hmotnú časť vecí, tak by sa mäsa ani nedotkli. To ich tiež Ten naučil a ľudia sa žiaľ postupne stávajú jeho otrokmi, nie božími synmi. Mnohí sa nedokážu odpútať a keďže nedokážu pochopiť správanie 'prebudených' jedincov, tak sa im posmievajú."

"Milý Dio, moje srdce plače, keď to všetko sledujem. Ale nevzdám sa, budem s nimi, pokiaľ to len bude možné. Chýba im pravá Láska. Keby sa aspoň obdarúvali láskou namiesto darčekom. Ešte aj ich média sú plné negatívnych správ, akoby ľudí zaujímali iba nešťastia. Pokiaľ nezačnú pozitívne myslieť a pracovať na Láске k Bohu a k svojim blíznym..." odmlčala sa Ria so slzami v očiach.

"Áno, Láska, ach..." povzdychol si Dio. "Zrejme je to priveľa od nich zatiaľ požadovať, aby našli v sebe pravú Lásku. Nielenže neveria, že niečo také existuje a že môžu to prežívať,

ale ani tomu nechcú uveriť, pretože podľa ich názoru je to zbytočnosť. Povedia, že láska ich neuživí a keď nebudú tvrdí, ako zvieratá v divočine, tak neprežijú. Ani si neuvedomujú, že čomu veria, podľa toho budú žiť. Ak si predstavujú, že je správne žiť ako v divočine, budú mať tak vytvorené podmienky teraz, ale aj po prechode do ďalšieho sveta si budú užívať divočinu dosýtosti."

"Viem Dio, je mi ich ľúto, ale sami si vybrali cestu. Ani netušia, že mnohí z nich si zopakujú vývoj, ak sa nestihli za toľko storočí naučiť dôležité lekcie. Majú tak zatvrdnuté srdcia, že to nedokážu pochopiť a preto ani uveriť. Navyše si myslia, že našli pravdu. Tých som sa už žiaľ vzdala. Je dosť neskoro. Ale pracujem na tých, ktorí ešte majú nádej to stihnúť. Títo sami zistili, že niečo nie je v poriadku, ak nie sú dlhodobo šťastní z toho, po čom túžili a dosiahli to. Teraz už hľadajú šťastie inde ako v peniazoch, v pôžitkoch, vo svojom postavení, alebo v moci. Títo si zaslúžia dozvedieť sa Pravdu už teraz a Pravda ich prebudí z ilúzie tohto sveta. Začnú milovať Boha a On im otvorí oči a srdce navždy."

"Drahá Ria, ale ako ich naučíš milovať Boha? V tom vidím najväčší problém. Mnohí by aj chceli, no nedokážu to. Niektorí sú navyše tak zatvrdnutí, že nedokážu cítiť ani moje vyžarovanie lásky. To sú tí, čo si spomínala. Kvôli ich zmýšľaniu im tak skoro nebude umožnené zažiť nič iné, ako boj o prežitie. Ved' aj preto Ján, vládca planéty, by najradšej už teraz ukončil tento spoločenský systém, aby ochránil planétu, zvieratá a rastlinstvo pred ľuďmi. Ľudia by tak začali na Zemi odznova, ale do hmoty by pustil už iba tých, ktorí si vypestovali určité morálne hodnoty vo vyšších zložkách svojej bytosti. Uvidíme, ako sa rozhodne, ale v skutočnosti o tom rozhodnú ľudia sami,

či potrebujú apokalypsu alebo nie."

"Milý Dio, kvôli tomu som prišla na Zem, aby som sa pokúsila obnoviť rovnováhu. Aj keby sa nám nepodarilo zachovať to, čo si ľudia v hmote vekmi vytvorili, aspoň dokážeme pomôcť jednotlivcom dosiahnuť stupeň vývoja, ktorý ich bude oprávňovať na život v novej, očistenej Zemi."

Rozhovor pokračoval ešte pár minút, potom sa Ria rozlúčila a odišla si poobzerať svojich pomocníkov, ako sa im darí v hmote. Prišla aj k Johanisovi. On ju však nedokázal vidieť ani počuť. Johanis bol v tom čase už známym politikom, ktorý okrem iného presadzoval environmentálnu politiku. Nepamätal si na predchádzajúci krátky pobyt mimo hmoty, ale robil svoju prácu tak, ako si naplánoval pred narodením. Jediný jeho problém bol v tom, že nepracoval priamo na láske k Bohu. Ale keďže dodržiaval okrem svetských zákonov aj duchovné zákony, nepriamo tým miloval Boha, hoci si to neuvedomoval. Takže bol na dobrej ceste, ale ešte nemohol cítiť Božiu Lásku a Duch Svätý ho nemohol zatiaľ pretvárať.

Bol už večer a Johanis sa pobral spať. V najhlbšej fáze spánku uzrel nádhernú bytosť. Jeho vedomie mu vytvorilo obraz, akoby mala fyzické a nie svetelné telo. V tej chvíli nevedel, že tá žena je Ria, iba cítil jej Lásku a duchovnú čistotu. Považoval ju za čistú bytosť z vyšších sfér. Cítil sa v jej prítomnosti blažene a jeho oči sa zaliali slzami Lásky. Jeho vnútro sa rozvibrovalo zvláštnou energiou a pery sa mu roztriasli. Vedel, že ju miluje, ale inou, čistejšou láskou, ako je pozemská láska k žene. Ona mlčala a čakala, kým jej položí otázku. Johanis to pochopil, ale nedokázal z dojatia rozprávať. Chcel jej položiť otázku, ale ona si ju prečítala sama z jeho

mysle: "Krásna pani, prečo sú ľudia tak zlí?"

"Milovaný, oni nie sú zlí, iba ich skutky sú zlé. To je iba tvoj uhol pohľadu. Zlatko, nikto nie je zlý," s milým úsmevom mu odpovedala Ria. "Sú len oklamaní ilúziou, vášňami a nevedomosťou. Robia iba to, čo dokážu. Nemôžeš požadovať od niekoho, aby sa správal ako ty. Nevieš, aké si spôsobili utrpenie a čo práve prežívajú. Môžeš s nimi iba súcitiť. Navyše nároky na dobro sa časom zvyšujú. To, čo bolo niekedy považované za bežné správanie, sa v budúcnosti bude javiť ako zlo."

"Tak toto nechápem," pomyslel si Johanis.

"Milovaný, prosím pochop, že napríklad niekto jedol mäso zvierat. Bolo to normálne a navyše odporúčané vašimi lekármi. Mohol ho jesť napríklad aj dobrý človek. Ale ak by si použil svoj uhol pohľadu o 100 rokov neskôr, tak povieš, že to bol zlý človek, pretože jedol mäso, keďže v čase, keď ho budeš posudzovať, bude jedenie mäsa barbarským činom, ako v súčasnosti kanibalizmus. Aj preto človek nemá nikoho posudzovať a odsudzovať. Láska moja, v skutočnosti je problém v nedostatku Lásky. Ak by bol človek dostatočne milovaný, nerobil by skutky, ktoré sa považujú za zlé. Keďže nie je milovaný, nemá vyvinuté tie správne city a morálne hodnoty a svoje správanie považuje za dobré. Nemyslí na iných, ak niečo koná, ale myslí iba na seba. Čiže koná zo sebeckva. Ak by poznal Lásku, poznal by aj súcit a nedokázal by ubližovať iným. Lenže kto z ľudí ho bude milovať, ak on nemiluje nikoho? Ak by ho aj niekto miloval, on to nemôže cítiť, lebo má zatvrdnuté srdce. Ak niekto nepoužíva orgán lásky, čiže duchovné srdce, zatvrdne mu a srdce nedokáže vysielat', ani prijímať lásku.

Možno ho nemiluje žiadny človek. Ale jeho Otec Boh, ho miluje. Lenže on to nemôže cítiť, pokiaľ nezačne používať srdce."

"Už to chápem múdra pani. Musí začať milovať svojich blížnych, aby začal cítiť, že ho niekto miluje. A kto vlastne si, krásna pani?"

"Milovaný, dozvieš sa v pravý čas," usmiala sa Ria a pohľadila ho po tvári.

"No dobre, tak mi povedz ešte prosím, ako mám používať srdce?"

"Srdce používaj pri každom svojom rozhodnutí. Nech sa tvoje činy neriadia iba mysl'ou, ale zakaždým sa spýtaj aj svojho srdca."

"Takže rozhodnutie srdca musí potvrdiť aj myseľ?"

"Myseľ nie je dokonale inteligentná, aby zakaždým poznala pravdu, keďže je ovplyvnená egom. Myseľ človeka môžu ovplyvniť rôzne myšlienky a nie všetky sú pravdivé. Myšlienky často pochádzajú z ľudských túžob. Tie nie sú pravdivé. Skutočná Pravda prichádza skrz duchovné srdce, z Božieho Chrámu, od Dokonalej Inteligencie - Ducha Svätého. Ak ťa bude prosiť priateľ napríklad o finančnú pomoc a ty vieš, že je to hazardný hráč, nepožičiaš mu, ak použiješ inteligenciu. Srdce bude súhlasiť, pretože mu nechce pomáhať vo vytváraní ešte väčšej závislosti. Ak by však žiadal o pomoc chudobný človek, ktorý si nemá začo kúpiť jedlo a myseľ by sebecky odmietla pomôcť, srdce by sa bránilo a nenachádzalo by porozumenie. Preto je dôležité používať aj srdce. Kto začne používať srdce, oživuje tým svoje cnosti a začína nachádzať lásku. Potom sa

naučí milovať pravou nesebeckou Láskou a pochopí, že nikto nie je zlý, len potrebuje pomoc, aby sa dostal zo zajatia vášní a nevedomosti. Kľúč k pomoci je Láska k Bohu skrze Krista, čiže postupné 'oživovanie' duchovného srdca. Ak oživíte svoje srdcia láskou tak, že začnete milovať Boha a svojich blížnych, vaše srdce sa zmení na Božie Kráľovstvo, v ktorom nájdete Boha. Potom už budete poznať správne odpovede na všetky otázky skrz vaše srdcia." Keď to Ria dopovedala, zabezpečila, aby sa Johanis náhle zobudil a zapísal si svoj sen, ako to často robieval.

17. Johanis oživuje Lásku k Bohu

Johanis sa v tej chvíli prebral. Najprv si so zatvorenými očami v tichosti zopakoval to, čo si zapamätal zo sna a následne to zapísal na papier. Potom opäť zaspal. Hneď ráno si opäť prečítal sen a spomínal, aké úžasné pocity prežíval v prítomnosti tej bytosti. "Prečo nedokážeme prežívať tú nádheru aj v hmote? Niečo nie je v poriadku. Ved' aj vo sne som to ja a tie pocity sú moje. Nedajú sa vymyslieť. Ved' aj po prebudení som sa celý zo stretnutia chvel, akoby som sa stretol s Bohom. Pritom to nebol Boh. Ak by som stretol Boha, aké úžasné by to muselo byť?" v tichosti si Johanis kládol otázky a nevedel na nich odpovedať. Sadol si teda k internetu a hľadal súvislosti k dnešnému snu. Potom zadal do vyhľadávača: 'ako nájsť Boha'. Listoval rôznymi článkami, až narazil na jeden, v ktorom bolo vysvetlené, že sa musíme najprv naučiť milovať Boha a bol v ňom uvedený nasledovný postup:

"Ak ste sa rozhodli hľadať Boha vo svojom vnútri, musíte najprv oživiť svoju lásku k Nemu. Keďže je ťažké milovať niekoho, koho nepoznáte, dostali ste výnimočnú príležitosť milovať Božieho Syna, Ježiša Krista, ktorého poznáte z Písma. Preto, ak chcete nájsť lásku ku Kristovi, snažte sa na Neho neustále myslieť. Ak si myslíte, že nie je možné myslieť na Krista počas iných činností, tak ste na omyle. Predstavte si, že držíte v ruke napríklad drahý diamant, ktorý vám nesmie upadnúť. Ak držíte niečo také drahocenné, dokážete aj komunikovať s inými, alebo robiť určité činnosti a pritom vaše vedomie si stráži poklad v rukách. Vaša myseľ sa sústreďí na prácu, ale aj na drahokam tak, že bude vykonávať prácu takým

spôsobom, aby ste oň neprišli. Ak by ste kvôli práci mali prísť o poklad preto, že ste naň zabudli, tak radšej tú prácu nerobte. Podľa tohto príkladu môžete pochopiť, že je to možné. Preto si trénujte počas dňa svoju myseľ tak, aby nezabúdala, že máte v duchovnom srdci Krista a pritom vykonávajte svoje bežné činnosti. Nezabúdajte však, že chcete docieľiť, aby vaše činnosti, slová a myšlienky boli také, akoby pochádzali od Krista. Predtým však musíte podrobne spoznať Jeho život na Zemi."

V článku bolo ďalej uvedené toto: "K spojeniu s Bohom dochádza často aj vtedy, ak človek padne duševne, čiže psychicky, úplne na dno. Ak stratil všetko, čo mal rád a dlho prežíval utrpenie, ktoré mu spôsobovalo muky. Tým sa zbavil svojej pýchy, hrdosti, súdenia, závislosti a ďalších negatívnych vlastností, ktoré zahľovali svojou čiernou energiou jeho dušu. Duša ostala čistá, pokorná, prázdna a vtedy ak prosí Krista o pomoc, On ho naplní svojou prítomnosťou. Tento stav "múdrosti" však trvá často iba dovtedy, pokiaľ sa človek nevráti naspäť do bežného života. Ale ak človek využije túto chvíľu spojenia a pridá k tomu lásku k Bohu, čiže Ho začne vrúcne milovať, zostane v spojení naďalej aj v bežnom živote..."

Johanis si viackrát prečítal tento článok a zdalo sa mu, akoby to už vedel predtým, len si nedokázal spomenúť. Navyše bol článok podpísaný pseudonymom 'Dio' a to mu pripomínalo niečo prítlačlivé. Johanis veľmi túžil po pocitoch, ktoré zažil počas sna. Bolo to ako mix energií, pri ktorých cítil lásku, sladké opojenie, úplnosť, sebestačnosť, múdrosť, spravodlivosť, bezpečnosť a mnoho ďalšieho, čo doteraz nepoznal a preto to ani nedokázal pomenovať. Tieto pocity v ňom čosi zanechali a túžil ich znova oživiť. Preto sa rozhodol, že sa pokúsi neustále

myslieť na Krista podľa vzoru tohto článku, s úmyslom vyčistiť svoj vnútorný chrám, aby sa stal Božím Chrámom, ako mu to spomínala bytosť zo sna. Vzal si Bibliu a oživoval vo svojej mysli myšlienky na Kristove slová a skutky. Bibliu čítal každý deň. Potom prešiel z ústnej modlitby na vyšší stupeň modlitby - modlitby rozjímania. Ľahol si, zatvoril oči a začal premýšľať o vznešených slovách, ktoré vyslovil Kristus a prečítaval ich svojich vnútram. Čím dlhšie to robil, tým viac pociťoval príjemné teplo a chvenie vo svojej hrudi. Keď si takto zaľúbil Krista, pokúšal sa na Neho myslieť pri všetkých činnostiach tak, ako to bolo odporúčané Diom. Každú situáciu, o ktorej rozhodoval, snažil sa vyriešiť tak, ako by to spravil Kristus na jeho mieste. Keďže sa mu darilo udržiavať časť svojej mysle na Kristovi, postupne sa z neho vytrácala neistota, strach z budúcnosti, smútok, nervozita a ďalšie nepríjemné pocity, ktoré boli nahrádzané ich pozitívnym protikladom. Zakaždým, keď sa rozhodol podľa Vzoru Krista, podľa známeho prikázania 'buď vôľa Tvoja', pocítil príjemné chvenie a teplo vo svojej hrudi, akoby zakaždým zväčšoval duchovnú iskru v neustále sa zväčšujúci plameň. Pracovné činnosti nevykonával iba kvôli sebe, alebo iba pre ľudí, ale s úmyslom potešiť Boha, pretože vedel, že sa stal 'rukou Božou', stal sa Jeho služobníkom. Povznášalo ho, že jeho skutky boli v súlade s Božou Vôľou. Johanis sa postupne dopracoval do štádia, keď miloval Boha nadovšetko, čo poznal. Keďže Ho miloval, zrazu pochopil, že vlastne neexistuje človek, ktorého by nenávidel, alebo ktorého skutky by nedokázal pochopiť. On miloval všetko, čo povstalo z Boha a z Boha povstalo všetko. Ako milovať blížnych, ale aj nepriateľov ho naučil Sám Boh, ktorý sídlil v jeho Božom Chráme. Odvtedy vedel milovať nezištne.

18. Prijatie za božieho syna

Po niekoľkých mesiacoch sa Johanis vybral na prechádzku prírodou. Bol krásny slnečný deň. V tom čase sa jeho srdce dokázalo samo modliť k Bohu a neustále Mu vzdávalo chvály a vdaky. Vyšiel na nie príliš veľký kopec, z ktorého stredy sa vypínal starý strom s obrovskou korunou. To miesto ho v tej chvíli veľmi priťahovalo a keďže vôkol nebolo vidieť, ani počuť žiadneho človeka, sadol si až k jeho kmeňu, o ktorý sa oprel chrbtom. Zatvoril oči a poďakoval Bohu za nádheru, ktorú pre nás stvoril. Následne presunul svoje vedomie do svojho duchovného srdca a sústredil všetku svoju energiu lásky, ktorú si za ten čas vypestoval, na Božieho Syna. Predstavoval si, ako Kristus sedí v chráme na tróne v strede jeho hrude a celý žiari nádherným bielym svetlom. Cítil, že Kristus má radosť z jeho duchovného postupu. Johanis pozastavil všetky svoje myšlienky a v extáze naďalej prežíval Kristovu prítomnosť.

Zrazu sa jeho predstava zmenila na skutočnosť. Johanis sa dostal do vytrženia a svojim vedomím sa ocitol v chráme, kde stál pár krokov pred trónom, na ktorom sedel Kristus. Johanis prežíval extázu Kristovej prítomnosti a nezmohol sa na jediné slovo. Vtedy sa Kristus milo na neho usmial a vstal. Buchol svojim žezlom o mramorovú podlahu a povedal: 'Bud' Svetlo!' V tom momente sa Johanisovi 'otvorili oči' a prebudil sa z ilúzie hmoty. Jeho fyzické telo naďalej sedelo so zatvorenými očami pod stromom, ale v tej chvíli Johanis dosiahol najvyššiu dokonalosť, akú mohol dosiahnuť počas tohto vývoja. To, že sa mu otvorili oči, znamenalo, že spadli všetky závoje, ktoré zahalovali jeho myseľ, vedomie a pamäť. Odteraz videl nielen

to, čo vidí alebo pozná bežný neprebudený človek, ale videl viacrozmerne. Mal prístup k nesmrteľnej pamäti presahujúcej tento život. Jeho vedomie dokázalo spracovávať informácie z viacerých sfér naraz a to preto, lebo bolo prepojené nielen s orgánmi hmotného tela, ale zároveň s orgánmi všetkých jeho jemných tiel. Takže mohol vnímať ktorúkoľvek sféru Zeme, hoci bol aj pri vedomí hmotného tela. Jeho myseľ bola na to pripravená, preto mu nehrozila duševná porucha, ako sa to stáva ľuďom, ktorí sa pokúšajú dostať do takéhoto stavu inými dverami, ako skrze Krista.

V momente Johanisovho 'narodenia sa z Ducha' bola ohlásená táto správa aj v sfére, nazývanej Božie Kráľovstvo a všetci sa tešili z toho, že sa im na Zemi zrodil ďalší brat, božie dieťa, ktorý zvíťazil nad ilúziou hmoty. Kristus tak zachránil ďalšieho baránka zo svojho ovčinka.

Johanis si ešte chvíľu v sede užíval extázu duchovných energií a potom otvoril oči. Bol to úžasný a neopísateľný pocit. Spomenul si na stretnutie s Diom a energiu, ktorú pri ňom cítil. Teraz to však bolo iné. Kvality citov, ktoré prežíval, boli neopísateľné a neporovnateľné s tými, ktoré poznal predtým. Vtedy to bolo zvonku, teraz však zvnútra a priamo od Boha. Syn bol v Otcovi a Otec v Synovi.

Koruna stromu, pod ktorou sedel, už nebola iba zelená, ale vnímal aj jej ďalšie farby, čo boli v skutočnosti energie jej jemnejších tiel. Strom vnímal viacrozmerne, nie iba z jedného pohľadu, ale naraz celý, akoby sa sám stal stromom. Akoby mal tisíce očí, ktoré boli vo vnútri, ale aj v okolí stromu. Videl, ale aj cítil, jeho vnútorné procesy. Cítil, ako prúdi vietor pomedzi jeho listami, ale aj ako nasáva koreňmi dôležité látky zo zeme. Jeho

vedomie to dokázalo naraz a správne spracovať.

Počas toho všetkého nestrácal Božiu prítomnosť vo svojom vnútri, ani Lásku, ktorou bol neustále zaplavovaný.

19. Ria a Johanis

V tom k nemu priletela natešená Ria, ktorú už z diaľky spozoroval v jej svetelnom tele. Jej oči boli zaplavené slzami šťastia. Objala ho a ďakovala Bohu, že Ho prijal za syna božieho. Takú natešenú ju ešte nevidel. Ved' aj ona mala zásluhu na jeho prebudení. "Ďakujem ti Ria za ten sen. Teraz už viem, prečo si sa nechcela prezradiť. Nechcela si, aby som sa zdržiaval rôznymi spomienkami, pretože som mal v tomto štádiu držať vo svojej mysli jedine túžbu po Láске k Bohu."

"Pod' si zalietaj, Milovaný," s nežným a uplakaným úsmevom mu navrhla Ria.

Johanis v momente pochopil, ako to myslí, preto nechal hmotné telo sedieť pod stromom, rozťahol svoje svetelné krídla a letel so svojím svetelným telom za Riou. Časť jeho vedomia zostala v hmotnom tele pod stromom, keďže dokázal svoje vedomie rozšíriť na obrovské vzdialenosti a tak vnímať deje na rôznych územiach naraz. Ak by k nemu v tej chvíli prišiel človek, Johanis by mohol s ním rozprávať pod stromom, ale zároveň sa venovať Rii vo svetelnom tele počas letu. To znamená, že vnímal viacero sfér, alebo realít naraz. Rovnako žil aj Dio. Bol naraz v hmotnom tele na Zemi, ale aj naďalej vyučoval vo vyšších sférach. Kde je potom domov takejto dokonalej bytosti?

"Pod' za mnou, ukážem ti niečo zaujímavé na Saturne," šibalsky navrhla Ria.

Johanis vedel, že si mohli vybrať, či budú letieť pomaly a obdivovať krásy vesmíru, alebo či sa chcú zjaviť na Saturne v

momente, čiže bez vplyvu času a priestoru. Nemusel sa takéto veci učiť, pretože vedomosti boli už v ňom.

20. Návrat do práce

Keď sa Johanis vrátil medzi ľuďí, videl ich normálne, ako predtým. Ale ak sa pozrel na kolegu politika a potreboval vedieť, čo zamýšľa, okamžite uzrel jeho myšlienky. Ak chcel vedieť pravdu, uvidel deje, ako sa v skutočnosti stali. Ak pozrel na jemné telá človeka, dokázal odhaliť jeho choroby a rovnako ich na jeho prosbu vyliečiť, ak prijal Krista. Vedel však, že jeho schopnosti musia zostať v tajnosti, aby ich mohol úspešne využiť pre dobro ľudstva a ochranu planéty. Nikdy ich nezneužíval, pretože jeho vôľa bola zosúladená s Božou Vôľou. Nemal už žiadne sebecké záujmy. Nemohol však prezradiť svoje schopnosti. Vedel, že to by znamenalo jeho rýchly koniec v politike, ale aj v hmotnom živote. Komu by sa páčilo, že žije niekto, kto odhalí každý trestný čin? Johanisa nelákalo ani liečiť, pretože vedel, že choroba nie je náhoda a aj keby vyliečil človeka a ten by sa nezbavil hriechov, potom by ešte viac ochorel. Vedel, že choroba má pomôcť človeku zmeniť sa k lepšiemu a v mnohých prípadoch vyliečenia by im odňal túto možnosť. Vedel, že jediná správna cesta k liečbe by bola vtedy, ak by každého, koho by liečil, musel by aj učiť. Musel by vysvetliť človeku jeho chyby, ktoré mu spôsobili chorobu a ukázať mu správnu cestu, cestu Lásky k Bohu. Keď liečil Kristus, bolo to podobné a podmienkou bolo, že ľudia sa vyliečili, ak uverili v Božieho Syna. Lenže aj Ježiš vyliečeným povedal, že nemajú viac hrešiť, lebo bude ešte horšie. Niektorých však Johanis vyliečil bez toho, aby tušili, že to bola jeho práca. Spravil to v tých prípadoch, keď vedel, že prišiel ten správny čas. V skutočnosti neliečil svojou energiou, ale energiou patriacou Bohu. On bol iba prostredníkom, ktorý

dokázal prijať túto energiu, keďže bol spojený so sférou Božieho Kráľovstva a darovať ju tomu, kto si ju zaslúžil v súlade s Božou Vôľou.

Pred Johanisovým jasnovídnym zrakom sa nemohol skryť žiadny duch, ani bytosti z iných planét, ak sa pohybovali v jeho sfére. Videl rôzne bytosti, ktorých bolo neúrekom. Či to boli duše mŕtvych, bytosti prírody, ale aj rôzne energie bolesti, strachu, nenávisť a podobne, ktoré sa vznášali zhustené priestorom ako nejaké démonské bytosti a ktoré vyhľadávali ľudí podobných kvalít, aby sa od nich posilnili a zároveň ich podnietili k ešte väčšej negativite, z ktorej boli udržiavané pri živote. Pozoroval aj pozitívne energie, tých však bolo málo, ale napriek tomu sa k nemu dokázali priblížiť iba tieto ušľachtilé energie. Negatívne energie sa mu vyhýbali, pretože v jeho blízkosti by stratili svoju negatívnu podstatu.

Johanis si spomenul aj na Dia a jeho knihu. Teraz ju už nepotreboval čítať, hoci bola písaná aj pre neho, ak by sa nedokázal prebudiť. Napojil sa na Samuelove energetické pole a zistil, že sa mu darí byť spravodlivým politikom, ale nie je ešte prebudený. Preto sa rozhodol, že sám zabezpečí, aby sa Diova kniha dostala do jeho rúk hneď, ako bude preložená zo Slovenčiny do jeho jazyka. Nemohol totiž prísť k nemu a vyrozprávať mu spoločný príbeh, pretože by to nemalo žiadaný účinok.

Záver.

Hlavným cieľom tejto knihy je pomôcť ľuďom nájsť cestu k Bohu, cestu lásky. Ak to dokážu a narodí sa z Ducha, ukončia tým svoje nekonečné utrpenie a nájdú skutočné a večné šťastie v nesmrteľnosti.

Osoby a ich príbehy v tomto príbehu sú vymyslené.

Bol by som rád, ak by si každý čitateľ vzal z tejto knihy k svojmu životu iba to, čo považuje za pravdivé a účelné. Neverte však slepo žiadnemu učeniu, ani mojim slovám v tejto knihe. Som iba malé zrnko vo veľkom vesmíre. Všetky slová, ktoré sú vám predkladané, či už mnou, alebo hocikým iným, zakaždým dôkladne preskúmajte a verte iba tomu, čo dokážete pochopiť a s čím vaše srdce súhlasí. Je to váš život a vaša cesta. Nenechajte sa zviest' z vašej cesty len preto, že vás niekto presvedčil o svojej pravde. Nezabudnite, že iba Boh pozná Pravdu. Preto sa snažte nájsť Boha a On vás všetko naučí.

Nemusíte ničomu veriť, ale verte prosím týmto Kristovým slovám: ***Majstre, ktoré je veľké prikázanie v zákone? Odpovedal mu: Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou mysl'ou. To je veľké a prvé prikázanie. A druhé je mu podobné: Milovať budeš bližneho ako seba samého. Na týchto dvoch prikázaniach sa zakladá celý zákon aj proroci. (Mt22,36)***

Kto miluje otca alebo matku väčšmi ako mňa, nie je ma hoden, a kto miluje syna alebo dcéru väčšmi ako mňa, nie je ma hoden. A kto neberie svoj kríž a nenasleduje ma, nie je ma hoden. Kto nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí život pre mňa, nájde ho. (Mt10,37)

Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, a lásky by som nemal, bol by som ako cvendžiaci kov a zuniaci cimbal. A keby som mal dar proroctva a poznal všetky tajomstvá a všetku vedu a keby som mal takú silnú vieru, že by som vrchy prenášal, a lásky by som nemal, ničím by som nebol. A keby som rozdal celý svoj majetok ako almužnu a keby som obetoval svoje telo, aby som bol slávny, a lásky by som nemal, nič by mi to neosožilo. (1Kor13,1)

30.12.2012

Druhé prepracované a doplnené vydanie.

S láskou

Dio